

MS BW IVANOW

1-0008

41121366

8

Ta'zikh-i-Nādirī.

II

8

محمد خان پهلوان حاکم لاریخته اور مقتول اموال اور عارت کرده بکرا
 سیرت نزد سیم احمد ملی کجاست لهذا احکام و سرکردگان فستون چون
 کرمان باطناف ابرخان یک به سینه آن دو معتمد ماسور کشید و در آنرا وید
 عدم مستند در بیان وقایع اودی بنی مطابق **مسال**
 زحمته فال **سفره** **در بیان** **و مایه** **۱۱۵۵** بعد از آنکه سکر کینه خواه دی
 بوش و خردش سحاب اظهار عد و برق و معارضه با تواری خراسان و
 زمین شرق مودیا مقتضای نصاریف زمان جنود کلستان بانی یار
 برگ ترکمان فروز حبیب جن را بر کتازی عاری از جوش و ترک ساخته
 بود سپهبد ارجم احتشام میر اعظم در بیوم شهر سوال **سفره** **در بیان**
 و مایه الفت بعزم بکندید اوصاف جهان سیر منزل کل کوئل کوکبه غروب
 رده ساز و برک فوایدی ربح نموده کردن و از آن کلستان را از **سفره** **در بیان**
 سویی فاربتی راست شد و خون حیت در عروق انشوده لاله و سقاقت
 بخوش آمده و نیزه و در آن ساحت رقص کینه جوی ستان سانه بر گشتند

و سنجین از ماران و اوج ریاضین را در ساحت دست و کله از اضمحلال
بر اسب سپید و فروردین فریدون و سبکت و بر جگر خیم افکنده و
یمن نمونمار اسب نایت و فرار خراب و یک جریان فتنه دیگر بر
بحر از جلوه کوکبه اردی بهیت زیر آب کشته راه عدم بموده بحسب نوزوزی
بعد نوزوزی در فارم بغداد ترش یافته زماهی کلک کامل عیار
تراز از خزان در طبعه کی سیمین صباقی تراز اطباق آسمان بر اهل بزم آینه
بفت نوز دست خلعت هر استم و انوار مهر شوم سیران سکر و بعضی
عنايت کشته در آن اوقات از شدت می صره کار قلعه بان بغداد بجز اضطراب
ای میبده بود بنوعی اشغال بالا گرفت که هر روز جمعی از فوط کرسکی خود را
از حصار بروم بزرگ انداخته و اردی سکر فیروزی از سگینه و از حوا
فتوت و احسان قالی سیرم مواید که کونان سده مطلق
در اردوی کالون میبسته در او از راه محرم سینه
وار بجهت روم و الف راغب افندی دفر وار و محمد قای که خدا

از جانب احمد یا سراسیم استیمن وارد در بار سیهر افتد در باب
پسرون قلمه نبداد تا خرمایه صفی بنقد و افشار کردند الفقه کلید اندود
سفر ابواب کهنکوی در میان احمد یا سراسیم ایستادند دولت ابد بود مفهوم بود
در غلال این احوال تو یال عثمان یا سراسیم اعظم سالت که بشکری بود
بود یا سراسیم رفت کینه خوزه روم وارد در کوک و جوارش در سراسیم بدل
اسخبر الفقه رسانیدند احمد یا سراسیم در ایقایی عهد است و قلمه داری در
سخت کردید بعد از ورود سراسیم که مذکور بسیار حفرت ظل الهی دوازده
هزار نفر از جنود قاهره را سراسیم که ایبران کارگاه می صره قلمه و فطنت
بر وجه و فنی سیکه در اطراف قلمه ترتیب داده بودند مامور ساخته شد
ضابطه را مینویسد کردند که بر فلعکیان مفهوم نکردند که قطره از آن بر سیکان
ودره از پر تو خور سید تابان کم گشته پس انواع لغت بروه را حقوق
حقوق و کرده کرده فیصل از حرکت ربات از دما بیکر مستغایب و مشغول بیکر
اقوال و متغایب سراسیم ساخته روانه بود در سراسیم سراسیم ماه صفر

تا بقیه افواج بحر امواج از لهر نهدا در رسم الیها حرکت روز دیگر حوالی
بغشوتنای سیم ملحق و در اطراف بنز کوکبه هر یک در کنی راجب
درجه نمودار است چون رویه از کرکوت همه جا که از دایره را بهر خود خسته
می آمدند پس که آند و بحر و خوشوار و در دریا است بسیار و پس یکدیگر کشند
و در میان آن که موضع سکنه و ما بمواست غریبی آن مرد طبع خوشوار بود
صفت خیم فستار و طرف دیگر ابمورطل و مطر سراسر استوار ساخته قلعه
از این و حصار ایشان از عماره نوب و یاد لاج و وصف سکن در اطراف و
مطرس نیا نهاده میوایم آنها را از بر بخرهای کران میوند داده مقام افتاد
و استقرار تو بخانه و قلعه چنان کردند پیش سبب از آن است مقابله
بر دایره بر چنان شکلهادت اثر که همیشه مانند ستاره سحر بشرو
کوکبه خورشید الوند بنحویکه ترک بنزه گذار از هر سیاه ستاره طلمت را
تر میت دهد یک حمله است از از زمین بر داشتند از عرصه نیم و بقیه و
سنان برق خرم سستی جمعی از ایشان کشته همه بیرون ایستاده بیاورد

سکریز اندازید از پیکانها را از حربه بجایست از کونستانتین الیران چرا
یا ستاره والا مانتد فوج بخوم بامداد جرجیان را بزم کوبه لعل روست
اند از هجوم کشته از لایفه عنان یا بداری از دست داده منظر خود شخص
و از اطراف آن سرود با سر و ختنه نازده لوب و لعل نیست گرمی
تو بخانه انوشیروان آغاز حمله کردند در زمانه مکه سکا به کردار کرد
بود تا اینکه حضرت علی الهی بصفه تو بخانه انوشیروان میان بهت بسته پادشاه
سکری را از طسرف با مور بپوشش کردند و خود با فوجی از لعلکیان
یا لک و فاعنه بیباک بر سر الحفن انوشیروان حمله کردند و کشته چند نفر از دشمن
خیزه سر را تارک و معفر بفرست بر بوق از درهم کافه داخل تو بخانه
و بعضی از تو بخانه را تصرف کرده از دست دیگر متوجه مطر است انوشیروان
کنه در بهار و در کار است انوشیروان را با رایت عقاب بگریز که قول
برگ در سبزه خیاخ انوشیروان است به بلند پروازی سر کرده
کمان جلالت کسری بپوایی طغوز از پرچم زمین نصیب گاه خضر افکنی بال

بر کشته بدون امر دژ نمون از بجان مقرر پسر آمده سواره و پیاده
سبکو بکرا متجنت بر کس به تمامی خود است بی اغتای به جسمی بر آ
العصه زمان حرب و اوان ضرب و طعن از پستگاهها عفر نیک آمده بود
یافت چون موضع حلی و سمت شرقی مسکر و میه در جانب دست
التفاق افتاده بود آب دجله در لفرقت رومیه و موسم شدت نموز بود
از یکطرف است که آمده و صولت سورت کما و از یکجانب بسیار طلب
سوز عطش کدی نایره کین را استغالی داد که در حوت نایه فلک
بر بیان و عین التور بر استگامی شیران است و عاکیان به
نظم ز خورشید گردون میوشش به که بود آب حشره ز آتش
خشان آفتاب آتش افروختی که نامست زبان در دین سوختی
چو مرغی سده در هوا جلوه کرد ز تاب خورش سوختی بال و پر
طل غاره کاب از لطف و تاب بود سر کوه را چشمه آب بود سمندر
کز آتش افروختی اگر سوی آب اندی سوختی العصه ضیو

په پهل در چینی که یافوچ پیا کال در سر مطر کس مستول کردار بود
و دولوز از پادگان رومیه در زیر دست ویای استهبان رزمی مستام
آنحضرت در آمده چرخ سفله حوزا ساه اندازی بخاطر رسید و مرکب
تازی نژاد کالیون در زیر پای آنحضرت دارا و رایت مرید مسکنری
سرسن جابگی کرده بید سبکری تا بید و خدا نذاری را یقین اقبال سوار شود
کارزار کشند چون سست طلعت شهریار مهر ستر که در میان
آنجهان ستر مینا به خورشید الوز در برابر فوج اختر ظاهر بود
و دیده رومیان گشت دیدند که خدیو کسب و بر مانند سمندر از آتش
سزا و روی بر مینتابد کم ستر گشته از اطراف آنحضرت گفت
خالی کردند اما حفظ الهی سپرداری عنایت یاری بکننداری نمود
نزدیکی ندایت مهتسن رسید و خدیو کالیون سزا در پیش میگرد
سفینه عرسر بیاد بانی قوام باد یابی کج لوز در لجه آتش و دریا
یزد ستاور بود جید نواز سواران رومیه را از خانه زمین شوکت

ستان جاسنان بجاک بیدار انداخته یک نوزاد بترزند که مرگ
برد و بعد به ضرب الحقت سب غلطیده ابرست بر بویشتن نرسد
در مرکب دیو بیکر استخف حوزده دوباره سب در آمد حیثیت
از حیات فاصل نیل آوردند الحقت باز قدم حلقه چشم رکاب گذاشته
سوار شدند چون نوار بر عطفش التیاب افکن قبال سنج و میناب
و فلک سپاه از فرط سنگینی میناب بود غلطیدن اسب را از خم الحقت
علاوه غلت گشته دیر از آنگاهان شده که مکر سرور کثورتا به داری را
ز محکامی و کل اقلین را دو کلشن دورنگ جهان موسم فارسی سیم
زمام اختیار از دست دادند نصیب چنان زحل بیکو سیاقین میر
منظر از صید نظم شد عاثر سده دست باز داشتند هدیو کردن
نوان ناچار از دست برده اینحال حکایت عطف عنان نموده
سکس سترند که اردوی مایون و امالی غلغی ت از اطراف کوه
بموجب مایون غلغی کردند خود بجایت بره در نوبه فرمودند در آن

معه جمعی از دبیران از بی ابی دل دریا کرده خود را بان دریای استیلا
جرعه نوش فاش کرده و برخی دیگر از میان بادمان حشک و زبان بخت
طلب دهل و آن کشته دست از آب روان زندگی بسته ملخص
سخن آنکه همه حیات و دست از لغو سواران لشکر و یادگان و عیال
عصه تلف گشته و عمل تو جانم نه یارون نیز متصرف رویه در آید و
جمعی که در سمت شرقی دجله بودند به تمام افکار و طرز در پیر بر مرکب و
رسو گشته چون سیر وقت بکنند از رومیه کریمه اینجرا به بعد ابراهیم
جمعی از عیال و تلکین بر آمده حیرت را قطع و جمعی که در جانب
غربی استقامت داشتند راه عبور را بسته بد به حجت دار
و طه با عانت بی لام و بلیدی سنج داود خراجی خود را با من
را میزند سر کعبه ازین واقعه وارد بغداد و سر دوزمکت کرد
راست عزیمت را بچای کرکوت افراحت مرکب یارون بعد از ور
همینچ احوال مستانه بر روی سیران و سر گردگان لشکر گشته

که این مستکنت امیری بود بمقدور و در پرده عجب مستطیر سر از رسته
تقدیرات نتوان پیچید و از ظلم قضا نتوان ریخته چنانچه مانعی گفته
ست **ممن** که گشت بخت و دولت قران **بکرم** جهان را کران مکران
کرم سگ دولت بقیقه بدست **ممن** سر نوشت از ازل بر صفت
ممن بکمی یا ثفاق عرض کردند **توان** سایه بر زمین از خدا
که دارد در آن سایه منزل مای **استارت** ز تو کین گذاری زما
بستارت ز تو چاسپاری زما **نداریم** اندیشه از روی کار تن
ما و نقد بر روی و ردگار **بس** آنحضرت با خلاص کسب باین عزم فاکه
خوانده از حتمه و اسباب باقی ما بختام که در آن سوره صده تلف و ناراح
سند **بود** بولایت حواله گشته **فرا** این موکده دریا **سر** این نام نهاد
با طراف مالک در سلم آمد و نیز با یکی **استان** قبلی و کرمان
ستامان و بعد از حکام صاحب اندیشه **و** امینان اخلاص سببه معنی کرده
ایالت کوه کیلوه مجرغان بلوچ که تا آن زمان به تمام استغناء

ملاوه تنوستر و در فغان مکرمت و مستر و سر مودند که با اتفاق اینتر فغان
سز فغان پارس روانه گشته تا مدت دو ماه بگذرد و صاعقه سیاه
خود کرده بمو کب و الا ملکی شوند و ستر امر بایون نقاذ مقرون شد
که طهماسب پسران هلاک سر در افتد و بیا حکام فراه و قاپون و سیرستان
و غیره بون شته را نواز است که فریزی اثر که تا به فغان او بودند در موعده
معه در بیدان حاضر شده بر محمد فغان بیکه یکی برات بستانند و نواز فغان
معه خود بصیانت فغان بردارند و بختن یا جوانان عزت مند و خراسان
که تربیت یافته و کار آموخته کتاب تریا حباب بودند یا استعجال وارد و
حضرت استمال گردیدند چون سابقا برای کوی جانین ایل است
ارومی و نزارک البان صد هزار تومان زر نزد مصلحتان موجود بود
بعد از وقوع این ساعه کوی جانین ایل افشار و الوار فغانی اگر ادا از دلان
را سبب اینکه کار در سمت عراق اتفاق افتاده بکند حسد و داز
ایلات و احسان مقتضی مقام و مناسب وقت و بکلام بنود بگویند

نداخته عازم بدان و در سب و دهم ماه صفر وارد آن خطه زینت بنیان
شدند و مقابل دولت هزار تومان برای تجوید و صدقه و جبر و نقصان
بودند بدست جوهر کوفه بخت مسعود از خزانه احسان مکرر شده
جست و دلمان امان ایستادن از نفوذ عنایت مالا مال و هر یک را که
سید ده تومان اسقاط شده بود با سپید بت توانایی عطا و بخشش و
بستر و استراحت و خیمه ها در و منیر و سیر و خوش و مغفوبانی آلات
رب و آب سفوحی محل و پنجم دواب و جریات دیگر که بروفت و زمان
سایه و بهرستی قدر از ممالک محسوسه روز بروز و از دمی سده فماین
آن گروه نفرت یزوه بقدر شتم و انتقام و در عرض شست روز جمیع امور که توفیق
علیه نصفت رایات ظفر و فرجام بود صورت انجام یافته است که فروری از و انوار
محبت کس در مساجد مسرور و متوالی بکده بکر مانند ابر بهاری و سیل
نوا ساری که بجز دفا ریونند و اردارده بی نفرت بر و در داخل محکم
نوکت اثر کنند از سوانح حیرت افزا ای که در ایام توفیق نوک

والا در بیدار بود قوه یوست آنکه بنمور یا ستای علی حاکم دات بعد از
سنگرم و افق بعد از جانب سرکریا فوجی از اراد و جنود و مس
عازم بنیر کشته از سمت فرایم دایم نویسن خلافت طوبه داده بنیر نیر
یا فتون معموره محقق شنیدن آوازه حرکت بنمور یا ستاد رصد و کله قلو
سهر بنیر نیر در آمده آغاز کوچ کردند هر چند لطف علی یک یا سب بنیر
بما لغت برداخته بود بمعینه بنفاده سهر را خالی و از نظر زنا فرمانی و بدر کمان
کرده لطف علی یک از روز تا سام با سید و د از اف زبه و ملازمان خراسان
که همراه داشت در شهر بنیر جیرت سیر بر د چون ضیانت قلو را با جمع
قلیل در حوزا مکان خویش نیافت بنیایار یا انبایه بجانب مراغه
عبدالرزاق مقدم که در التوفیت از جانب الخفرت حاکم الممالک بود
در بر روی لطف علی یک سبته راه بد بختی کشود تا چار لطف علی یک عازم
خلخال کشته حقیق عال را بعرض والار ساید پس از موفق فرمان بعضی
از عکرمه در افق در آملر زامور و کتا ستر یک و طو

عم اینجاب که در ایوردی خطایانی و سرداری دارا مهر و است
استاد اسرار از و با جمعی از سیه خراسان سرعت و
روانه کلان و بسیاری از ملازمان از با بجان را که بر هم زن بکام
دولت کشته از مسکر لطف علی ملک فراری در زاویه جنگل اراک
منواری سنده بود بموجب والادست آورده در ازای این ستاری
نیم بسیار بر و ایالت جاری ساخته جمعی هم در اطراف ولایت
و در دست شمشیر نادب و نیز و طایفه بختیاری که در کوهستانات خود را
نشین میگویند نواری بودند از استماع عاده بعد از سر از گریان
خمول بر آورده بکاره که بعد از فراغ ترک اطاعت و فرمان برداری
کردند چون نوشته میشد و الا ان بود که بعد از فراغ بهیات روم
باز حضرت ساه اظماسید را جانیس سرسلطنت ساخته تمغادان ارمنی
و اسفند ساه باز و بلند پرواز را در هوای افغانی بکلمه اقلیم دیگر بال کشت
سازند در ایام توفیق کو کجه طود در بغداد که کار و صورت و نوعی کتب

بهمام عراق را بقصد اختیار او تقویین و جمعی از سپاه نصرت پناه را
بیتا عبت او روانه نامور ساخته مقرر داشتند که ده هزار نفر دیگر
ایلات و احشام را عراق در سلک ملاذمت اشقام داده در مملکت عراق
که وسط ممالک محروسه است بنیاد مستعده بوده از هر طرف که فتنه جو
کبرکشی کردن افراد یا جمعیت حوزة بنیه او بردارد و جمعی نیز بکود
سلطانیه معین و مقرر شد که یکایک شرفان سردار گیلان لطف علی بیگ
با حکام انصار و مقدم و غیره هر یک از حدود ولایات حوزة جزایر نوده
در سلک هم ضرور با عانت یکدیگر قیام نمایند **عالم افرازی فامه راست**
بیانی در مختار سیمو بیانی تبرک بای مقاسم بنده در مرتبه تانی
در فتنه موکب و الکرکوت بعد از اجتماع سپاه مصفوره و انتظام
و اشتقاق امور در رست و دوم رستم الثانی بهم عنانی تا بنده سبحانی و سکونت
سکنه زمینی و سرسلیمانی به شوق ملاقات عثمان یا شاکر از بلده بمکه
را بت لوایم کینه خواره و ملک ستانی ستند روز دیگر بکرمان سلمان

یانهای مهنیان راست بهان خبر رسید که یولا باستانی و ابی اویستر
یا سنا و محمد یا سنا و چند نفر از باستانی معین و شست هزار نفر و چند روم
و سیاه انروز و بوم از جانب عسکر که در قلعه کرکوت توقف داشت
در کنار آب دیار شست عسکر سنجی ز ناب در مکانی که یک نماه است
در دشت خیم اقامت کرده منتظرند که موکب و الا که بیست تیر
بهشت نماید است که است که مالکمان را بت علامت افرازد و خیا بچه
بنویس که کون و بعد از سود عیقله بر دارد و صدیو فریدون و فریدون و سنا
ایچر بنه و اغروق را که است یا فوجی از یلان گزیس و بیا در آن طور
التمار و شست منزل را در دور و روز موهای بخول با در فقا رساخته مطم
نظران بود که روز ششون بر الطایفه تیره سازند اما بنا بر عدت نکردن
مهر افواج کواکب و اختر از فاده مد از فلک زودتر که سنت ما بهی کوای
روز بزرگیتی فردر سبب از عبور کو بفرودز فلوه که عرصه ظهور و بزرگشت
تن بزرگیمان فرور سید کسور سنانی که بر علامت ظفر سنا سبب شکر

حضرت اثر بود بر نهائی برای افتاب پیوند بر فراز آن پته بلند که در آن نزدیکی
واقع بود صعود و دیده کج خلق ملاحظه فرموده آن دریای شکر را که در کنار
آب دیاله تراوج سپهر نیکو ن موج بنزد در لطمه اضطراب و خیمه رفیع
قیاب را حجاب بکوت ران بحر انقلاب دیده داشتند که آن گروه از
بهمان بخار و گرد که بر جرم تیره گرد میرسد استیلا و وصول ختم کرده از عین
اضطراب دست از غفلت و باز از رکاب شناخته تا نیمه سترخ ایستاد
معاقب نموده سر و زنده بسیار و اختر نه میسر بر دست آوردند و جمیع حال
و اطفال و خیمه و اسباب انظار یقه جای کعبه صیقل در آمد و دلیرانیکه
دوستانه روز با اسب و قبیله میای وادی طلب و قدم فرسای بود
لعب بودند مالک مهار و قطار رنده اسبابش کزین و خیمه راحت و سایه
سپین نهاد روان استراحت کنند و بعد از دور و دور بهمان مکان
بجز عبرت افزائی محمد خان یلوج و مراحت او از عرض راه بعضی و الا
بسیار از آن محال است که محمد خان نه لور سخی که در صحنه صادرات افغانه محال

۱۵

لغیر

استارت رفت با اتفاق محمود علی از قندهار آمده بعد از آنکه نوزده سلطنت
مستعار با شرف رسید از جانب اول سفارت مامور گشته با شرف
او بخت انشرف بنز بر گشته بود محمد خان بلوچ چون خود را از دامان دولت
افغان افغان بخت یافته لابد وارد اصفهان و از آنجا مانده بود
یا اینکه بای انشرف آورده بود یا قدام امید واری بای درگاه والا
هنر بویفر و زمبند که در صحنه از دولت نادره است مهراسا نوزی با شرف
بر شرف و فراز ولایت و بلند است و یا او از درگاه نوزی بر آمده
بای است که کیلومتر غرامتیار شد دادند بعد از معاودت موکب والا
بخراسان آنرو سیاه که در میان افغان دولت است بای یا هزار
جو هر خود گمانی کار نیم سیه تاب میکرد کج نهادی خود را ظاهر ساخته
در حبک ابروان و بمان مشاشر شکست قریب سیه و میده تحسین
سند دیرین و رود کو که والا که حقیقت حال او عرض بیا لوان رسید
اگر چه آخر غرضش چند روزی افول یافت لیکن در روز حرکت

مکوب چنانکه از اصفهان بهر تپا ب لطف سروانه که در دزه بر دور
بمان خور سید عالم و فرخنده شمس ساحت احوال یک و بد عالم است
در باره بدستستان نیزه روزیست که او را حاکم کوه کیلوه و سوستر
و دز قول ساخت بعد از واقعه بغداد که امیر ملک خان نائب فارس و
محمد خان بافتون کوه و کیلوه و فارس ما مور بر کاب نشسته برای اینکه
از ولایت رز و جود ساحت خانی باشد از بهمان احمد سلطان که در
حرویرا بفارس و قاسم یک و سر فلور که بر تپه قهر دار بی سر فرزند
کیلوه کیلوه یقین و روانه ساخته در حینکه محمد خان فاین با میر خان
یک بغرم اردوی معلی وارد قاهره قبیله شدند و سر بنه بر کشته یختی
سریا یکنر حال محمد خان و خا رانند پس مای باطل خا ریز دم عرض
کشته یافته جوان فارس روان امیر خان یک بافتون است
و خراستانی که همراه او می بودند عازم در بار معلی گشته اند که در چنین وقتی
سکام باری و زمان مددکاری و خدمت گذاری بود صد و رانند

و داد ایکن اهل اذربایجان در نیمه نهمیز و ظهور این امر حیرت و
آیمز از فارس میان در موافقت و محمد خان بایست که در عزم قوی اسلک
سوروت دین و مضمون موجب حل و نمود کرد اما چون وقوعه ایگونه
توالت در سگاه دل دریا حوصله الحقت حکم حسن فارحستر در برار
از رف و لطافت گیاه و فاساک در حقیقت کسب کف دارد مطلقاً
در عزم و ترنزل در رای سترار نداده مومکل علی الله بایست که
کایت بجزار ستر روز که بینه و اعزوق موبک بمایون ملکی هستند
مفقیه مقابله سکر کو چکرده دریا نزد هم جادی الاول و ارد حوالی
و سکر سخی از کون کشته روز دیگره سلطان فاور بی باجه بنون
بر اوج عیون افراحت بتمای قای سکر بایست که جهان و جهان
شکر در حوالی موضع موسوم بجلد اران که در محاذات قلعه ترکوت و
و اتمه است استویه صفوف طفر و استویه جنود سگوت و در رده سکر
فرزوزی مال باین روز قتال فوج فوج و کرده کرده نظم لیسال دادند ظلمه

دلاوران دلوله رزم کسستان و دیده کوس روین و غریو تابی زید
بند و هر شش برین رسید گوید و اینی که از آن سلک و نظم فرو سکو بی
از آن رای و غم استهود دیده ارباب رزم کردید که آسمان با هزاران
حتم بنظر ره آن حیران و زبان دوست و دشمن در عالم الصاف
بنادره کاری آن بهت بلند آفرین خوان گشت **نظم** سلیمان بدینگونه
شکر ندانست چنین دستگاہی کند زندانست **کس** این رسم
و ترتیب این نذیر **فریدون** بآن شوکت این هم نذیر **عثمان** بآن
عسکر که بعد از معاودت از بغداد با انواع مہمات و افتخار و قوت
کرکوت و خارج قلمو ملک صولت است که طرز ستار صفت بنام قرار و رسم
اقتدار و اطراف اردوی خود را به سیر و خندق استوار کرده بود و صحبت
در تارخ دیده از محارصه پہلوئی کرده و سلو بہ ستر ناتوانی ننهادہ جمعی
رومہ بفرمان اولیت بقلعہ روچک آورده دست دلاوری باز نذیر
از میطرف بنزد دلاوران روین تن در تن که حکایت و در سر صحراب

بصورت سیر و جرات بلیک به دن تامل و درنگ بمو که کین ازنگ
و بیارقه نغم و سنان و از انداختن نوب و تفنگ آتش افروز
تا بره خک بشد نه جمعی از اظایفه را سر مانند گویی در خم چوکان توایم
هر کجای علفان و فوجی دیگر نیز سر خود گرفته از بهار زاه سبزه
از روم شتابان گشته بفته در قلعه محض جسته زایات مصوره تا خط
در وسعت گاه حجب اقامت افزاسته به پهنه کوه نگار از کزوه را امیدان
کین استاخت میکند چون اثری از عسکر و هر سکر بطور زور سپید
در بهمانجا نامه کشنده ترواز نیز و برنده تر از سیر به سکت و کلویک
بجانب عسکر در سلک تحریر در او تیره مصحوب بکین از مرکز قاران
و ستادند ستور ایکه بسوق ملاقات آید بحباب راه دور و دراز
طی کرده آمده ایم اگر از مردی است ن دارد میو که حرب مستم حرات
ربحه ساخته نان و مک او یاق عثمانی بر حوز طلال سازند پس انتظار جوان
زمانی درنگ کرده از اینجا که وقت مانده دال اندازنگ بود بهمان غایت

عز و شان کردند در روز دیگر بهین سوال بر سر قلعه افتد چون غم
کمیت تو بال و با سارا و در مضی که و دار ملک دیدند مقید بایام کار او
به شجر قلعه سواد کش را که محال و صم آن در دو منزلی که کوت بر فراز
مینه اساس و مقام جمیع اراد بپاسک شون بر خیره و غله میباش
بهست سیه فراس ساخته از راه افی در بند منوره اشته بستند که سایه
محکمت حیات بر سر کرده از در مقابل در اند روزی که موافق
کش سایه وصول با مکان می افکند قلعه مذکور بطرف در آورده جمعی
اگر ادبایی که از محال بعید باشد متانت حصار از بیم سیلاب شود
اینکه سطوات جنود قاهره بیا بیا قلعه استوار برده بودند و در غرض
ایستاد و بسیاری از دگور و اناث بقیه ساکنان رفته غلام و مور
لبا حجت اقبال سپاه منصور که با صفای جهان برابر بود انتقال یافت
و چون محاصره بگذشت پیش نهاد قوی بنهاد بود و فراس بوزن فاذ بهوت
که ایرخان یک یا فتن خراسان و افسر به گریان که در طاق

و سهای که مانند مان مستطیر و سحرمان بودند و در کنایه و دیالوگ
که از آگاه اردویی فولاد یا سا بود در حل اقامت انداخته بروم
و در اینان ساخته حکام اردلان و کرامت مان نیز با محبت خود در
عزت سپهر روز و توابع را برای رابته انام محاصره بغداد و صیقل و ابرار
و نواحی آن دواب و دولاغ رفته عزت مذکور را نقل می کردیم
سبک نموده در بروم ایثار نمایند و سبک روز اعلام طوطی از آن
انوار پنهان نموده در منزل دویم جمع گشتار و تقاضا داده در باب
سبک بغداد و پنهان است ره کرده و نمودند اگر چه اهل خراسان
که من و بد کر اینست که بد و سس خویش گرفته اند اما اهل لاس
تاتق میفونند هر بد را کامل نکرده و قوطیه بیتان تادل در با نکرده و
ذخایر تیا و بزد کو هر تیا بود رته شود در اینجا است که اهل قلع از معاوضت
سبک کر مایوس و شوش و قوطی و غلامان شوش هر گاه این سبک
خونخوار تخریب اساس قلع بغداد در وان و آن مکان محاط محاط

بی پایان شود و علم حکم خانه حجاب دارد و سپیدان توانی معلمان صورت
نفتس بر آب خوابد است **سپید** بازی ماکریه رول خام می آید خشم
در عقب دارد تا ستمای رگین نزد **سپید** پس بکلی متقن اللفظ و المعنی
عرض کردند که مادران جان در تن است باز از طریق سر بازی می خوانم گسترده
و در جاسیاری و فرمایند می خوانم گسترده و بعد از این مکالمات امر
والا بغرضه و ریوس است که اهل اردو و دوات زاید خود را روان
سهر روز و رطله یکبار را حمل کنی و دیار نمایند بعد از این فرود
مکعب و الابه بعد از این بد فحاشات نقل می کرد حضرت بنیاد شود
در بیان آمدن عثمان بن شامی **سپید** بکلیت ترابنه و فو
محاسبه **سپید** و نقل **سپید** **سپید** پس مکعب و الا وارد محل
موسوم بفرایند گشته اگر ادراک حظه کردند که سیاه حضرت یاه زخیره
غله بکنار دیواره و جمیع بان نوازی شمس کرده و میروند گمان کردند که ضعف
قوی و مصوری کمال اینطور و راه یافته یا امرای در جانب ابر

حادث شده که موجب عطف عدل غریب قدس سره بر کمرایه
 انجمنی دادند او نیز این معنی را قبول و بر صوف حال اینطرف و محمول
 حسن استانی را که عمده یا ستایان بود باد و آوازه هزار نفوس
 که به باد و منزل متوقف بود و بی محالون نویسن جلالت را جولان میدهد
 چون فرایته مفکوک طایل بود او نیز عاق در بند نفوس سحرانی سوره اسرار
 مکان مستحکم در میان دو کوه واقع و معبر مسخر است که بود مانع خود
 خیام اقامت بر او است این موزه دیندیر یانندی مسند اولان بعضی فخر
 کسور کبر رسیده روز بخسته غره حمادی الاخر طرف عصر با فوجی ازین
 از راه شیرین او که جاده غیر متعارف بوده منطقه عبور از اطراف میرفت
 مرکب این رتیرت ساخته از اتفاق جواب عقلت دیده یصرت قر اولان
 و میسر را که در فایده راه لودید بسته لودار عبور مرکب مصوره و افق گشته
 هنگام صبح در وقتی که در هر هر لوزید به افق کوه و وصول افکنند
مت فدیو و بند کسور کنیدی از درین افراشته راه را خواست

همی از خراب چنان بیلکه صولت بپایند بوش و نعلبجان برق دست
 خروش را از دو طرف بر فراز کوه جاده داهل دریند سه نه و سه
 سه اسیم میو به صفوت از طرفین سیران مثال استقال دست یازو
 دلاوران نجم افکنی و خونریزی استقال یافت از اتفاقات نادره اسیم
 سه کربد از روانه ستن جیش با شایسته غلبه آید و کومی نکیامی
 از مندان بر بایه دست ایل بر قالیس سبه تقرب انداد اومی آید
 و در عین کبر و در که بارقه یادیم و لقا حسم مهر دماه را خیره کرد و غبار
 عرصه کارزار روی سپهر نیلی چهره را نیز ساخته بود طلسم را بپای
 نمودار و سپاهی لشکرش از محاذات آق در سینه تر جان مصدق
 یویم ایلل فی النهار کردید هر چند که وصول کوکبه سه کور سید
 چنان غنچه پیم و مری بکام و بجز مبعو که نور و ستر بالیت موجب
 دیری رویه و تفرقه قاطره دیران طوارث کرد و ناما بدلول ربم و را
 دان جو سه مطلب بزرگ سا کرد که ثوابی حسم رک آنحضرت

سمعی را عین مدعا بنمود یعنی با عانت آن در دو جهان پروردگانه
 دانسته ساز آن لطف گشت بعد تلاقی منتین که ملب و فربه
 رسیده بود حملات مردانه و صدمات دیرینه افواج حضرت قرین صفی
 رومیه را از پیش برداشت **ع** نقیب **ع** کر ساینده از دست بده اینحال
 در احوال **ع** سر عسکر اضطراب در سلک شتران البیان انقلاب آید با ف
 سر ریال این گریز نهاد **ع** سر که کمال شوکت و شان در محنت روان می
 یازد بر حبیب برق رقر سوار و محارم فرار کردید که دیران **ع** سیمک و طلال
 عرصه کین متعاقب رسیده بایستاد در آویخته و چون حضرت طلال
 بعد از زور و دبدبند فوجی از دیران در بالای راه از جان بخت
 کوه پشتهای در بند مامور خسته بودند که بعد از ظهور سنگ
 سر راه بر انظار بندند مامورین نیز از دو جانب محکم افکنی برداشته
 و سر و سینه انظار بر احوال گاه نیمه و رستان ساخته و قریب ده هزار نفر
 از آن گروه عرصه شتر و سواران زنده اسیر شدند که دیدن

بر سر راه آنها در آثار راه اند یار یک نام گراپی از مرکب استی افکنده
سرس را بر در سنگان مظهر معنی سرداری ساخت و جمع اردوی
حیثین باشد و احوال و انتقال و توپخانه و خزانه و سرسرای
تصرف لشکر لغت از در اند چون عزت سران بر کرد و سروران
از دم بود و سرسرای بهشت او ملکی و مصحوب عبد الکرم افکنده
قاصی عسکری که از کفران مود با تحت روان
روان ساختند که برده در مملکت روم مد فون سازند و از زانی
با زیقوانه که مستر عزتستان بود منظر و کامران عطف عنان کرده
یا با خان و یا سلسله یک یکی رستان بر یا جمعی بقین فرمودند
که در حوالی سرمن برای سال و ملک سبزه از دانه عبور و حله
و بحق اشرف و کربایی معلی را در جبهه صید در آورند و راه
زخیره را از اطراف آب بر فلکیان بنه ادمس و دسانه
تظرو رود موکب و الا یا سبزه چون اساس حشم قوی بنیاد بر انداخت

و ساحت از دشمن چهره دست برداشته بستم به بنمور یا سار در میان
 رومیه جوهر طلایست مشهور بود با قوم و با فوجی از بهادران
 جریده و سبایی بجانب آذربایجان عازم گشته بعد از ورود
 زیارت همان کت پناه از سواد و خیلای مکرری خبر رسید که بنمور
 یا سار محمود و صول خبر شکست فولاد با سار که در کنار دیاله بودند
 بهوست بتریز از غایبی کرده به ربار عثمانی روان گشت و طاعت علی
 نائب بتریز که در آن هنگام در قلمرو مراغه توقف داشت وارد بتریز
 گشته و قلمرو انصاف کرد چون اینهمه صورت تحقیق یافت عنان عزمت
 بجانب سراسر ایله که سراسر ارگاه اردویی بیا یون بود و لطافت داده از راه
 کملان حصار و تونک گشته و در امکان خبر افنده از محمد خان طومار
 بنو از موعود صده و الا گشت معضل این محل ایله بنحو تنگه بسته
 ذکر یافت بعد از آنکه محمد خان یلوم از منزل جانده برگشته بنوم
 و درایت استبداد برافراشت اول و هله افشای خبر آرا

حیف کرده بقاسم بیکه که در قلمه و ذر فلول بود بمقتضای سبقت و
دست دروغ مانی مکر اینر نوشت و قاسم بیک از ماصیه حوال او استیاض
آثار عفاق کرده از ذر فلول غارم نوشت کشت و نوشتریان و
یا ستاره محمد خان بلوچ اورا مکتب نکردند قاسم بیک روانه به بیان کشته
بعد از چند روز محمد خان بلوچ بر سر رفته اورا باینا بدست آورده
محبوس کرد و ابوالحسن خان حاکم نوشت خوش محمد علی خان فولاد قاسمی
حکومت نوشت و ستاده امالی انجام معذور را مستقیم مکره حجاب با سا
کلاه شط بر هوا انداختند غافل از یکله آسمان عذوق این هوا را
از آستان بیرون خواهد آورد و بهادش اینچنان خیم اسیر
طرفه بخته در کاسه کام آستان خواند اعواب و متابع جویره نیز بار
سر موافقت پیش آورده دست متابعت دادند و جویره را سید عبداله
برادر سید علیخان و کبلویه را سید فارسی از کتیر تقوی موده اسکند
ستبر از کرد و در یک کسری سخی تیر از احمد خان سلطان با جمعی از قشون

خراسان و بجزه که عدلش به هزار پیر رسید بدافعه برانده معلوب
کنسته تعلیه حصن حبیب و بعد از سپرده روز که در قلعه مذکور از قلعه
آب و زخیره عاجز شده طالب راه بجات گشت محمد بلوچ بقول در آمد
سلطان با تقو و رت با ایات از قلعه برانده روز دیگر او را بار مقام راه
و در محبس ناگاری بیلوشین قاسم یک ساحت امانی اعراب نماید
بسیار حبس با او موافقت و ز زبده رفته رفته رایت افتد اسیر افتاد
عدت اسیرش به هزار رسید بعد از وصول اختیار مذکور به حواله
محاصره بعد از محتاج جمعیت زیاده بنود بعد از محمد حسن خان علیکه
یکی اسیر اباد را اسیر اری و تخمینستان و سینه معندان اعراب
و مکن سید علیخان و ابلی جو بزه مامور بافتون اسیر اباد و غیره
از راه حیان و بار دوی روانه و اسکمیل خان خریمه حاکم قاسم
یا یالت کوه کیلور اسیر از دیگر یک از ولایات فارس حاکم
از روسای خراسان مقتن و دوازده هزار نفر از عساکر فروزی

امیر مفت حکام مذکور به روانه ساختند و حکم والا نافذ شد که
همه سبب بختان جلایر که صاحب اختیار عراق بود از سمت اصفهان
و اسمعیل خان خرمه از جانب کوه کیلور به حکام جنود باجم متشتم
در دست سان جمعیت و یکدیگر ملحق شده بدفع آن فتنه پرداختند
و رایات جهان کث از منزل خرماتو عازم شرمین را می کشیدند
مذکور از مکان میفر میان شده و از آنجا عریضه بابا خان منظر حجاب
راگاه سیهر حجاب رسید که بعد از عبور از دجله بکین در حوالی کهنه بغداد
بانظره ای که شاید سکر و میه از قلمه غرم مقابله نمایند مکت کرده
چون قلعه کین را از محاربه ببق که در آن مکان واقعه شده بود
و از استر ان لشکر در سر ایوان بوم و بر از باب کینه جوی سالها
حلقه بر در میزد و سفیس کشیدن جواب باز نمیدادند لهذا روز دیگر
که ترک بنیم بند صبح مرصعه جلایر از کنار مهر اوز در بر گردید با خان یحیی
عضد روان گشته اما بی حله و اماکن متعده تمامی مباح گذار راه

انقیاد کنند سرادقات حلال بجایک دستی و موکب جهان است
از سر من رای عازم بقعه ادرست و ششم ریم آلاخر سنکر قدم
مقر کوکبه بنروز بنیاد کنند سرادقات حلال بجایک دستی
موکب قبال از تری بر تر یا اسراخته اطراف وجوانب آن منزل
محال و مقام استوار عساکر طفره سفار شده احمد یاسا بعد از
سر روز معتمد بر از راه اعتدال بر یار فلک مدار و مسکنده اطمینان
بخیز و خیانت و از دولت عثمانیه در باب استوار صد و سنون قدیم
در ولایات و ادعای کفالت و ابراز فرمان نموده بعد از مکرار
معااهده که چند روز این عهده ملحق بر زبان بنماز معروف من خدمت ضعیف
کامکار عاجز نواز میگردد مکارم افلاق حسروانیه برای این سبب و
مثنای او در دستگاه رای الوزفرین قبول کنند احمد یاسا و امین موکب
بخط شریف بقانون عثمانی پاشایان کمرچ و شیروان و غیره در باب
تخلیه و قلاع نوشته با معتمد آن خود نمایی کامستان این دولت

بروانه کردا کردید در باب برآمده از قلمه منافی قانون دولت عثمانی بود
سوزت حوزت اماست که بهای لایق گذرا بند و گرفتار این انبساط
که در حکت بهمان از استکرامی شایبی و در حکت عثمان باشد در کنار
سقط آب بنفرت رومیه درآمده بود مصحح عیبه الله افندی قاضی
بعده ادر وانه ساخته لوازم خدمت سفیریم رسانیده از تیر طرف پرتگاهی
رو سادس کردگان او جاق و طیفات رومیه که در محاربه عثمانی
در سبزه گرفتار گمنده دیران طفره بودند بوده اند محکم و مزه هم و
مرخص گشته اگر چه در سفاول منظور نظر والا آن بود که بعد از قیام
توفیق زیارت نجف اشرف و کر بلا بی محلی در بامنه آن سعاد مسیر
گشته بود در یوقت که این امر فیصل یافت بلا فاصله عازم زیارت
کاظمین علیهما و الصلوٰه والسلام و از ایاز راه صله بادر اک طواف
سبزه بن شریفین فایز گشته عطف عنان فرمودند در بیان *نکته*
مؤکب و الا بکات فارس روز دهم مورخات بلوم و نکست

یا من او دیر و قایم این اولین پس ربابت جهان است
 روز یازدهم رجب در عین استه از کسان از طاهر قلمه بغداد
 کوچیده نوریانه را از راه حشرم آباد فیلی روانه اصفهان خشنود
 جوت ابوالحسن خان حاکم سابق شوشتر بخونیکه ایامی بآن سده میل
 روسپای بر جبین و خط سلطان بر صحنه دنیا و دیس کشیده از جانب محمد
 بلوچ قلمه شوشتر را ضبط در آورده متاع جویره نیز با و بعد است
 اتفاق اندیش این است که سده طایفه کعب دینی میثم هم حوایی
 و ز قول راعف و افشای شترارت کرده بودند و کار سردار جویره
 نیز معلوم شود که یکی منجر شده اند از راه باغیانی لوای بیتی است
 است از یافته بعد از ورود علیه بیات بنه و آخر و قرار وانه در قول و جمعی
 را بر سر شوشتر شترلش نموده حوز با فوجی از راه سایان بجای
 جویره ستان بآن سده روز دیگر طرف صبح وارد جویره گشته
 محمد حسین خان سردار که تا این زمان گوشه کلاه جلالت بر سر گشته

در میان بلو سبت یا عراب مطیع ز کتازی میگرد به بتیه فارس و آل کشته
که در قلم خود کهنه است در مقام می گفت مکن مامور ساخته و سه روز
در امکان نظم مهمات بر داخه عطف عنان بجانب شوشتر فرمودند
در عرض راه خبر رسید که امای شوشتر از حصول آوازه نوده موکب
والا به سندر حیرت افتاده جز اطاعت یار نه بدند پس خدیو
ارجمند وارد بلو سپهر بودند سندر روز دیگر که سلطان سستارگان
در خلوت برای افق بلباکس نرم سقوت جلوه آراشتند بر منتهای فروزه
قام فلک سترار کرم و نه هتمان بغیر ابوالفتح خان و تاراج شهر
صادر گشته بعد از غارت شوشتر و قتل آن بد اختر حاجی از روسای
خراسان بآن ولایت تعیین و چون طایفه کتیا ری بنحویکه ایامی بآن
در کوهستان سر بخود سری برداشته بودند باباغان بیکدیگر
فیل را با حکام اردلان و بچان و کرماتان و سبت چهار هزار نفر
ملازم و ایلای می آستان به تنه الطایفه مامور ساخته از راه ده دست

که در دریا لنگ کوه کیلور است سه پستیز استند و به دانه
 را در را بهر نزد استه معوز استند که منزل منزل معاف می شود
 منصور روانه شود در یک منزلی بهمان جزر رسیده که همی است
 طایر از اصفهان و اسماعیل خان خزیمه بیکر بکی کوه کیلور از معز حکومت
 حرکت کرده اند که بیکر بیکر ملحق گشته بدفع محمد خان بلوچ بردارند و محمد
 بلوچ نیز با جمیع خود از سیر از مبادی استان می آید لهذا معجل از
 بهمان گشته وارد خراباد و امر والا با هزار خواستند و سپاه
 استان اصفه را یافت ما مورین نیز در می موسوم به و کند ان بارید و
 طرف نشان بهو گشته و در این معلوم شد که محمد بلوچ در در سب سونان
 توقف و جمعی را معتمدان کشتن خویش ختم بنیستند و فرار
 این طرف یاستان دو چار است و باز بان پیغم و کسان بهر عضوی از
 اعضای استان شرم بدل را نگار کرده جمعی از فراریان نیز عسائی کرده
 خبر ورود جنود مسعود را بد رسد و با معتمد بلوچ رسد و بلوچ

چون از نوبه موب افدس خبر نداست و سواي ديوان لغت و
بیشتر ستمی مانند کفران نعمت و بی نعمت خویش است آن قوم بلا را
طلیحه سپاه سردار تصور کرده یا استحکام در بند و عدت خود مغرور و
شده اطراف کوه را با قلچیان باده و جیمت از حدز یاده و گرفته
راه عبور برست که مسواریست آفتاب هذ یوسف و زمند در نیم و ستمی
در بند و نوقت و صیحاگان یوزم و افقه و اعلاي یوای جیماکت می کرده
یا حنجر کنده ان مریم نصولت و نیزه داران سماک سلطوت در محاذات و
در بند رایت سعادت افزا خند و کحت جزا بر چنان نیزه می بین و
و قلچیان صلابت سربین را از جانب شرقی و غربی کوه بپوشانده و
سزمان بران بموجب امروالا از نراد و طرف نادره کین اسر و خنغانند
سنگه آتش که میل بمرکز کند آهنگ صعود کرده هر چند قلچیان بپوشانده و
کوه را از آتشین از غام تفنگ و سر کشته اما دیوان از ابر بهاری و در ستم
سحاب کوه ساری تصور کرده نیزه دینی قدم زیر کند استند و بیای استعدا

بر آن قلم بلبل که سر بر سپهر برین میزد استیلا یافتند و کیساعت کامل
از جایین نوایر شور و شین استتعال داشت تا اینکه محمد بلوچ لغزم تقاره
شکر لغزت اثر بیلابی کوه بر آمدیم که حقه ز فرد لکار بیا یوس شهید
نظران افغی حصال گشت داشت که لوس بجیت و مرطه عمر شری شده
این المفرد کوپان سینه ز کبر را پیتر زده دلا و را بنکه مانند دشته بخوان
و شسته بودند حکم و الا فوجی از راه قبیلان و جمعی از راه تنگ را مسافرت
در داخله ناده سر سیم اسب دلا و بر اعران و در زدن و کشتن و کشتن
و کشتن کشته آن روسیه دست از مقتضایم و کسان غنیمت
جون محمد بلوچ که سر صند در تافته در دستار کوه حکم اضطرار حکمی
بکمر میگردند تمامی دستگیر دلاوران اواز کوبه مستی بمطوره عدم
روان گشته و جمیع اسباب و مایه و فتنه خود و سر کار
بمعرض کتب در آید و از کمالان طبعی و یمنان صلابت سر در آید با فوجی
تجارت او مامور ساخته اما اواز راه حله وری با جندی نواز از اعوان

خود را بکوه کشیده سب به جای کلبه و چاده از راه با سب و بمینی اسب و
تاز و ارد سیر از کشته زنان خود را که در سیر از آنها ده بود برداشته
از راه جهرم عازم لارکنت سردار نیز وارد سیر از توین محمد بلوچ سالقا
احمال و اطفال خود را با حیاط خانه و از وقت و استند در قلعه سیر از کشته
و جمعی از افغان بلوچ را بمی فطرت آنجا کماشته بود و سب خطین در باب
استیمان در آمده قلعه را تسلیم و فاسم سبک و احمد سلطان را که با در آن
نام سفید معینه داشتند مرخص ساخته ملازم سردار کمربسته سردار بیکروز
با منتظر جمعیت سپاه ملکت باز و متعاقب او بایک تازان کرین خوش غم
زین کرده روان شده لیکن محمد بلوچ بعد از ورود بجوالی لار بجی خان و
بلوچ را بر کسم استمالت نزد امالی آنجا کماشته و کونوال قلعه بجی خان را
بهار فغانی او گرفته مجبوس و محمد بلوچ را چهار جانب کر سب کشته و
مقتل او سردار که تا خطه لاو صبط ز نام اینکار نکرده بود و ارد شده کرفه
ز رادانه دارا البوار ساخت را ببات لغزت طراز بعد از سکنت محمد بلوچ

منزل بمنزل عازم بستر از و در سبب و ششم سنجان و اردیبهشت و اردو
ایمانیون نیز که از راه راه مهر فرستاده بود در ششم ماه صیام بموکتب الا بیوت
و بنز فرار محمد بلوچ سبب کرم سیر بعضی ضعیف کرد و سیر بر سر راه بموکتب
عزیزت زیادت که طهارت بی غلبه سردار عساکر حضرت سحر را در
و چهارم کند بسته خود بجای پاری عازم درگاه پناه شود سردار نیز در سبب
ماه و اردیبهشت و شش ماه است بهینه ارشاد یافته مامور شده که
باستعداد کامل رفته از روی انتهاز فرصت به پینه محمد خان بلوچ و فقه
شیخ احمد مدنی و باقی کسان احوال کرم سیر و قلم قلمه ایشان
بردارد و نیز در شهر از عریضه از جانب سردار جوهره رسید مغرب را نیک
کشتن و ستایم کرد در قلمه کعبه کعبه استند با فارس آن شیر طایف
امان مستقیم خدمت گشته اند مفرستند که ستایم مذکور را با اولاد از
فارس کوچانیده از راه حوزم آباد و دونه استر آباد ساخته خود با
مصوره از راه شولستان و اردیبهشت و اردیبهشت و اردیبهشت و اردیبهشت

سأتراده رضاقلی مرزا که بروفق فرمان از خراسان مأمور حضور شده بود
وارد شیراز به تفصیل بطور که درون قاطع اندکس سر از کشت
در میان و قدیم **با کس نیل مطابق سال تحسینة ثانی**
و در همین و بایه الف تحسینة ثانی چهاردهم توال در
یکایک خط دلگتای شیراز متفرک کوه طوق از بود حسن و فلک بینی مهر متور
چهره یوان حل خرامیده بر تخت جم شیر برانده شش روزی زینت
یافته بر یک از سرال سیاه و امیران لشکر کلاخه ز تازی آراشته شده
و از ستم لباس و حقان باز رفت پوشش آفتاب محمد و شش و شش شدند
چون از جانب احمد یا شاهزادی بغداد که بوعده دو ماه برای آوردن
و یثقه صلح از دولت عثمانی استمهال کرده بودند خبر صحیح و جواب
صریح نیامد بوضع یوست که اولیای اند دولت به سبب انقلاب فارس در
اصناف ابر صلح و استغفار سیزده دفع الوقت میکره را اند بندا فیض و لیاط
همام خورشید و بنادر فارس و کرمان را بطهارت یمنان سردار

موتول و انعام مهمام محمد بلوچ و احمد در فی دایاد محول و در الهی سیر از
را که تا از زمان یک سیفای فارس سیر از بی داشت به نیات انوار
سر بلندی داده و فاطره از انعام انست جمع کرده در چهارم از انعام
نیزم انسترام مالک که در ظرف رویه و رویه می بود در ایات حضرت
طراز از جبهه سیر از انسترام یافت در منزل اسیرین محال از انست
جایار از خراسان وارد و بحر بیعت اثر ولادت نوپا و بهیارستان است
و طلال شاه رخ میرزا ار ساسیند که یوم الد قد بانزدیم سوال بعد از
بیت بی کساعت و کسی از لطن مظهره محذره مرادق سلطنت
فاطمه سلطان بکم بیت خاقان ستمید شاه سلطان حسین قدم
بعرضه وجود کند انستام از وزیدن نسیم بیعت سیم این توده روح
کلمای رنکار نک نشاد و شکوفه های شکفتی در حد این دلباشکفته
کشته و مویف این تاریم در صحن و صحن این نوید دیند بر فی العوز در
حصور اقدس تسفیل مال و خزنده مال آن عمن بر کسند حدیقه اقبال

بقوان مجید تقال نموده این آیه اند که **مکن یوسف فی الارض**
و یسجد من تاویل و **والت غایت** **مسبی**
امره و لکن اکثر الناس لا یعلمون و حسب الامر میگویند
صنایع آیه مبارکه مامور شد و از منزل مذکور در کمال بیعت و سرور هفت کرده
در سب و پنجم شهر ذی قعدة اصفهان متفرک و کبه جهان گشت ساخته و اما بی اصفهان
بکرمی هنگام شطایر و احضار میدان نقش جهان و راسته بازار از آن خط
از ملاحظه راز در روز هفتم جوای طوخی بخران و این شهر بی بار
مکمل و زی کسبید و اصل نغمه و ارباب طرب فوج فوج در هر حال میفرمود
رونق سنگین بازار زهره میشتی گردیدند در میان او ان عبید الکرم
افندی قاضی عسکر و مکه در محاربه عثمانی یا نامه اخلص این شهر برسم
سفارت به رگه جهان بنه آمده در راه اصفهان توقف داشت و
در وقت یقین بطلان مقدس یافته چون مصنون نامه وزیر مشور
بر این بود که عبید الله یا ساسی کور و او غلبه از دربار قیصری سبزه دار

سپرداری مأمور و لعل حکم مازون و در دیار بکر توقف دارد و
معتمدی بسیر از منظر و زیارتی ندیور رفه امور بر آنکه مقرون بصلحت
دوستان یا سدی نماید و حسرت بر صیتر اهام پذیر و لایم بود که غرض
اولیای دولت عثمانی تا خبر دفع الوقت است که شاید رای جهان گسائی
در بین مضد منصرف ساخته به بیان اظهار دوستی شکستی کارهای خود را
درست نمایند اما چون آنجناب میخواست که ابواب این مطلب بمقتضای کار
سازایی مفتوح شده بدین نصیحت نفوس و سفک مار و مدعا محمول و
سویبند و ای اتمام محبت احد بر اتفاق افتادی از راه معسید اد
نزد عبد الله یا شار و انه و پیغام دادند که معضود و مایات آنطرف
ارمن است اگر منصرف دادند مینها و الامیت و همان پذیر باشند که ما خود
بدولت کلاقات این رسیده نیازی کار را میکند ارم و چون قبل از این
که اعیان دولت روسیه کیلانات را بموجب اشاره و الا فانی کرده سیر دهند
در نخلیه باد کویه در بند استراد قلمه پروان استهنال کرده بودند در اصفهان

کسان معجزی از جانب باد ساه و الا یاه روشن سفارت مامور و اردو دار
سعی و مقرر شد که همه جاد و موبک بایون باشند در میان حرکت موبک
بما یون از صفهان بجای تیر و ان و وصول خبر کفری **سرخ احمد**
مدنی محمد بلوچ و قایم عرض راه بعد از انتظام امور صفهان در دوازدهم
محرم سنه سیج و اربعین و یاه و الف و ای غایت از راه بمیان یاجانب معضد
برقرار شده در عرض راه خبر رسید که طهارت یمنان نمر دار بعد از مرخص
شدن از درگاه جهان پناه **سرخ احمد** قلمه خلم و قلمه عوض که ساکن اعراب
بندر بود پرداخته بعد از انجام کار ایشان بجا صره قلمه نیم مشغول
سده چون قلمه شک مشغول **سرخ احمد مدنی و موی الهه** اسرار
مخفی نماندنی بود و جمعیت کامل از اعراب سمعانی و صفهان در کار پی
محمد بلوچ که در آن اوان در قلمه دستنی می بود از و رود سر در آگاه شده
بعزم استغاثت **سرخ احمد** عظم کمسک سده در یک ستر سخی آن جمعیت
چون که **سرخ احمد** ستر رایت افرا افراخت سر در ازین معنی

تجدید گشته جمعی را بحیره قلعه باغ و کوکوشمال الظایفه باغ معین موده
خود یا فوجی بر سر محمد بلوچ ایلغار و جمعی از اعیان او را قتل و گرفتار
ساخته محمد بلوچ با محدودی سمت ساحل سزار کرد و چون شیخ احمد
از مبادی حال منت را حلال امور ساحل و بنا در مفاسد کلمه بود و
سر در به شیخ قلعه او عازم گشت در اندک روزی سپه بر قلعه
گشته شیخ احمد بی زاری نامی اهل قلعه او عازم گشت دستگیر و جمیع
قلعه و ساکنان آنجا که در بنادری بوده بیگرفت چو دمسود در آمد سردار
بیوفات از آن غلجی بی که آستانه فاند بود و بران و اهل قلعه را کوهایینه
از راه کرمان روانه خراسان و احمد توره یا چند نفر از و سنای
اشرار بر بار سپهر افتاد و سر تار که در روز و در بارندت
سیمانت پیدند و سر بکربان بستی کشیدند اما محمد بلوچ بعد از فرار
از حوالی کشت که راه جاده را سه و دیافت بجایت سواحل شتافته
از آنجا بستی گشته بجزیره قیس که مسکن اعراب بود است و

بود که کوب او در سبز خیلان که قنار غازیان شده بود محمد بلوچ را
یار قناری او اسیر کردند و دست او را بجات گرفتند و اسیر کردند
در راه ای ای بخت بنواز است و احسان حصول مطلب بهره مند است
و سردار محمد بلوچ را بر وفق مسلمان روانه ساخته چون مکر حضرت الهی
از تفصیرات او اخاص غیبی سر نموده منظور نظر غایت و صاحب ملک
ساخته بودند در اول و بعد که غریب بود او را به نیابت کوه کبلور منتقل کرده
روانه ساخته در عالی قابو کندان او را یک یک کشیده فرموده بودند که
که اگر اینده مصلحت و سوز بختی سوختن مانی تو شکست کس این
این جاق خوابد او نیز شکست قبول برده نهاده مرخص شده بود
در این وقت که این مصلحت فاحشی از ولایت پور پورست و بعد از در و در
یا صفهان با شماره بایون در بایجا که این وعده وعید عمل آمده بود چرا
عمل را ساینده چشم خود دید بنیاد دو سه روز قدم بر راه عدم گذاشت
در سیزدهم ماه صفر موکب بایون از بعد از حرکت و چون مقرر شده بود

که عا سوز خان یا بلوکه دران اهلان آدمی بود پس سترار خانوار را به
 ارومی را کو جانیده در صابن قلعه که محل عبور بود یک مصوره داشت حاضر
 ناسندستارانه بر وفق زمان عمل کرده ریایات جهان کشت از راه
 وارد آملکان و خانوارهای مذکور را تدارک دیده روانه خراسان حسنه
 و از آنجا عازم مراغه و معان گشته چون سیدان احمد با سواوی لغزید
 که با فتنه این مقیری برای تخلیه ولایات رفته بودند با سیاهان حکم مخفی
 است این را جواب داده در تبریز موقوف ساخته بودند در روز و دو موکب
 بخواه غویان عثمان خیانت و سعادت بقیل عینه خواستین بنیاد و در حضرت
 انفراد یافتند و کلبا سترخان فرعون سرور در دارالملک را با جمعی از خواستین
 و حکام مامور به تبریز و حکام استان و مقدم و مکرم را نیز مامور به مقدم
 ساخته که هر یک بجهت خود دران ناحیه توقف کرده منظر محقق خیر حاصل
 و حکم و مقرعه و در امر مجید باشند و چون جمعی از اطو است که در حدود
 استاراد در جاهای سخت و پشته پرداخت میکنند دانستند از راه زانو

بخت در امرفاقان بر روز بخت مخالفت کوه بظهور میرسد بیدند لهند
حکام استار اور دیل و کلمات را با محبت آن نواحی و فوجی
از حصار ایران جلوظر بشتر و به بنیاد این زمین گشته اند و در
که در بنفوه های حیل و کربوه های کوه حصن و احتفا اختیار کرده بودند
و به بدین کوی حال دادند در نوزدهم ایتم الاوکل خط اردیل مقرر گردید
گردید و میان کیفیت شهر نبردان و قاضی فوق و بنیه لکن به
دعوت نامت و فرسرفای بعد از ورود و موب جهان کنایار دیل
تا تار و چایار از جانب عبدالله یاسای عسکر وارد و عریضه رسانید
مستقر بر ایکنه تا دو سال مطالبه و ایالات را موقوف داشته بعد از دو سال
ایلیجی مقبری بدر بار عثمانی و سرتاد و ایالات را طلب نمایند تا اولیای آن
دولت در برابر قرال و ملک بی تراض حکم وضع مقرر کرده و ایالات را سپارند
و از خارج بظهور پوست که و سرتاده این طرف را تا رسیدن جواب حسن نظر
کرده و یاسایان هم بنحو یک سبقت ذکر یافت بعد از این مقبری اقبالی

نکرده و سرسند کان احمد یا سندراره گفت که ندارد و بدست یاری
چاکلیدستان سعی کند پرستم این کھلکوما در کشت کرده دماغ بلیکد
و یاستایان دیگرهای کیریت و قلعہ سخت بنیان ملوب است از انجوم
جنود و لھنایم رخنہ پذیرد در بخر شیرینی چون از حمله یاستایان مذکور که
سرمان بمایون بکھش شریف باسم انبان موافق قانون دولت و
و عثمانی اصدور یافته بود سرخانی خان کتزی بود که در ان اوان اردو
عثمانی و لایک شیروان و دامنستان را در جوره نفوذ و افتد ارادت
موسی خان حاکم اسناد را بموجب حکم بمایون ان و نماز مصحح آدم خوان
برای سرخانی ارسال و سرخانی حامل شیران گشته و جواب لا طایل که بر
دلمان حوصله اش افزون بود بموسی خان نوشته در اینجا درج کرده بود
ملکت سیر و از ابفر بستیر نران کتزیه سر کرده ایم احمد بغدادی مغر
او را چه بار است که ازین مغر دم در اظنار این مطلب بستم زنده لهذا
حکمت در کوتمال آن زیاده سر مغر و رایش نهاد صمیرا نور و شتر

سیر و ازرا

شیر و از آن کلبه ششم البتات فکاهه دیکه ساخته در لب و پنجم رستم اول و در
مکعبه کانون کینار رود که در فکاهه ششم سر فای از آوازه لوتی اندریایی
خونخوار و نظرات جهان انوش این جز فکاهه که رو به دریای سیروان کرده
بود درخت بقلیل جبال استنات کتیده و در لب و پنجم ماه مذکور
ماهی لوی جهان کشت پر نو و وصول بر ساحل قلعه تمانی ایدانه محمد قلعه
سعد لو حاکم اردبیل بابالت اتمکنت سر بلندی یافت خون بر سر رسید
که جمعی از نگهبانان شتر را که در محل موسوم ببلندی که در سر سخی تمانی
واقع است موضع است سلسله جمعیت را انقضاد داده در کینار فکاهه
بلوچی از سپاه لغت چاه ۲ یا ختالت ن مامور نموده بالصد لغت
سرور زنده و اسیر بسیاری از ایشان بدست آمد تا تبا عفو حاکم و شتر
شهر یاری با طلاق اسیران فرمان داد بیکدیگر یکی شیر و آن آنها را
بدستوری عذوبه فلک سر بر لیا جهان و اصل ساحت و چون بعد از
که فتاری محمد خان بلوچ و سنج احمد مدنی و انجام امور فارس امر موکده

سده بود که طهماسب بنیان سردار فارس با بعضی از خوانین یگیار
وارد دربار سپهر افندار گردید و گفت ای پسر من در میان تو
اند و خسته و در غلغل آن احوال خبر رسید که سرخای با فوجی کثیر از
لکزیه در صید حمیت کرده و برای استراحت و اعتکاف داده پس شهر یار گنور
ببرینه و اعزوف را با است براده و صفای مرزاد رفته و تاختی گذاشته چون
متموق که در بازده منزلی تاختی واقع و پشتهای دایر است تا در آن
او انستگین و مقام سرخا و کیزگاه انور و خود را می بود برای اینکه
او را بجای توبه اضطراب اندازند و تیر و تیرا بکشانند و به دست
روز دوشنبه نوزدهم ربیع الثانی با توپخانه جلو و دوازده هزار نفر از پاد
رزم از نای جریده و سیاهی آنک قنوق کرده طهماسب بنیان مامور است
که سه روز بعد از حرکت موکب فیروز باد دوازده هزار نفر از لشکر
حضرت اثر بغرم تپه و سرخای متوجه قندهار و بعد از انجام آن امر مقتصد و
و میخواست موکب را از دهن مجذومکننده از راه فارس و سیستان

روانه برات گشته بدستور سابق بر داری فند مار و سپه داری آن ناحیه
را مخصوص خویش دانند و در یک منزل قریب من احوال دانستان خبر رسد
که سرخادر مومنه دیوه باشد که مابین قندهار و تاجی واقع است یا سردار
حکایت کرده و شکست فاش یافته و روانه متوق شده و بدین سبب
بوصول ایچر جمعی را بر سر راه قرار بان فرستاد بر خاجون از عواید
موتکب ایماون سمیت متوق مطلقه بود بعد از شکست بیستم جای خیر و عیان
قرار نگرفته مرکب کربز را نیز شکست ساخته تمام از میان کوه گذشته بود
که دیران هنگام صبح وارد امکان گشته جمعی از کزیه و تاتاری که از راه
دشمن طریق قرار کم کرده به لشکر منصور سمت متوق افتاده در دست
و فرزند از راه دور و در از نیا توانی قدم فرسای جراتی نودیدند و لشکر
منصور گشته کردن سیصد تن بر یخ کشیدند و کفن در آمدن میله
سلطان بلند اختر بعد از شکست سپهزایان ترک کرد و موتکب و الا وارد
امکان گشته بعد از طعنه یا فوجی از بهادران نیزه کرد و در حین راه

خونخوار سقاقت سرفا سمنه کوه سپک دریا نوز در ابر ز فقا و در عرض راه
سپاری از ان جماعت را که افتان و خیزان طی مسافت میکردند و
قرین هلاک و اسار ساختند و تمامی ایلی و انعامی که در کوچهستانان
بود متصرف لشکریان در آنه انقضیه در عرض ده یا نوزده روز منزل صعب
المساک و کوچهستانان سخت را با توپخانه ملی کرده در اکثر منازل ثوب
و آلات مراده را بردوش با دکان از قتل جمال بکمر ثقیل نقل و تحویل
میتد و برین نهم وارد فرجه حیرت یک منزل متوق کنند روز دیگر
جواد یاد در قنار زین ستم بجانب متوق آغاز خرام داده در عرض
راه مویچه سرفا مستغیر اسند عای عفو تقهیرات و صدور مستور امان
و تا آخر حرکت متوکب و الا لغزت لغز امان رسبد چون در دار الفرب
لمع بیاون لغز روی اندود حرف او قابل سک فقول بنود حکم و ار
صادر شد که صورتی در نیاه عفو و بخشش خواهی بود که چنین سا
مشکاه حضور ستوی و الا راه این سبیل بر انشوب را بخش و فارا

چیل نتوان لبست و لب نه و منون از جمعیت دم این فوج از درها لب غنی
سنان بتواتر است از سرفای با نای بکریه داستان بید جمعیت
منوده در کن رودخانه یک سرخی فوج سیه بسته ویل را که سیر محض
ران بود شکسته یسای و قام و حال سندن آن رودخانه الیت و
سین عیون و جاری که آینه موج روی این شهر غازی لبست مای است
و از معنی فوجش کار عواص اندیشه و نیای بیدار از مای که شکر آواز
ستیلک و زینورک و تفک از طرفین بکانه حکایت ارم و غنی خات عالم
بیداری مامور عبور کنند و بسی بسیار راه بار یک تر از هر مکان دیده
سورپید کرده چون نوز بهر طرفه افغنی از رودخانه گذشتند سرفا و بکریه
از ملاحظه این حال زمام ستر از کف رفته روی بر تافته و کوبه طفر فرین
افواج ابقان آغاز عبور کرده تا رسیدن لشکر بایان کرده است خود را
بکوه رسانیدند هر چند که جمعی اینوه از استان خانه زیت را غالی کرده حنت
بیدار عدم شبانه لیکن سرفای که سر فتنه بود یا معدودی کوه و کلف

خود را و سیاهی جریده از فوق برداشته بدیار اوار و چرخوار
سیر اندر بای شکر بر ستور و سر در خانه و اسرای و ساحت مصفا فوق
موجزن و تصور و موت عابد را اساس افکن گشته بند کیم کاوی خنجر و
سعی دلمیران زمین آن وادی از منطقه و سر بسته که در نهان داشت استکار
کرده خزینه و گنجینه و دینه سرخای و اما لی را با راینه در طاهر و باطن و
موجود بود در بسته بر طبق عرض گذاشت و خاص مولادمان و ولد عباد
لکرای خان ستمحال که بزرگ استخوان بود در استر زمین ستر اندوز
تقبیل سینه سوادت قرین گشته بمصبغ عالی ستمی و مقام فخره سر بلند بی
یافت و ستم خدمت و ستم عی غفور تقیر اما لی استر زمین گشت
یعون جنود ستم و دی بار کاب و صید در تنگای جمال و طریق مانع عبور
نزول بود کار سرخای نیز قابل آن بود که خود را معطل او سازند بعد از
یک هفته که مال آن وادی اندوخته و سبب دعا بی برانداخته گشت جمعی از لک
را که در قید اسارت بودند دگر و انانابه ستمحال گسیده و رفتم غفور جریده

اتام اهل متوق کشیده صرف زعام کردند بعد از ورود مبتدل اختی باده
در استان معلوم است که لکزه آنجا سر طغیان پیش آورده بل رودخانه سمور را
که معبر کوکبه منصور است شکست فتنه کوه را استغراق کرده اند موکب والا آن
روز در آن سمت رود فرو داده کجیم کردن خوب و اسباب پل فرمان
داد و تا وقت غروب بی که در کمال استواری بران بسته افواج منصور را
فوج هجوم مامور بهو رسانند بکامیکه مهر زین کوا از رود نیل فلک و
کند سنت ریات جهان کشایتر یا سپاه انجم کوکبه عبور در دامنه کوه و
نزول نموده روز دیگر که بکام صبح که آفتاب جهان از از پشت کوه
بر سر از کوه زین مستر از رت جمعی را هم از دامنه کوه بمو صغی که
زنان و نسوان از لطیفه محض داشتند روانه ساختند آنجماعه را
بای محل از جایز رفته آغاز کردند و آنحضرت با جمعی از دلاوران
بتعاقب و سزاریان پرداخته آنروز از بام تا سام طی بست بلند آن
وادی برونش کرده بسیاری از از لطیفه از سحاب جبال مفاک سلاک

افکنده جمعی کثیر اسیر و تخته المکنه افغان شیر خوار و پنجم شش ساله
را از روافد دشت در میان دره ها و آبها کنده استیم نیم جانی برای خود
معتمد الکاشته خویش را بقبوفات نبات کشیده زمانی که حسن
شیر سوار خورشید ازین قلع بلیند رحمت بر مثل غروب کشیده فدیو
کسور که بر غم آبش از بای کوه سیر بریر آمده مترن کر به چو سب
صعوبت کوهستان آمدن اردوی از راه لغب داشت امر و الاصله
بهوست که بنه و اعزوق از راه جاجر موسوم فیده کشند در سازند^{۱۶}
جمادی الاول محل موسوم بقوی قاشین من اعمال فیده را بمجر ابقر قدم
فایکاه امم ساختند و بعد از سه روز بقیه لشکر بفرور که از سایه انبی
می آمد بار دوی بزرگ بنه و اعزوق که در سماخی نو در وقت
فرمان بمو کبیر و زی شان بوکستند و چون و
همما سبیلنجان که سیر داری فیده را احتیاط داشت بعد
از سنگنت سرفای بنجوه مقدار سماخی عازم سرات شده

بود سنی خان عالم ابدالی را نیز با فوجی از ابدالی روانه
 ساخته که در حوالی نوز و هزار ابرات بهیسی مستلیمان ملحق شود
 در منزل مذکور بفرستاده از بهر صورت مرزا اولد شط علی خان و االی بق
 نقلیس علی مرزا برادر زاده او بقوام سر بر کرده و سر رسید مستور بیکه
 در جینی که سرهای سبک قبل از یاسایان کجه و نقلیس استوار کرده بود
 اسحق یاسا و االی نقلیس با جمعی از عسکر عثمانی حرکت کرده باید ابر سر
 می آمد و االی زاده های مذکور با فوجی از کجه جمعیت و در عرض راه و
 کانت بر است بران ریخته یا لند نفوز و میه سبیل و استبر سلک جمعیت
 استان تفرقه پذیر گشته یا سافر صحت خود سازی نیافته نقلیس
 فرار نماید و االی زاده کان در ازای اینجه مت کلام مهر ستام و انواع
 سازش و اصطلاح بهره مندی یافته بعد از هفت روز بنوم ششم
 کجه لوایی غریب افزاخته در میان نوبه موکب ها چون بجای کجه
 میامده فله کجه و صادرات آن ایام بهجت التیام حق از انتظام

مور و سبزوآن و بنیه لکزی در استن فراغ حاصل شد در تمام
جمادی الاول در کلیک کدزی کنه قیاب یارگاه عز و جاه بنز و ه
مهر و ماه اسراستند علی یاساکه در آن اوان از دولت عثمانی به ایالت
کنه منصوب و باستم کرای سلطان تانار و جمعی از رویه تانار محفلت
قلعه مامور بود شهر را خالی کرده یارایر کفن گذاشته و خدو کشته
مقام کیمیت سپهر توان مجره لکام رایجانب قلعه سبک حرام خسته
مکان سیه و اطراف قلعه را بدیده بدیده روز دیگر از جانب جنوب
از میان میدان شهر که تاییای حصار تختا صد و سبب فاصله بود
طرح سیه ریخته برار جهان خون آتاشم از دسته دسسته بر سیه بنشین
و از سه طرف دیگر مور علیها معین و مقرر شد هر فوجی بسنی و هر کرد
بمکانی احتیاط یافت و جمعی از لشکریان قدراند از و مباره پا
سجد فارم قلعه رفت قلعه تیر کس آکفن بنشین و اقلعه بود
حواله گاه ساخته در سر سازه اما آغاز کار بی نموده کشت تو بجهان

رویه منارهای در بود را بدین طوره استوار با شش سی مهارت
در عرض سه روز با تنظیم زمین هموار کردند پس توپخانه اینطرف منارها
میان قلعه را که رویه سر کوب بنیادهای آن ساخته بودند نشاندند توپها
صاعقه بار و در اندک روزی را این سرسرازی آنها بکول و برات چنان
بالاستینان آن بزم خاکی را حواله قایض اروام کردند و انوارها
استین را که در جوهار خوشخواری سر بر فلک کشیده بود اندر خوشتر صاعقه
باری تسکین دادند بعد از آن حواله های ملبه می سپرده بودند که نازل
منزل نوازل سماوی بود و در خارج شهر از جویهای قویتری بربوده
سپه های بیای قلعه کشیده بکوب قلعه کمان ساختن اما بمنکه آن قلعه
چوین قامت استعلا حکم میکرد از بروج قلعه اسباب سر ملبه می
آنها را بعد از نوب و کران سنگ از پای در آورده چنان بخت را میطی
را از منظر عظم زیم میکردند پس مختصاتی کردند مرتب کنند از دکان مختص
فیاض آیات و اسطرنا علیهم السلام بر ملت کمان قزاق می ستود

فسر ما پندیر آن کوه کن پیش هر زن سیر و کینه از طرفین مکن
لغبت داد و نداد دستی بدهد سیر و خور سیر در آن لغبت بای حصار
رسیده آتش زدن خاک سپید حصار رسیده و جمعی از مستحقان
بیاد قرار رفت یکدفعه لغبت سببهای مختلف بماند آتش لغت بان
رو میس بهیا خانه یکی بی برده باطل نمودند آتش دیگر که سیر بر روی آتشند
من باروت بکار رفته بود باطل شدند حوالی فجر که مستحقان ثوابت
بر فراز این قلمو بلند با فروختن مستحقان روز و صبح سرگرم کار بودند و لا
لغبت را آتش داده از اطراف قلمو دلوله و بوش در آتشند قلمو یک
در صورتی که همان لغبت بود که نایره نر آتش سنگین نه بر رفت از
خون بود شرب بر روح حصار از دام و بیجوم عام کرده همیکه فرازان قلمو
استوار مقام استوار مردان کار دیده تیراره از آن آتش جانور
منقبت مای دیگر گرفته از آنجا و در نهاد قلمو افتاده آخر حیات
مغضد من از فارسان بر وجه یا کواکب عمر و ولد علی با ست واری کمی

احتراف یافت از انطرف نیز رومی و دونه لقب پای سیه آورد یکی
را سیه داران مطلقه شده باطل کردند لقب دیگر عهده دل را سکه فته
از آتش درون خامان سوز سستی خیل تن از جزایر جهان سیه دار
کردید و چند دونه طریف لقب های دیگر رسیده در همان تنگی لقب و
با کار دو پنج و پها بخت دست بکر بیان شدند و یکدونه سیه تر حکام عصر در وقتی
که مستحقان در این سیه مقول بودند رومی یا مقیاری نامی دستی
و سیه های آخته عفت از فتنه بیرون دویدند و مقیاری آتش در دهان
سیه داران انداخته تا تیر و تفنگ و شکر هجوم آوردند تا سیه با سینه
سیدان دو ایندند از منظر سیه داران اگر او دیران جلالت پیدا
با سینه های سیه بر رومی در آن و بخت جمعی را نیاک و خون کشند لقب را
سیه دور کردند چون سیه یار نام بخش کشور کمر در دوزخ بر سیه
نویس ریخته کرده بکار هر یک از کار کننداران و مسلمان پذیران می بردند
فلوکیان این معنی را یافته در آنوقت بجای نایره نوی و تفنگ را

مستقل می باشد که اگر خرم ضد یو الو العزم دستی از دور بنگهد
افکر بر نر و سوز میزند است خرم هم بسیاری از هر روان طریق ^{است}
بان اش با نوز در می گفت و دود فو جان اتفاق افتاد که
در و فنی که سر در کردن فرار به این سید روی فو او در دم بکشد
اقبال یا بدار سر رشته کار به دست کارکنان بنویسند رسید از کلوه
نوب نیز شخصی بر ایذه و مقروضون سرانشخص بر صورت و لباس
آن حضرت با تشبه که در اماجا بچند لباس کردند و بکوه فو نیز در مسجد
بهرون ملوک که حضرت از سر سیر و زنا سایش میگردند کلوه فو تیاره
از قلمو میان مسجد افتاده کینف از علامت در از بای در او در بهمن به
به بی میزان حکمت التهاب داشت و از بهیم طرف در زد و حوزا تقیضی
می شد و اکثری از رومیه و ایل قلمو را بکلوه نوب و فو فو
اساس سستی فرو ریخت از آنکه قویم علی یا شا حکم برکت ط که در
بفرب کلوه از بای در آمد و بکوه علی یا شا بود که با شش نفق سر

شد و بد را بحجاب برد و در بیطرف هر علی یک کوچی بآبسی که در سر راه
ستبیه می بود بگلوله تمیاز قتلگین راه قفاست کرفت تا غوغا در میان او
فات ستباز روزی صرف بردن سبیه خندق قلعه را بگو بهای صغیم
و سنگهای عظیم انباشته سپید را از خندق گذرا میزد نهایی
سیر حاجی رسانیدند چون سبب برف و باران تو بزه بای سبیه
مندی آتشی سده بودند دست از بردن سبیه باز داشتند مکن دیگر باب
بر یخند برین نهج که سمت باین سبب و جنوب قلعه را که آب می گرفت
سد سد بدی زمین داد آب سبیه دیو سیر حاجی با محصار بر وجه آن
سمت انهدام یافته نصف قلعه را آب فرو گرفت و آئینه و سی رات
در روی آب نمونه خانه حجاب شد اما محصورین با سبیهها و عید الله
با سارکوبی او غلبی که در آن اوان سبب سبب و او آواره آمد
روز بروز می آمد نیست بدیوار امید واری داده دست از دامن قلعه
داری بر می داشتند و در این چند ماه ای که لازم کوشش و تمهید بود

در باب سنجش قلمه عمل اندازد این که کلید کنایه است امور در دست کار
 فرمانی مقتدا و مقام ابواب مقاصد و کف تقدیر از دست سنجش قلمه
 صورت سنجش یافت چون بویشتن بیکاه رود رسم هدیه کنور گشت
 بنوده فوجی از دیران خون آسمان و کرامت ابرام استقامت را سبب کردی چنانچه
 مغر کار نگاه از خوانین کرام و دروسای آنجم استقامت با طراف امور
 و آن مختار استوار در کمال مدت محصور ختم جمعی را نیز سبب داری
 صیف خان بغیر بی روانه نظیر سنجش نمودند که باقی تا وفاق و از ما
 و ران کرچه مستول محاصره قلمه نظیر بایستند چون سنجش قلمه مذکور
 بر فریخته اقبال بنزدال حسن و داد کرد در سال سیصد و یکصد و بیست و یک
 حالات آن داستان انشاء الله العزیز در ضمن وقایع آن سال گشته
 قلم صدق مقال خوانده شد تا ملوک علیکم منه ذکر او از تاریخ فوت و
 اقبال آنکه در ایام محاصره کنیه چون بر روی مایه لوت در تیررس لوت
 واقع شده شدیدی در برابر خیمه خود محترم سنجش و ازنی سنجشند

پسر مراد تو بچیان بستگی نموده باشند از اتفاقات در حرم محرم
 روزی در سرتاسر ششم بودند غم دیوان برای بایون کردند
 بمن که از بر فاسته در ایستاده بودند که در ایام محاصره مرآت
 اتفاق افتاد فی الفور از قلعه توبی انداختند که کلودر پهلوی سینه مبارک
 بر زمین آمد و جان انبی به پهنیانی حفظ ایلی از ذات قدیو پیمال گشت
 در میان **نهیستان** **جاریه** و **بانی** **صادرات** **ایام** **توقف**
 در جبهه که ریات جاه و طلال در فارم قلعه کجبه توقف داشت از روسا
 لکنیه جاریه وارد دربار سوکت مارگشته بمبعاد لبست روز بقیه کرد
 که جمعی ملازم برسم لیاق در کاب خورشید اشراق حاضر سازند
 چون در آن مواعدا اثری از وعده مظهر نیامده جمعی از خوانین و حکام
 سیاه لعلت فرجام را که در حد و ادعایش مستعد و منظر فرمان
 بودند به تنبیه انطایفه تعین کرده فوجی از مسکرفر و زبانیان میادانت
 البت نماند و جمعی از کرجه کاخت نیز سیر کرده کی علی مرزا اولد امام قلمی

از آن سمت رود خانه کربان از ما مور شسته و ما مورین بر بعد از
العقاد حمیت منوبه ساکن اینجا که شسته انظاره نیز از قلع و ساکن
خود حضرت محض بقیه کو بی که نیست فرزند دودمان البرز بلکه البرز رود
دلمان رفتن بود سینه مانده کوه کمر محک سینه دست بخره سری
سینه نه و علی العقیق با سواره و پیاده خود نمیکند و ز می
بمجوم آورنده اردوی ایلم خسترا اما حجاب نفک ساخته اما خود را
نشانه بر ملاست کرده جمعی کثیر از ایشان بموضع غف در آمده و بر چینه
و استعاق خود ستاننده و پس سرگردان کعبه و بیجا ه تن از انظاره
را که در دست داشتند از پای در آورده بکنه کوب و رفت و رو ب
آن نواحی یرداخته و تمامی قوادس کت را آتش داده اسب و اموال را
عرضه بخت و خسار و ذکور و اناث انظاره را که فرستادند و از بیافیه
بودند مورد قتل و آسار ساخته و چون موسم رستگان رسیده و
دخبل گماذید که سیم که نه مهر بر می به مسکنان رحمت نرود

لشکره

سینه و راه آن نیز مخفیست مگر بود که آنرا بکند بر رختهای عظیم و
و حولههای قوی و دود و آب بسته بودند هر چند که از بیم بد آئین
صیقلی گشته بود اما صورت پورس آینهکان بمنموده اند حکم و ارا
عازیان بر گشته جمعی از روسای آنکزه که در اردوی حضرت پرتوه
بودند سلسله حبس و قید اسار گرفتار آمده انجام کار این عوار
پوقت دیگر کردند و نیز بعضی رسیده جمعی از طوایف تجار و بی اهلان
کشتی و اسلکبار کردند از موقت اعلی یا باخان یا و شلو بیک یکی مثلی
به شینه الطایفه خیره سر ما مور گشته در محل موسوم بر زر در قلعه کوهی که شقاق
آنجا نه بود پیاده از اطراف کوه پوریش برده بعد از گشتن گشتن
سیار از طایفه معلوب و جمعی از این در رودخانه آن ناحیه
عزیز و جمعی هم پاره ستمبر حاجه بارد بران حریق گشته نمر تا حال
و اطفال دسگیر شدند یا ساده والا و ایتام سرگردگان یا نواز
سکنه خلیل آباد کوچیده روانه خراسان در ره و دجام مملو نشین

عدم روایت ساخته فلو مویزک را مستحکم کردند در بیان وقایع توسط

و است و ادق و یاد کوب در سینه یا مسدود و اندامها و اندامها

راه ديار نكاهي بماند سلطان سياركان رور كنند سب و بجم
سب و نال كنند نزار و صد و ستم و بخت علم افز از خط حمل كنند سب و نال

لا اله الا الله باکتابش آن در سینه نقل و کتب او بود با بهتر از خود
ریاح ریحی بر روی باغ و بوستان کشاده و طغیان کوس نوزوزی
و غلبه مستم و غیر وزی مرده بخت و عالم افروزی بد و روزدیک در راه
و محاسن نروانی که کلمه از بهار استغاره آب و رنگ از آن گلشن رنگین
و باغ ارم است آب ترغیب از آن کدینه خلد این میگرد و بوستان
لا اله الا الله دامن رسک از آن بدل میوه و نرفای گل سرم
از خجالت صفای آن قفا نیاختن عار میاید و او سمی سفید از نعت
میگرد کشنه در نوید حسن میگرد اخت بشیون انوار خواسته و بر
دوش رو سواد سرال سپاه از انوار کلکون و خلاص از تاریکی بگون
اراسته کشنه بیمارستان دیگر در نظر آمد و بعد از انقضای شب نوزوزی
نوبت از ایس کلزار بخت و لوبی دولت ابد بود رسیده و در آن در فرود
بخت استقام و علم گیری با ستر داد و لایب در بند و با کوبه کردند و
مفضل محل آنکه سابقا در بافت که کفاس ایلی که از جانب دیار

رواس سفارت در اصفهان پیر بابا تقیعلی عتبه علیا سید و از ملوک
کتاب مایون می بود چون بعد شیر قلم سماجی چیل انتر اعه فله در بند
و غیره که در لطف اروسه بود از ضمیر اوز میگذشت ابلی می نور از غریب
فاطره نس اکایی یافته در باب انجام آن امر سه ماهه استمهال
اروسیه و بیان حقیقت کرده فانی یاد ساه خورشید کلاه روشن
داشت که همان لعل اورا سودی و عاقبت کار با پیودی نیست
تخلیه ولایات مادن ساحت لهذا در از روز پیمت اند و ز غفده
بنمایند و ولایت بود و پست از نظیر قرین است و حکام بواله
بات در بند و باد کوب و سالان و پیمت و روانه مهر گردند که اسم ایلی
در لطف اروسه با سید با حجاب زیافت و ولایات راه فله سوز
که راس الحکمه مالک جابین است لطف کرده سرداران اروسه
بدون مزاحمت روانه رواس نمایند و مامورین بنحو مقرضان پذیر
گشته ولایات را بخوزه ضبط در آورند بعد از طی مرحله این مدعا

چون اصل بنای شهر و قلعه سماخی در جای نامناسب اتفاق افتاد
دست لشکر سلف بکانه سرکوب چهار آن میخواستند بسازند و الا
بغیر امکان قلع یافته بود ببلده دیده و در آن صاحب نظر در هر کس
سماخی معز و معین گشته بدسوزی و الا بنایان بهارت بسته و بهنگام
درست اندیش با تمام آن بنای خیر فراهم دست انجام بازیده در اند
روزی کنگره آنحضرتین بهدوش قلعه ذات البروج خرم برین ساخته
و سکنه و امالی قدیم را کوبیده در امکان زبست بنای سنگی و قلع
دار الملک حکام شیروان قرار دادند نیز از اخبار هیچ اثر اینکه پل
وایی خوارزم حسین نام وکیل جیوت را با سواران نوزتر ترک مانده جنت
حدود خراسان گرسنه ده دو فرقه گشته گروهی بکارهای ماند و فوج
سین الدائم مملکت که سکن اگر ادبش کم است رفته در حین
از این بقیه مستغول تازی و سرگرم دست درازی بودند حکام آن ناحیه یا
کامل برفت این رسیده جمعی کثیر را عرضه نمیشد ساخته در ازای

چون بدی بود که عبد الله باستانی عسکر
فوزام قضا بجوم انمیز بوم از اول قیامش آمده هر چند اوازده او را
شش سبیل کوم ساری مسخرعت و ام میبدا دانا کوه یا ریجایی از نهضت
میش کرانجانی ببارت سبک رفت بعد از روز و روز سلطانانی که محام
مقداد بافت و عسکر از کرپان خمول بر نیامد و فوجی را اولایه
اجی قارص نفیس سر مودند که شاید سلسله جهان عوف حقیقت
شته از قارص موه کمنه کرد و عسکر به نجایل بر داخته از
واض کرد پس غریمت نوبه یا سمت در قاطر والا نصیم یا
فی از دیران و کیوان بهایت و بنزه که اران را ام صلابت
سیر کرد کمی حید نواز از خوانین و مستبد طریق و صیقل و صلابت
نما مورس خانه فوجی الموموزدا است که رفته در اعزاز

تو رفت کرده لکزیه چار و نه بدوستان که همیشه در کین میدان با
اندر نیکو دوستی نمایند با پیکر یکی سیروان و حکام آن ناحیه به تنبیه
ایستاد بر دارند و کرد و بر اینتر برای محافظت و صیانت ابروان بجای
بخوان لعین فرمودند بعد از استیاق این امور و انتظام کارهای
نزدیک دور و در حومه پیردیم در یک طرف عمر از توای کنج بجز خار
اردوئی بجایون در جو سیروان دریای پیکران در خرو سیرانده
در منزل الاکوی من محال تمش الدین او بعوض اندک رسید که بنمور
باشای ملی حاکم و آن بستان سیرانکس از سکر و اکراد و آن روانه
نقلیه کشته ضیو جهان پرور با شمع این مرده بهجت اثر با فوجی
از دلاوران رزم از ما بعزم ایکنه ساید سر را بی بران بخره سر
کریز یا کینه عازم نقلیه کشته اردوئی بجایون را معزز که کوچ
یک کوچ رفته در قلعه لوری با دافامت کتاید و منظر انفرادی بود
و لایا شد بعد از ورود در باب جهان کتاید و سیرانکس

موم شد که نمور یا سایی برای مصیبت علی و حیره میسر
را انجام داده مرا حبت کرده آنحضرت اراده فرمودند که
به شهدای قادیانی از سیرایه عفتا بر سر قادیانی
ای قاصد واقع و محال و توقف جمعی ارزومیه است رفت
نشیند نمایند و با وصف این که در آن زمان یک نازان آفتاب
بر کرم کاوتازی و میان کوهها و درهها بکدی مالا مال برفت
کوه از دست و راه از چاه نشینند آنحضرت پادگان
استانها را بگویند برفت مامور ساخته و دستیار و زانو
نور و قدم سزای سحر کنند سیاه نمیکند خواه دی را که در آن و
و ناک کوه کوه بر روی هم تفرنگ بودند با مال نمود که سایه
بمور بدست جنود مسعود افتد میسر شد و چند موکب مامور نوزد
و ورق آنها بیاد بانی قوام نسیز کرد بان دریای سبکران انداز

د پس حلف عثمان کرده در قلعه لوری یار دوی ایما یون بود
ای غریب صیغه محسن را مصحوب یکی از کفران رومیه
شده او را از نوبه موکب منصور آگهی داده با دوازده هزار نفر از خ
رویکه نازان عرصه گیر و دار عازم مقصد گشته در غزه محرم سینه
من و مایه و الف بکفر سخی قاص را متوارد دوی انجم ختم ساخت
عالمان که زجر خیم بگویند: از زینت کوسر کوسر زینت است
بی نای و غریب کرمانی غلظه در جرم برین انداخت و اعلام طغ
یات از در مایک سر سینه سماک و قبه افلاک افراخت یعنی بط
ن که می یابست و با فرو شکوی که می تابست در برابر قلعه مستوی
ه بر برجم اعلام زر کار کتود بنده حول سر کتبت از وقت اعلام
از نهفت کوکبه طغر و افق گشته حصار قلعه داری را مانع عاف
نه تو با حکام درون و بیرون شهر پرداخته خود در قلعه نوقت و
در آن زمان قلعه کلمه و لست نهاده است با همه راسا و مایه

فرستاده بود که از روی خرم لیت به یوار آغاز رزم نماید تا عصر لغت
رزم سازان و سواران گری جان بازان بسی و تلاشند که شاید انظار
از حصار دور هم آوردند و در صفه میقتاد و چون وسعت قلمو قاص
نوفت لشکر یسوز و سر را به میقتاد جمع از ابلان در روزی
رفیع که وقت غلبه بود نصف خیم و اطراف آنرا بمطرس و حشون
کرده بودند و بدو یخته جلو را با برمالون بکوالی قلمو کشیده و غلب
سکر سرونی ابلان سینه و بعد از آنش افشانی آن از دمای نمیان
کار رزم جسم بیغهای افنی بیکر رسیده سواران و پاده کان با سب
و صاعقه بار بر انظار حمله در گشته محض تمام ابلان رو به چون
از روزگینی فرور روی بر تافته فوجی دیگر از نهان خارج قاص بجانب
ارزن الروم ستافته نزد از انقلبه کشیده باز محض گسودند و چون
سپاه حمله اطلبس کقام علت را برای آسایش طناب در کشیدند و
فرعطف عنان یاس از روی سپهر میان کرده روز دیگر آنکارا متوکل گردید

[illegible]

موکب لغت از راه بر صوف حال دیران و ششوم حادثه در بلاد ایران
 محمول داشته جمیع آن لشکر را شکست در دست کرده با کثرت
 و عدت تمام که موافق و قزوین و لشکرهای ریخته چی که در محارب
 به دست آمده بود بختاد هزار سوار و پیاده پیکری بود عازم ایروان شدند
 و بعد از عبور از عسکر و مزار به جای این بودند دل بند و فرود بهجت
 بودند و درین خدمت کشته شدند و از جمله برای سبکیاری غازیان بودند
 و از قوت اردوی مایلون را روانه کوچ و تکیه ساختند موکب و آلا که کشته
 با نژده هزار سوار بقصد استقبال حرکت کرده عسکر که با نژادان کوچ
 و فرمی آمد و اردو محل موسوم به نام دامن محال ایروان کشته چون دست
 دامن حرم کشته شدند است آنجا گذشت شب بان گروه اینوه در دست
 کوه فرود آمده کوچ و آلا بر نین را که در دو کسری آن کوه در حین فرود
 کندی ایروان واقع بین اسکرین میدان متعلق بود برای نزول اختیار
 نموده عسکر که ظاهر رگش که در هوای خیال مبارزه از آسمان عارض

پیرید بحال حسین و باد بروت در قلعہ فاطمہ و طبعہ پروازی قرار داد
شعب ہر یک از شیر سنگاران را صید فرائدی و مردی بر ارفقہ رکند و
بانی تصور میکرد اما حضرت علی ابی کہ کوه پابری و نندگستری در باد
دند آمدن البتہ ز ادبیل براند کار و از عطا یابی حضرت کردگار دانست
ال قوی و حوصلہ شکرت و غم نایت و بہت زرق تا نصف سب یا
داختہ منظر طہور صبح فروزی بودند انشب در عالم و اوقود بد مذکرات
میب کہ کجا و شیش و شتر و پیکشت باشت در در میان حیمہ رسید کہ محض
حضرت در منازل زده شد و با حضرت کرد خدیو ستر صورت تر
و حملہ و کشتہ ققایی کردن او را گرفته آن جالوز ہم شروع و نبل
دہ او را محکم کشیدہ بریز زانو در آوردند اما تا ہیای جالوز قائم
حضرت با و در او کجہ شکر یا نرا کہ در انجا حاضر بودند یا در اشارہ
نوز از این اعانتی بظہور رسیدہ بود کہ آنحضرت بقوت بازوی
فلن او را از پای در آوردند صبح گمان سران و سرخیلان سیاہ

موندند اولاً جام کوشش و ساز و بومسالت را از زباده نهم این میان
بر ساخته که دشمن سر مست غرور و باده جمعیتش زور است که در پیش روستند
دو طرف اردو نیز معلوم ابروان و زبانی جای پوسته اگر فتوری در غم
مفتوری در رزم واقع شود راه نجات از همه تهیت خواهد بود بعد از آن
حوائج بسیار را بیان کرده دیگران را محکم افکند و داری و بقیه تو فریزی و
امید فزایی میدادند مفارن آن رویه از قلعه برآمده از لبست سر اردوی
مجاورین کنز زبانی جای را فرود کردند که هرگاه کوکبه و الا از بالای تپه مقابل
عسکر بر دالین هم بکلفت اثر را فرزند و اردوی سر عسکر نیز از پیش
آغا کوکبه کردند بمنزله که با کوکبه و از دام برآه افتادند و بلبند اقبال
که با فوج خود مختار مکل و از استعمانی کین در کین اسناده بودند از فز
مانند رعد بهاری خروشان و چون سیل کو بهاری جوشان آب گشتند که
و بکمرگاه رویه آوردند سر عسکر و بوم تو چانه خود را دودسته کرده که
بجانب بسیار و دسته دیگر را بر سر تلی که صفائی میدان واقع بود فرار داده

در پناه مل السیاد و از دو طرف ابرخ و سنده حیک یعنی توب و تھک را
صاعقه بار ساخت بهتر یار کشور گیر نتر فوجی از نزار بر میان بهرام صولت مایه
سر تو بخانه جانب چپ مایه ساخته قول مایه نزار بر سر قلب سکر و سپه در حرکت
آورد و تو بخانه مایه جلو را بر این بنه بخت خوار جهان بپای
کین به نیست گرمی اقبال طغوزین منہام کشته تو بخانه بالایی تل را
صفت کردند چنان یار بی قلب سکر نیز از صدمات تو بهای کران در
هم شکست و بواد می اتهم ام آوردند بیکه تا از ان جلادت آئین و نیز
که در ان طغوزین که در طرم و کین عبارت کین بودند با سار و سرور و
زمین از لیسار و عیس متعاقب سواران برداخته فوجی به پیش روی
پادگان در آمده القند مایه بدام افتاده را جر که و را را طوطی کرده بر افشاند
دست باز پند کار بجای رسیده که بلیغ از جر مک ده تن بکجری بلیغ را
زنده سمیش انداخته می آورد و سواران سکر تا کناره آریه چای از
عقب البان شناخته در آن روز پناه هزار سنی و از ان گروه عوضه بنه

و در هر مملکت مدبران مدبر و بجهت ایستادگی بر سر
 ام فراخ و باریکی میان برکننده زنده می آورد و جمعی او را ستم
 نیاخته عادت او با شش سیاحت با او در او بکنند باستانی مانع از
 شش است آن از اسید در غلطیده بر سر شش سنگ آتد نیم جان
 با جلیو خون صید خود را نیم جان و نیم سبیل دید او را از چم کرده سر
 را قدس رساند چون طالعش در محافل آن بزرگ ناساز
 بود بنوازشش کامل بر افرازی نیافت و سار و مصطفی با
 بی دیار بگرد که مهاجرت سلطان محمود خان باده ساه روم احتشاه
 آن یک پیش مست خراسانی از اسب انداخته چون زخم تو بکار
 در خون راه وفات یافت و شش او را با رد و طفر فرین آورد
 زده لغز از پاشایان و میر میران برین نیم سر بر سینه را بی کند
 تو بجان و خزانه و احوال و انتقال و خیام و دواب و آلات و اسب
 کرد و شکر باشد خون از خط حساب بمعرفه الکتاب در آن

86

دانی

بن مهم در روز بیست و نهم محرم سال و در پین ماه و
اق افتاد اما تمهید یا ستای ملی در آغاز اشغال حکم با اکراد و
یت حسیه از جانب اویم کلیسا و فوجی از راه کرب و استرک
مندی از امنه و مات در دره حوالی استرک همراه برایشان گرفته
تس و بکوب و شک و دبران از قفا به نیز و تفنگ اسب سوار
اده سه چهار هزار نفر از ایشان از بیم جان بانی در پی بانی
در کعب بجای ساری عدم ستانند الحاصل و روز برای
سیم عتایم و اعطای جوایز و عطایا در امکنات فیروزی
و انکلا نرا برادینه موسوم و منش سر کرا بر او ملحق
عوب محمد آقایی وزیر خیزه جی قیصر و منش سار و مصطفی یاست
مادر ابایروان نقلیه روان کردند و جمع کفاران روید
جی داده بدرفه همراه نموده روانه اوطان فرمودند و حسب
قادران روم در راه با آنها از راه گذشت کانت کنه و نقلیه

و ستادند بس حضرت یحییٰ عیسیٰ و یحییٰ کاجی تا سوره ایزد و ارد و کوه
یفر و زنی اثر بجانب ایلاق ایروان بنفست یافته نیمه تحاق خانرا
مفر کوه مسموزه و شکوه آسمان ستر ساهوه البرز ساهسته و طیاران
چا و ستوراکه بعد از واقعه فتح بموجب امر والا بار دوی معلی یوسف
باشته از نفرازهها دران اززم کستر بمحاصره قلعه ایروان نامور و معر
فرمودند دران مکان ساه زاده رضا علی مرزا که با حرم محترم از ارض
آقدهش موریدرگاه معلی سته بودند و ارد و ستر نقیض لیاط اند
فاز شد **در بیان سیمین کوه نقیض و ایروان** چون مشیت ایزداد و
که بست و کتاد حصن حصین جهان و قیصر طایط عمام قلعه شین چهار ارگاه
در دست قدرت اوست بحصول امری تعلق کردید بدین سعی طلب کلید
دارالملک مطلب بدست می آید و خستهای کتوده در شتر حصین
سته در گاهی بسته از هر باب کشایش میاید مصداق این مقال
مقدمات قلام مذکوره است که در پنجم سال انبال پابر جای طایفه و

حرف

در این کتاب

در آن سرزمین مار سیه گرفت و دایند بکدی شام و برک سرتی
افراشته بود که بکشت کشاره آمد و رفت ایلیجان و دیره حروف
و صوت سفر پیچیده از یاد رنی آمد و درین چند وقت نیز که اینهمه
سرکشان رومیه بای مردمی جلالت سردریای قلم گذاشت و در
خلقه آری نموده بر میزداخته درینوقت که بفرقه سر عسکر کیم
اولا علی پاشا و الی کجه مرزا پاشای را با چند نفر از رواجی او
ایده ریا کسوان رواق فرساده طاب مان نشسته این مسجون خفت
طلن الهی موقع قبول یافته عبدالباقی خان از یکمه را بهر ایمی ایشان
یا فرمان امان روانه ساخته بعد از وصول کسنادگان مذکور
و پاشای متاراکه در مقدم صفی علقه را کلمه بمو حید استاره افکند
با تویرخانه و جمع اسرای ایرانی تسلیم نموده سیدی شد که منتهی
سلطان عالی زاده ناتار کام دل از بیستم علیه علیا در باب بعد از حصول
این سر بلندی بجانب مقصد ستانند و مقرر شد که منتهی کرای سلطان

عاقبت عید ابایی حال روانه در بار شهر بستان و بیعی از عاید
ز رومیه قلعه را سالی از آزار به جای که ابتدای شهر است گذرا
اودت نمایند یا ستانج کرای سلطنت سید از ادراک سعاد
ریش سلیم شرف و یا پسر سلیم یکسهای لایق بنواز ستان
اص غرا حشماص یافته علی باستانی متوفی استکریان خود از قاف
شتم کرای سلطنت تانار که ولاست در الملک قدیم بوده از راه
ریق معصود میبودند بعد از نیمه کمی استحقاق باستانی نظیر از بابت
را ده او نیز پنجم مذکور مورد امان گشته در سب و دویم ریه
سعه خالی کرده یا اسرای ایرانی نوکرچی و توپخانه و مقر خانه متصرف
بنظر ف داده خود بار رومیه قلعه عازم اخسسه گردید اما حسین باستان
بروان در برون قلعه ابروان چهل روز استسماهال کرد چون
با ستان محمول بعد از میست بعد از شجر قلعه را بعبیده مامورین نموده
به سه سال از سلاطین محتاجان بکانت قاصد بوار که گشته

۲۵

در دهم ماه مهر ماه عربی قارص له ارزن الروم است نیم اردو
هات یوی کشته نیمور یا سابی حاکم و آن که از مسوکه و یا سوب خنک ایر
مردی سبی تیردستی کرده سرعافیت بد برده ذرقارص می بود با جا
رص و یا سابی ان هلیه داری بر داحسته و از کنه راریه جایی آن از
روم تمام اسب و قرا از ارج و توابع مرز و بوم عرضه غارت شده چون
بعد از مقدمه قتل سرکشان فی اعیان دولت عثمانی احمد یا سابی و
چنداد که ستمت بقصر منسوب ساخته از ایالت بغداد مغرول کرده
و دند سبکری منسوب و بعلیم و حکمت مازون ساخته او نیز در آن
وقات در ارزن الروم توقف داشت عریفه کسر تاده مستغله کار
مستد یا سابی و انالی قارص و ارزن الروم نیز عرافین ضراحت
میزید بر بار معلی کسر تاده بعمد گردند که کار ایر و انرا صورت دهنده
را یکله ضد یوی بحال ستم غریمت آن دیار کرده پیرامون ایندا و انرا
استان نند خون ممت الهاف کز آن تا محضت که از عله مریت

۹۲
بر فغان چنین نگردد و سخن با حضرت قیصری وزیر درستان رومیه در
مسالت این نامه پذیرفته بقیه الاسراف و قاضی ازین اروم تر باشد
نقار از روسای اویلاق و اردقارص و بافقان علما و مشیرین
کامیاب بقبیل استمان سپهرینان باسزمان امان روانه ابروان
ستند حسن با سارا کریمه رفتن ایشان را و معنی کند است اما چون
قلعه داری را پی سود میدهد آن منشور عاقلیت را حجت بجات خود
شروع کلیه قلعه دریا نزدیم حمادی الاول الحضرین سپهرمانند را
یا تو پنهان در اسرار یکی ششکان این دولت ابد پیوسته
خود یا اینان و مستحقان قلعه روانه دیار روم گردید حکم والا
بغیر تقاضی نیست که بابا فغان بپلک یکی رستان و سرکردگانی
که مامور می صره قلعه بودند آمده در شمش الدینلو توقف و
مستقر صد و امر مجدداً بسته و از وقایع آن ایام ایکنه کی سر
از بلخی اردو سن منجی که بسین ذکر یافت و در اصفهان

سازمان
سازمان
سازمان

که در صورت سه در سوختن با یون بی بود در بی که رایات هر
ت از یلیاق از روان عازم قارص میستد او را رخصت الفراق
از کافی بصری علقه سفارت نمین و بکنز بخر فیل و بعضی بهایا بر او
روانه فرمودند در بیان حرکت موب و اما از قارص بجا می
نماید و در بین و انتظام دو علقه که حسبتات و مفدمات قدر
نزد استثنای نباید از دمنان یکال عطف و ستونک او شانه
در از استراده قلمه ثلاث چون انتظام امور در حسبتان پس نه
طراقتس بود در سجد هم حمادی الاول از قارص عطف علقان بجا
بیس کرده مغرور داشتند که سردار غلبین با طهورت مرزا و علی مر
بی مرزا و سبید نواز طوالتان و از ناوران کار نیل و
بی نیاز کار که حسبتان روانه در بجا رفلک بینان ستوند
درین در سخن راه ادراک فاکتور سبکی استخوان عز و

ایست اما چون علی مرزا از فرقه کرجه سبب اسلام شدند و برادر
 محمد مرزا در حکایت عثمانی پاستای سیرک نقل رسیده حق پاستای
 و سر بازی آن منظور نظر حق شناسی و ابیکری کره نمان و کار نیل را
 علاوه کاحت علی مرزا عنایت و او را احتیاج فانی سرافراز و با جمعی
 ساخته معترف نمودند که طهمورت مرزا با طاوانان دیگر از نریمان رگاب
 بود در ظل عاطفت حسن روانه سیر برده و در یک منزل غلبه پس در مکان برآید
 ای طهمورت مرزا در احضار نمودند که رفته کوچ خود را به غلبه بیاورد
 و طهمورت مرزا که توتم و ابیکری با هم خود را است و در مهابت
 اسحق با شادمانت کرده صاحب منشیر و ندیر بود حق این یعنی از قوه
 نیامد و مایوس و باروسای کرجه لوطیه کردند که بدون ابیکری و غلبه
 بجای خود ستانده و جمعی از طاوانان نیز از نریمان منزل فرار و
 کوچهای خود را گرفته و اقلتیان در ویرانگری که امکان صومالیان
 سر لوطیه را بعد از ورود بمنزل سوغا ملوک سیاه لوطیه

۹۶

۲۳۲۳

فوج فوج ساخته بر سر قله راه سهمی برای مسج و استقامت طوایف
در دست و نیم ماده بویستند چیرا قباب قباب بر نو و حصول بر ساحت
ملکند و از انجا جمع که در مقام اطاعت بودند مورد امان گشته سر که
عرض مواظده در آمدند و شش هزار خانوار است از او جایزه روز
سان ساخته و دست روز تقییر مقول که بفرست و سر کینه از
زم بنشیند و ابی قدیم را است لطف بجای در بند است خنده چنین از
در حسینی که عبدالله با شاکور علی او غلی از دولت عثمانی بگریه می نمود
مازم حدود ایران گردید فرمان دینی شان میفری بنفاد میوست که خانه
هم نیز جمعیت را از سر قله تا ناریه منعقد ساخته از راه سولاق و در
وان شود خدیو بی حال بعد از استماع این خبر علیقلی خان سار بولسیلو
ریکی سپهر و از ابا حاکم و قشون استرا با دو فوجی از جنود مسعود است
بند مامور ساخته که اگر از خان قدیم اثری ظاهر شود در آن نواحی مستقر
در مواردی که از راه قزوین است

۹۵

بی زوال و سقوط است و مایه ربات طغیانی است که در تعلیم معروض
سده و الا سده که عساکر خیر محصور بحد و دیوار که کشور ملک ایران
وروسته او را در دینا با دینا که سده روم بعد از آنکه مظهر سلطه
که ولایات خوابی که از تصرف آن دولت بیرون رفت و این دین
نوبت بخوابی ملک روم خواهد بود علی با شوالی که از آنکه از قدرت
در حفظ کشور بر بار بفری رفته بود بولایت آن دولت علیه روانه ساخت
که یا مطلق عساکر روم و سوزاید سوز قدیم من الدولین استوار
فرمانی تم بخط شریف مصحوب اسلام کرامی سلطان برادر زاده خان قدیم مذکور
که در دربار صفیری میبود یکا یاری که ستاده اعلام داشتند که چون حال
در میان این دولت نیای مصلحت آمدن خود را بجا بست ایران موقوف
دارد اسلام کرامی سلطان در عرض راه عساکر را ملاقات کرده
و عساکر معتمد بر ارفع او ساخته یا خرچینه افاض این نزد رکاه معالی روانه
کرده کیفیت حال را و مقدمه آمدن علی با شوالی از دربار صفیری بطبع

حسنی
حسنی

و در سن سده سال ساخت که سلطان فرستاده عسکر در قلعہ استرو
مذکور بقیقل درگاه سپهر نظر کنند سلطان مذکور برای ایصال
باین اعلی حضرت باد ساه روم از خدمت نمایان حضرت طلب شد
بن صد و این حیات از خان قدیم آتش افروز مزاج مقدس
شته بود ما لم رقت سلطان مذکور شده فرمودند که میست تاب کشیر
آتش فتنه را فردت نیدایم و حصن تورا یکنیز از استکراتی
ان فیضی در کار نیست و این حکم را چون بقویم پارینه اعتبار نه
لم ایلی علامت شنبک اند خواهد بگشت پس سلطان مذکور
وانه کعبه و عبد الیاقچان زکده را مامور ساختند که در قلعہ بصره توقف
بده علی یاسار که برای مصالحه از دولت عثمانی می آمد بکنجه برده منظر
مان مجید ویاستند و زیات جهان کشا روز سینه نوزدهم حماد الثانی
بقلعہ حرکت کرده از راه بار و غلہ عازم مقصد شد که بعد از عبور از
جامق چون بگذرید چاروندر را ننگه کمال در کار بود اردوی نمایان

۹۸
را در حوالی آب گذاشته عازم بنینه انجاء شده و البیان پیش از وقت
ساکن خود را خالی کرده بر سر از ابر که در رفت و صعودت مشهور
عالم است متحقق نموده بودند یا تازه و الا لعل کجایان و جزایر حیان
از اطراف کوه پوشش بر داشته بآن کوه فلک شکوه صعود بان افزون
نایره جزایر و تفکک غلوه زهر بر می حیل را کوه ناز نموده یک سمت متحقق
در القرف کردند مگر به چون التفوج بی آما را با خود و دست که بآن و بر خط
عادت ملایر از زمین صاعد تا همان دیند بسوا مخموز و ابای جمال مشغول
نشسته خود را بجای است او را گشته اند و جمعی از آب بن قتل و اسیر بودند
و منازل احراق شده از اینجا عازم اردوی حضرت سقا و از راه شکی
واروس ره نورد و ادوی املق گشته بعد از ورود موکب بمایون
بمناخی جبر رسید که فغان قدیم که بخارجم در بند رسیده بود و از راه
نویجه موکب و الا گشته عمان غریبت بر تافته دو منزل بجای کرده چنانچه
که در کتب توقف داشت عوازم از راه معاودت و فرمان معیری را برده بامان

روست و الله سپارد چون خان مدبور بسید از ورور بجوای دریند
بیدار نامی که از ستمخاں زاد نامی سابق ستمی بی در استان مصوبید
شیر و از اسیر غامی و حکومت در بند را با حمد خان اوسى تقویس و دو
بار و با صد تومان و بازش و شش و شش و کرک و طلوعه یا و داده سر حاکم
مد خود را با صد نفر لکزی بمرایى خان مدبور تعین و بعضی از اشرار
مطایفه هم عرصه را خالی دیده بودند یا خان دم از وفاق زده بودند هر چند که
بندایى رستان و جبال و استان را تمام برف فرو گرفته بود و عبور
از سایر دیاتسانی مقدور نبود اما آنحضرت که پست و بلند همراهمانند اقیانوس
ایان در نظر اوز کیسان سیمارند بفرم بلند و پست از جند مصلحتی راه و
سنداد نشاندند متنبه انظار بفرم نصرت را پیش نهاد خاطر او را سرخس
از راه الهی اخراج سماجی روانه بعد از ورود بمنزل دره کندی فرمان بایون
بفرموده بود که هر دار و استان از در بند آمده در منزل راه من احوال
در آن ملک و مشغول جمع غلات باشد بینه و اغروق را در موکب و

۹۹

سپاه مراده رضا قلی مرزا از راه سابران روانه و خود با فوج از آن کمر
اثر و الا عازم بنیته انترار بر وفق چایقون گشته است هزار نفوز از افواج منصور
را نیز مستقیم و دقوز یاره و انبی یاره و آخنی یاره یعنی و جمعی را هم مامور
ساخته که در سمت قیزه لر سر راه بر فراریان بنزند بعد از آنکه لوازم
قتل و کشتن و تادیب در یاره آن طایفه بعمل آید عطف عنان کرده
در منزلان کلیک رفته بار دوی طفر فرست یو گشته و در پیچ رحمت
کمال قلعه در بند مضر است شهر بنده گشته چون بفرصه رسید که ایلدار استحال
بعد و او کسی و سرفای از محل عارانش سلسله جمیع را منظم ساخته اراده
دارند که بر سر خاص فولاد خان استحال بروند لهذا اربابان جهان گشت
از دربند استبکیر کرده وارد محاسن که خان محمد و ولد او کسی در اینجا توقف
داشتند گشته خان محمد نیز با لکنیه نمر دره محاسن را فرو گرفته آواز گشته
و جمعی از این قبیل و اسیر گشته تخته راه گیرش گرفته و تمامی
آنحال یا مال و زخایر متصرف لشکر بفر دزدی منظر در آمده و زدیگر که از اینجا

درست کرده منزل به منزل بهمن پنج قتل و اسیر شدن و احتراق فراوان حال نگذیرد
بسته تا وارد قریه کیدن که مستحق بخاطر مولادغان بمحال بود که دیدند
بن سرفای اوسیمی و ایلدار از وصول کوکبه مسعوده آگاه گشته بر لب سر
بیش بر گرفته بسستی فرار کردند و خاص فولادغان با ایامه خود در کیدن
و کب هایون ملحق و نسبت چه سالی استان خروستان سرافراز کردند
از این اعلام طغر فرغام تا آنی بغرم بتیه سرفای بجانب قنوق وارد و سرفا
از حمیت موفور فرام آورده قتل خیال را سنگد کرده در راه یو پیچ که
و شش را خروشش بود و فرقه یقینده خود سیر راه بران سیر
بست ضد یو سمال یقینان از چهار طرف مامور بهور ستر ساخته آوا
سته افغان فرار کوه را از دست لکزه گرفته آتش حیک تیر و اعدا
در رستگاه کردند هنوز از فواج دیگر از دامن کوه در کار صعود بود که
ب متفاوت نبوده فراری و یک تار از آن کرین از مکل کین شغاف بر
هم تیر بر استان جاری ساخته و سوزنده بسیاری بدست

اندر بسیار سگی وقت و صبح و عصر و شب و روز از آن
کسانی که بر سر خرابی و حیران زحل مثال را هیئت فلک جبال و
ماورد و همان مکان را محل نزول کوکبه منصوره مودند در آن ایله از
نزد لکزیه در استان و او از جمعی معقده ساخته از سمت دیگر میروند
سرفای می اند چون از شکست واقف بنود جزایر سر کرده لکزیه را
سرفای به طور کرده در کمال اطمینان آمدنی شدند و از آنکه کاسف می اند
خود را با اهل دست و گریان یافت ناچار آغاز زد و حوزد کرده
یاندگ کرد و قریب راه باران خویش پیش گرفت جمعی که سرشان بار سرد و سرد
زدن بر بقیه نهاده سبکبارید و بار عدم ستا فتنه روز دیگر توانا
جهان کنایه بجانب متوق ستم افراز حضرت شد که مقارن آن
رو سب و معتبرین متوق وارد اردو بی تابون و طایب امان گشته بودند
و سببند که سرفای کوچه خود را مدتی پیش ازین بجانب آواره و مستند
خود نرنا و لایحه از منفعت شکست سبب آواره و هر کس که بخت

و ما بندگان خود از سال گذشته اراد و عفو نموده احسان خود بوجاییم
 خون فرار سرهای حیدر یقین پوست و اهل ثنوی نیز در سال ششم
 همواره مورد احسان و امان ساخته بودند و در کجاریات آن
 چند داخله بغیرم بتیمه احمد خان اوسمی عطف عنان شده بجایب فلوله ستر
 توجه نمودند چون در وقت توجبه موکب بکلون بجایب غازی قنوق قاضی
 آق قوشه و امایلی انجا در سر راه از در استیمن در آمده بغداد را گذشتند
 کجوبکه منصوره در فی لخت در آمده جمعی را بحقیقه یا عانت سر فانی فرستاده
 بودند اسمعیلی مرده حینان نایره عقیق قانی گشته جمعی را به بتیمه قاضی
 و جماعه آق قوشه مامور و قاضی با جمعیست خود در حدود جدال در آمده
 مسکت فاحش یافته مقهور و تمامی اهل آق قوشه غارت زده و مالور
 شدند و دیگر قاضی بعد از خوابی ایام ماضی و ستمند است ما را و نیز آن
 کردن بدی ساخته و دارد و وی معلی گشته با تمام اساتین اسرای
 آق قوشه که در طرف سپاه بودند بنظر غایب زور و بد پس حوالی فرستاد

مضرب مرادفات حلال گشته اوسمی حیدر در دخر خود را برسم کبیری
به نسبتان دولت و چند نفر از معبران را بدر بار معی و سرتاد
ستدعی عفو و تخفیف پس ندند لهذا فقیر او نیز مغفرت و عفو گشت
سب برای یک لکریه سمت و وقتور پاره نیز تر از اسب معبران شکستن
و خانوار بها معبر برسم کرداده بمختن که خدا امان طایب برسم خانوار
فرمانش را محصلان این امر سیر دهند و مستقیل خدمت و انقیاد گشته
و امورات دایستان بهر ناحت صورت انجام یافت خاص قولاد
ستمال و باقی سران دایستان را با کوه کوه و الا یوسه بودند بخوار
تاسیه بیره مندر ساخته رحمت الافراف داده خانوار بهای دایستان
و طرستان را نامورید ریند و زمام اسبهای عزم را از راه شیروان
بجانب صحرائی دکنای سفین مستطیف ساخته در بیان در و دیوار
و طرم نیای سلطنت در آنو علم حقیقت است و این ساری و عین
خانه سترم جلوسن عیال و عیال و عیال و عیال و عیال و عیال

م سحر خیزه غیر عالم **که درانی دولت بین** در سکا میکه سر استبان ز بهت
 نان ایران با ستمیلائی خزان حوادث رو با ستمیلائی کند است از هر طرف
 رشی قوی شام مانند شجر بر فراخت و بهجوم سینه بکا ندر با حین بزرگ
 یوی این کلسنا زاد در میان گرفت با غیان بی اندیشه و ستمان برای
 نفست بسته از برایس باخ بنوای زانم و زعن صیفر و با یک کلام مستول
 ست اگر چه بد بودن فرازا که سر تاج سلطنت صوری فرود نمی آورد
 هشت نهاد و الا آن بود که بعد از استرداد ولایات معضوبه اینی نام
 بن باغبانی از زانی دارد که ملک ایران را با قلع و محصوره در سبه کعبه
 ملک سپارد و خود در کلات و ابورد که مسکن مالوت انحضرت است
 براونک از دستته بیاد سنا بی عالم معنی بردار از درین اوان که لغوت است
 تا پند الهی و بنوای یازوی سعی و غیرت این ضدو عالم الکاهی کلید
 فتح غای مالک از دست رفته بدست آمده بزور اقبال سمون فال بر اینانرا
 از تیر بار که ان این ملک در او دست نویسم و سوزش این را برشته

بر آن و غم بلند از سر افتاده ملامت کش کوفه کرده برای کشتن آن
امر خطیر چون حوصله وسعت کند بهیم یک از بندگان توقف موقوف بر سلطنت
بر غنیافتن حوکاری معاذرا که عرصه پذیر برود و موزان و عطف
وسعت صحرا و تربت مکان بی نظیر بود بظلمت بی مفرگشته فرامین مطاع
بحکم مالک محروسه عرصه و ربافت که حکام در وسایع و قفا و علی
اشراف و ایمان بر ولایت در پانزدهم جدی در محرابی معان دریا
سریر فلک سیر بفرماید حاضر شوند و نیز حکم بیا یون بنفاد مقرون
که نزدیک بحر جواد در مکانیکه رود کرد و ارسن بهم می پوزند و آزد
بزار دست دواق و منظر سراسر تربت بروراجوب دنی برای خاص
و روسای لشکر با اهتمام حمایات دلگشا و مساجد روم کتب و باطن
یا صفا و میدان و بازار و سیم العضا تربت داده عمارات عالی
نیز مستلزم حرم سرا و بهوتات که شایسته چنین هدیو کیوان ابوان
یاسند برای نزول آنحضرت با چوب و ستون با من قبه بستون

فرزند در بوفت که از بنه سرکنان و انتقام مورد استنانت
 عت روی داده عطف غافل بسز نمودند بعد از ورود بخش ملامه
 بیسی با سودی از خواص از اردوی ببالون سیر افتاده شش منزل
 عبالمساک را در یک روز طی نموده وارد قلعہ افروخته از انجا در
 ستر فرخته فرجام صیام صحرائی مغازا مقررات جہان گشتا خسته
 می یابنا و ابی موصل که از دولت عثمانی طلب سلم آمده بهر انی عبدالباقی
 کجہ توقف داشت مقارن آن وارد کشته شرف چہ سہ سالی استخوان پر
 مان دریافت و ما مورین ولایات ہم آغاز آمدن کرده ہر روز فوج
 سرافراز بہ از قیصل سده اشمان اوجم بر اوج می نمودند و در میدان
 در جمعیت کل الظایفہ کہ عدت ایشان بعد ہزار ہر سید در درگاہ پھر
 ستیابہ نظم العفا دید بر رفت بس الظایفہ را تا بزرگاہ جہان بناہ
 حصار و بواسطت معتمدان مکون صیغہ اندس را با لہیات اظہار کردہ
 فرمودند کہ سادہ لہما سب و سادہ عباس ہر دو بادستہ و بادستہ ہزار دہ

والین در بعد سر بر نیا موجود اند از این سر کس را که بر آرنده
است سروری دایند بر پاست و سلطنت بر آرنده ما ای که حق گوشت و لاف
سعی بود درین چند سال بجای آوردیم ولایات البتة از با اسرای البتة
از دست افغان واروس و روی خلاص کردیم **ب** حال صلحت
وقت بخان می بینیم که کشم رحمت میخانه و خوشن بینیم بعد از
ایلام این پیام حاجی محمد معصوم نام که از جمله **محققین** انوار حضور افتاد
معان بود در میدان ارادت کوی سقوت روده از نعلیان پیشتر بود
ین مصمون حبارت در زیدند **ب** تاز میخانه و می نام و نشان خواهد بود
سرمانا فاکره پیر معان خواهد بود **و** یکی از جماعت دست بردار من
حجر زده بر من کردند که امر و باد شاهی حق الحفرت است که باب کشیر
اتشن بار خاک ایران را از دستن بادی همان برداختند و برق تن
صاعقه بار آتش در خرمن بستی اعدا انداختند هرگاه حفرت شد
از خاکستان بر گیرد و باد حمره از خاک درگاه روی بر میگردد **ط**

از استان

استان پرمغان سپهر استیم دولت درین سزاو کشتن درین
 راست **۱** الحفظ فرمودند که مادر اهو سر باج و افسرهای سروری در
 این موضع سخنان را موقوف دارید که منافعی رخصای فاطمه و دراز اندک است
 ظاهر است تا یکماه که بان این مطلب در کشتن سر سینه فکونی بود
 بن از حد بگذشت حضرت ظل الهی فرمودند که از زنان رخصت است و
 نه دیده درگاه الهی حضرت رسالت نبی صلی الله علیه و آله و سلم چهار خلیفه
 اند بعد از یکدیگر متکفل امر خلافت شدند که هند و روم و ترکستان
 و خلافت ایشان قایلند و در ایران هم سابقاً همین مذہب رواج بود
 فان کبیری استان شاه اسمعیل صفوی از مبادی نیاز صلح دولت خود
 مذہب را مزوک دانسته و مذہب سیم را ستایم مسلمانان ساختند و
 با و آن سبب و رخص که فعلیه بوده و ماده فساد است در آنست و افواه
 م و و یا شش دایره جاری کرده مزارع و تجارت و برتری برای یکدیگر
 مایه را از آن فتنه و فساد آسخت با و امیکه این فعل مذموم و مفسد

داشته باشند این سنده از میان اهل اسلام رفع خواهد شد هرگاه
امامی ایران سلطنت ماراغب و اسماعیل را طالب باشند باید بدین
که مخالفت مذنب اسلام کرام و اروغ عظام نواب مجابون است تارک
و مذنب اهل سنت جماعت سالک شوند لیکن چون حضرت امام صادق
این امام محمد باقر صلوات الله علیه ذریه رسول اکرام و ممدوم ام و
طریقه اهل ایران بمراتب کثرت است و او را از مذنب خود ساخته
در فروغیات مقلد طریقه و اجتهاد و کثرت باشند البتة نیز مقلد
الآراء این حکم را بجمع ادعای اصفا داشته کل جعفری این مذنب
خلیف را از این دستار و رور کار ساخته و یثقه برای تاکید
و استوار این مطلب مرقوم و بعد اعتقاد می بختم مناسبت بخواند
عامه سیر دنیا محقق میسر است و نیز برای این قبول است
آرزوی شان را بار و ریسوه حصول ساخته فرمودند که باد سناه آسمان
روم خادم حرمین شریفین است این عهد که از جانب شما می آید منتهی

کثرت

سجده

حضرت بادشاه ایلچی سرساده بشرط قبول پنج شرط مطلب نیای مصالحه سکندری
رفع اختلاف صوری و عنوی از میان امت محمدی صلی الله علیه و آله و
سلم برخیزد و من بعد رسم الفت یابن روم و ایران سلوک باشد
اول اینکه چون نما از عقیقه سابقه بکوبد و طریقه اهل سنت را عقیده
محبوبه الصادق علیه السلام که از ائمه حق است اختیار و قبول کرده باشد
مات علما متذبان کرام روم ادغان صحبت کند و او را حاضر سازد
ثانی آنکه چون مکه معظمه ارکان در بجهت الحرام با ائمه مذاکره بجهت
حق دارد ائمه این مذنب نیز در یک رکن بایستد شریک بوده باشند
بخدی نماز بکنند **ثالث** اینکه هر ساله از اطراف ایران میر حاج مقدر شود
بطریق میر حاج مصر و تمام در کمال اعزاز و احترام حجاج ایران را بکعبه
صد رسانند و دولت علیه عثمانی بنه یا میر حاج ایران بر سر سوزا میر حاج
رو تمام سلوک سلوک شود **رابع** اینکه اسرای دو مملکت نزد هر کس
بود باشد مطلق العنان و آزاد بدم و شرای استان روان باشد

اینکه و کسلی از دولین در پای تخت یکدگر بوده امور ملکین را بروفت
صلحت فیصله داده باشد اما بی ایران بشردارانی این مواهب خاص
سریر زمین عبودیت را لغت چنین مکرر آن را بدین شکل که از بی ساختند
بدعای دولت عثمانی دولت بیروال برداشتند **در این ساری و**
محفل استی سترم جلوس خدیو عالم و ستریم **در این مقام آن**
اولان ستر فیه خبر ستریم و مجمره کردانی دولت مستقیم
ساقی پاکه پیر رزخ پرده بر گرفت کار جراح خلوتیان باز در گرفت
عجبی می خد اینوست در گرفت **باز می که خاطر ماحسنه کرده بود**
رصد بنده ان دینقه یاب و اخترستانان بطلیموس استاب زور بخشید
لبت و چهارم سوال ستره برادر و صد و چهل دست مطابق نومتان نیک
که دوازده روز از نوز و زیر و زده مانده بود برای جلوس مایون سمین ستر
که کارکنانی قوای غلبه یانی در صحن حین ستره زمره دقام ستره زمره
فیما بین ریاحین دوست ندوست در صحن ستره زمره دقام ستره زمره

فرزانان استیوار و ازین و از مار باج و طومار بر سر گذارند در لباس
بوته دارد در حاشیه مجلس کلاه از انون بر انون نشینند بر زکان چهار دستگی
نیاز بر کم زده در سبکگاه چمن مینای ارکش نشینند و بسیار و لان سر آوازه
و کنگ بر دست بندگی بر سر یا استیاده نمیشد کنگان کنگای میست بسیار
جو بسیار کشیدند و چار حیان بلند آوار عمر و صنوبر بر تو بوز و سبزه از بار خوش
بر دوست گرفتند ز یکایان پید محنون کلاه فوری ستاره و از قنای کوناه
همین ساخ سر و برار استه تقایات ابرادری نیز دشتی هوا چمن صحن
زده و تر ساحت و فروستان باد بهاری ساحت کلاه را بر یکدو و جی
ز فار و حسن برید اخنند کس فراستان با فروستان با فراستن بارگاه
نجم او تاد مجده طاب و از استین بزم فلک شکوه خورشید قیاب شد
باز وی کارهای از استین بر آورده اوزنک کوهر لکار سهر بار جهان
صدر انجمن بدوشش فردانی به استیاده سران سپاه و عطای بارگاه
نمکنه اران جاسیاز و حجاب خدمت سپهان در بار رحمت

یار یافته تا نذرانم و مال به دوران دایره تستند و در از و زبیر و ز
 بعد از اقصای است ساعت و است دقیقه عالم حسین در به آن
 ضریب کوکرون و غار فوق فردان سارا با فر کو هر کار آراسته با فر
 فریدونی و شکوه سلیمانی قدم بر فراز تخت فیروز تخت جهانیا می گذارند
 زبان حال را با ستمقال کو با فرمودند **نظم** نوبت بمن افتد بگویند
 که دوران **خ** آراستش از تو مکنند سنجیم را **خ** غریب نیست از تقارفا
 و دیو مبارکباد از کوکوس و کور که دستا دینا بر فاست و فتنه های که در بر
 بر خاسته بود و شربت بهید و سی تا یید الهی دمت و بازوی قدرت
 ستایی گسوده دست استوب زمانه را بر پست لب **پ** امیر سلطان
 کل بهد اسد از طرف چمن خوش بجای خوشتر کردی ستنت
 تا سیند هر کسی اکنون بجای خوشتر **م** مقدس یارب مبارک
 باد و بر سر دشمن **ر** و کس مبارک و بگوه دنیا بر نیام نامی و القاب
 کرامی اختر و داد که زب و فریاد و نور از آفتاب جهان را روشن

و دیوار سبستان سموره جهان یافت و در زار بینم الدین فردوسی
در قفسه فیما و قفسه تا ریم جلوس یافته بعضی از نکته سخنان لایحه فیما و قفسه خوانند
عزیز فلی بک داد حوازه اند خود من احوال بلج زک از افتادیه انجا بود در
بیتد ای حال بار من اقدس آمده از سلطان نوای جهانگشا گردید و
بعلی مردان خان است و عالم خواند خوانده حکم والا نافذ سند که در عالم
ایلی کوچ و ایل او را روانه در من مقدس بخامد علم در خان از قبول
این امر سر باز زاده این معنی بطبع بیا یون کران آمده ننبیه او نصیب العین
صینرا نور گشت در بسوفت که آغاز بهای سبستان دولت برومند حکام
آرا بس باغ و گلزار سلطنت والا از سوکت سرگستان فتاد پیوند بود
اختیار قضی و امور خواسان را بر سر پی افندار ستا براده در صفا
و تقویض و اختیار بهات استکار را بطی سب فلیخان جلایر که از
دولت ابد پیوند او بود غایت با فوجی از جنود هفت نمود و او
نمودند که در از من اقدس نمیده استوداد و نه ارک جبار کرده از راه بار

۱۱۵

و مار و یاق بعزم تنیده علم در آنان متوجه اند خود سود و سیرت
و صاحب اختیار بی کل مالک از زیایان را نظیر اند و در ابراهیم خان
بهادر برادر والا کمر عنایت و معزز داشتند که تمامی سبک بیکی نام و
حکام از زیایان از حد فیلان کوه الی ارباب جای و منتهای در آن
و کرهستان تابع امر و کنی باشند و ریاست برات به سر محمد خان و
و بیایان ستاد و جلوه مرشد کشته مرزا محمد تقی شیرازی بایالت
فایز و بختاب خانی و ابراهیم را بی سرور از بی یافتند پس علی
باستانی و الی موصل که طلب علم آمده بود بشمول عوالم و الی
رحمت افروز از زیایان داشتند عید الباقین از نیکه را که از امر
معتبر بود بسفارت تعیین و باقی مرزا ابوالقاسم کاشانی صدر
و ملا علی اکبر ملا باشتی با نامه کمالون و یک زیر خیزیل و بهاری
بغیرت روانه در بار عثمانی و خیز جلوسر بمنیت مالوس کمالون را
با صورت ماجرانا علی حضرت بادشاه سکنه رطبه روم اعلام انجام

امر صالح را مستحق شایسته طاعت مذکور فرمودند ایلمی نیز برای تسلیم
اسیخربا یا ری نزد یا استاده خورشید کلاه روغن سر ستاندند و صفاتی
مرزا و ابراهیم خان را وانه مرخص مقرر حکم رانی فرمودند و بمای حکام
و صفات و انزاف و اجماع مالک کسرو را که ترف تعین شده
و الا در یافته بودند کلام فخره و العفات و افره و جوانی حضرت
انزاف یافتند در بهار آرای و سلم حبه رقم یا بهی و از تمار و زینت
و قایم بچشم طوبی میل ملک بن سال سوال استیصال
در بار جهان از کجاست فرزند طراوت یافت چون زانم نوز و ز بهار
دلگشا از کارانی است طراوت و زون جوانی حشر و کردن
سر بر سر عظم نیارنج مقیم ذی معده و در شسته بعد از انقضای بخت
و پناه و صفت و بنف از تنها خانه حوت به تختگاه حمل خراسیده بر او رنگ
جهان آرای است و کلانی نوز و زی و دبد به جهان افروزی
و او از فتنه و فروری بر فلک اسیر پوست حکم مایون محاسن وانی

۱۱۶

آراسته نشسته فواریم سر بر فلک سیه که جلوت خدیو تر با نقرت
 سر بر سپهر برین سود صنادید ملوک و اعظم امرا و سران سپاه و
 مغریان درگاه و صفات خلائق مانند کلبای بهاری سر و بر را با نوب
 رنگارنگ و غلام زر تازی آراسته چون غنیمت حبیب و لعل را از صفا
 تازی سرخ و سینه آن ایمن بر زار ساختند و بعد از انقضای مجلس
 که هنگام شکرستن کلبای اردی بهشت دولت والا و آرایشگری بوی
 نر بهشت میان سلطنت علیا بود ستین استقامت کار و اقامت سخن
 تیدیر شجر قلمه فندار فرمودند افغانه که بلدیست و استحضار اهل
 و استند احضار و مکنون خاطر اقدس را اهلان کفایت منازل و
 آب واذوقه معابر را استفت رور و سالی شکر را مامور و به
 و تدارک آنسو خیرات را ساختند و چند روز که از استنحال همایون
 فریاد رویداد یارگاه فلک ملک شمس لانی را که نخستین بیم طبع
 سمیت قرین بود بهدوش خیمه رنگارنگ زنگار کون فلک سیه

آسمانی دیگر بروی زمین افراخته چرخ اعظم را عادی قیاب آینه
 کجک این طباب ساخته و در صد بدان اختر شناس را از تعداد
 فلک اعلی در شبیه حیرت انداخته و چند روز هر روز
 در آن بزم سلطنت بخرم اندام راج بر کانی برداخته **نظم** در سر
 معان رفته بود آب زده **نستنه** هر و صلاح شیخ و شاب زده
 سبک کنان همه در بند کشته **کر** ولی ز طوف کله حیرت بر سحاب
 زده **مستراح** جام و قدم نور ماه بوسیده **عذر** از معنی جان راه
 آفتاب زده **صحرا** بی معان چون برای معان **نستنه** خیز گشت و طبع
 جوانان چون دم بر میخانه **نستنه** الیگز در دویم ماه ذیحجه سال فرشته
 خال رباب لغت استمال مغرم **نستنه** قله قندار از حوکاری معان در
 اینتر از اظه از راه کرم رود در **نستنه** دار دهل که بود از آب و علف
 سبزه دست رویه **نستنه** و فرمان بیا بون بغر قاذیو است
 که ابراهیم خان در منزل فو امین که از مترنات محال کرود است

سیاه اوز با بجان بمو کب بفروزی شان ملحق شود بعد از
ورود کو کبه مسعود بقراچین و طغیرالدوله نیز سعادت اند و زنده است
چون طایفه فزون از قیاس بیاس که متعلق بجاک روم است
بعضی حرکات زشت اساکس شده بودند قومی از حکام و کرام سیاه انجم
احتمال ماسیه کردی که لغزانه مرزا با حیا ب طغیرالدوله از راه سواد
خندانم کنیزی بر کسم بای ناحت انجاء مامور ساخته مامورین در عرض راه
که سیاه نوزی چهل و ششم راه را طی کرده وارد مسکن انجاء گشتند
همه را فائز از طایفه را که فرستاده قرار یافته بودند ناحت بطبع کرده
بر اصدی اتفاق کردند و بقیه استان در موضع مشهور برکش من
اعمال نیکو سرکوه را ستغاف کرده دست برکش حلاوت و
زده همیای مدافعه گشتند البت ان نصرت قرین را از اطراف کو
برکش برده ستغاف و الی نرا که مکان صعب بود بیا سید
در کمال انسانی بحیطه نصرت در آورده هزار نفر متحان و زارات

باد و سیر کرده معجزه نموده گشته ز خود را بفلج جبال کشته فرار کردند
 و موکبست برآوردند و با ستم و ظفر برشته آبرایسم خان یاع را اوردند
 یا بجان روانه نیرز و ستان برآوردند یا فتون را کاپی در روز و روز و کو که
 اما بتون بقروین یار و دو بی ظفر فرین یوست و از اختیار سترافزا
 که در خلال انجالی مود صسته سیه مثال سده فتم بحرین بود بین
 بمقال الکه در حینکه که محمد نقی خان بیلکه بکی فارس در بختلکاهی مقان
 از درگاه عالم سطات رحمت الفراف بیلکه حضرت ظل الهی در باب
 استخلص و انترامه بحرین که چند سال بود که در آن حضرت ستم
 جباره بود و بقیض مبارک تا کبدت بلیو فرموده بود و بقیض
 بعد از ورود سیر از قوت جی از فتون فارس را بعزم شیخ حرین
 بقیض تادیه و ستم داده خود نیز از دست حرکت برآید چون قیل از ورد
 بیلکه بکی ستم از الله ستم جبار عازم کعبه موطه زاد الله ستم
 کشته قلم را بنایب خود سیرده بود نایب او بعد از می دلات

طاقت قلعه اری در تودند بدو سوار و بیلک بکی و قلعه القوت
کرده کلید قلعه را بجهان پناه ارسال داشت و از ای این معنی و
بجایم فخره غرض خاص یافته ولایات بحرین صمیمه ولایات
صنبلتی او کرده و نیز در انتهای انحال غریبه از جانب دلاور تاجی
مستعرب اظهارند است و اسسته عالی عفو قصیر بیایر بر کردن
بر رسیده فو صمیم انفعال انکه سار از قدیم لایام ما بلات نایم
در محال با چراق من اعمال زمین داور سکنی داشت و در ایام اسسته
افاعنه بنا بر زباده سری سر با طاعت الیتان فرود بنا ورده بودند
و خود داری میکردند تا اینکه بعد از ورود موکب و الایه برات بخوبی
نه گورست در منزل ناکمان با جمعی محکم هزار سوخته حکومت
و شاهان سر فرزند گشت و بعد از سنجر برات که روسای الکرا و همایون
بنا بر صابطه ملکی معور سکنی بر برت اسسته و در باره او نیز
ایمان فرمان جربان با ورت لو تار اسسته و رای که اسسته

فلینکات سردار و پیر محمد خان سلطنتی مدنی با و بعد از اعلی کرده چون دانستند
که تباختن کافور نعمتی سرزاده نریستیارد و ناید ستیاری اقبال بایدار او را
کو شمال نهند با برده ادب بکند زرد او را با استعد نفوز گشت او گرفته
مجنوس کردند و بدان دلاور که او را به و سافلان می بود مذبح در آسمان
ایمیز کوچ و بنه او را با ایل و اینها خود بر گرفته به سمت خستیان فرار کردند
در حینکه موکب و الا مستغول محاصره نمیداد بود دلاور را حکم و آلاء بزرگوار
معلی و ایلوار که هزار خانوار است در دست بودند و مجنوسان و دوان
ساخته بعد از و رود مسترالیه موکب بمالیون تیا بر ملاحظه حق
و سعی که در سفر اهرات در آمدن بر کاب استطاب رفت او را مورد
بخت پس و شمول نواز بر کس خسته شریف خاص و ارب مکمل
بازین و سار طلا و یا و عنایت کرده رحمت مرا حجت دادند مسترالیه
مستعمل شد که در ازای این موکب بعد از و رود اهرات کس و ستاره
کوچ خود را موکب اولاد خود در اهرات آورده گشتی و بعد بر حجت کرد

خط چین افشست و بیات در ویش و معلوم و خوانا بود و بکین
برای ایلیکه بر ظاهر بنیان عالم صورت که از کوه معالی منجر انداخت
آن بهره درون روشن گشته و قوم آن نوع مسکون را بر حمل بر
نقص مروت نوازند و او را روانه بیات ساخته بسیر دار و پلنگی
مقرر نموده که ایلم زغال و اریل او بمعوض تلف در آمده باشند و
کرده او را با قایمی اریل او که در برات و حیوانات باشند در خف سار
که در خانه فرستادن بودند را ایلم موجب سرمان عمل کرده و
بیز بمقتضای با اریل و اعوان کو حیده روانه فرستادن شده و
دست از استین جرات و سر از کربان خود سری بر آورد
کشت یا فوجی بر سر او به آمده تا پ او به رایاسته است بقا
از شش فطین ایلیا علی المصلیة بقیل رسانیده در آن اوان سر
مور قیاس گشته بود عالم بر آن فوجی بر سر او به از خانه
شقایق او برداخته و او را از خسته است به نسبت کوهستان

که بخت حاکم برات حاصل و صنایع و معارف را بفرمان بفرستد
و زده مرا حیف کرد و دلاور باز نمود و مکان خود نموده مقارن اینحال
سردار نیز از اتمام کار فارس فارغ شده بود از راه کرمان وارد
هرات و جمعی را باده و نقره سر کرده روانه ساخت نمود که با حاکم ساز و
بجای فطرت آن ناحیه پرداخته دلاور مجدداً بر سر ساز افتاد و در کهن
رضایت نشست آن دو نفر سر کرده با حاکم مذکور بیابگاه از قلمو برآید
و بمن که دست ایشان از قلمو بخت دلاور از کنگرگاه بیرون ناخته
بر سر نقره سر کرده را با جمعی از محققان از کهنه کوزه و از این
جانب و خستینان رفت سردار چون در تعاقب او سودی ندید بر گشته
و خست مات و خستینان که بمنزله کسبی کردن عصیان می افروختند
و شمال بیستم داده از اینجا بخت بسمه چکوی بلخ رفته آن حال را
خبرت کرد و هزار خانوار را از لشکر که آنجا را کوی چاییده روانه هرات
ساختند و بعد از آن که دلاور بطرف بلخ هزاره که بخت افغانه

فتنه مار با عانت او آمده او را به محل موسوم بقواچکل که در پشت سر
زمیندار و او فتنه است سکنی داده اند چون با حسن علی در موافقت
حسن علی نزد و بیگم دختر او است نهاد خاطر ساخت دلاور نیز
بطریق مبادله قبول این معنی کرد علی مذکور ازین خواب بر آن فتنه و
جمعی را یافت او تعین نمود او و چون روی توقف مذید باز فرار
کرده بهر حسین آمد از اینجا ساه زاده رضا قلی مرزا را سفین کفمان ساخته
سوی فتنه اعتدال برید رکاه معالی فکرت و دنیا پر ای که زیادت جهالت
عازم فتنه مار بود کار او حواله بوقت دیگر گشته جواب از موقف
اعلی اصدار یافت در میان نوبه طراز نده لوی سینه یا ای بی باب
کوستانتین بی بر مانی حضرت تائید با سابع کفایت احوال
طایفه بختیاری گاشته و کلک و قائم نگار شده که بعد از تلیات مکرر
محال جام نکر سکنی آن جماعه معرکه دید مجده جمعی از حربه که حخته
آن طایفه که در زوایای جبال و مکان خنول سوار بی بودند جمعی شوقه

فنی است و جمعی از جزایر جهان کوه لوز در ایاسباه مستقر و کمالشان
از طرف دست کرکان و بهت تارنه و فرقه عظیم از افواج قاهره را از
صد ماروت و کرویسی اسبوه یا عساکر کوه کیلوه و جمعی کبیر از اصفهان بی
هزار هشتاد و پنج مایه مایه و موزد استند که هر فوجی از سمت خود زیاده یا
جیال و پیغورهای کوه رایسی سبی در نوشته حسبه که بخت بهتر از اگر مرا
در میان سنگ پشته برانند به و اغروق را با تقاق ستانده نقره
موزا در منزل جریاس برود و کند استند خود سادات و طفولیه چشم
سند سلع و اربعین بایه و الف از منزل مذکور عازم کوهستان گشته
و همان روز بجوای کوی که جمع از اطفال و مسکن ساخته تابی استوار استوار
کرده بودند و در گشته جمعی از اگراد و اطفال را بدفع البنان مامور ساخته
از اطفال میان مکان مغرور گشته بدافه نشاندند مغلوب و مقتول شدند
و سب از انوضع تنگ لروک که بهر لکلی جریان دارد عبور کرده بیل را
سکته و جمعی از لشکر مسعود مامور بودند که مامور از هزار چشم از اطفال

۱۲۷

رودخانه آند بهینطیل بر داند مامورین اگر چه در وقتی که جزایر طایفه
 از آب گذشته بود سر و دست ایشان را چیده اند اما بجای ده بر دانه مستند
 نفر از آن گروه را بموضع قتل و اسیر در آورده روز دیگر کوکبه مسعودین
 وارد بیل گشته فرمان پذیران یا ستاره و الا لیاخت بل بر دانه حصار
 کوه غاره بنابر امر کوکبه منصور ساخته و از آنجا عساکر فروزی قزوین را
 مستقیم ساخته دهنده دست بهنجوی آن طایفه بقلل خیال اتمان قتال
 یستین فرمودند مامورین جمعی را از ایشان در گوشه و کنار کرده ممالک
 بجاک هلاک الکنده بقدر سه هزار خانوار بقیه اسرا گرفتار نمودند
 از اهلخان بمحال موسوم به ارباب دستگیر گشته و فوجی را بکوکبه عالی
 ایامند استند از آنجا بگذرگاه غلات روی قوه به آوردند و از اهلخان
 فوجی را با قشون الوار بخیال سببش زدود میبودند تا حدود درستان
 مامور ساخته عطف غنان یا سبب کوه تمام فرموده سبب منزل وارد محل
 گردیده شدند و با منتظم ضابطه مامورین آن حدود بر دانه حصار

بنوار را مطلع ما به رایت خورشید انوار ساخته از انجا بدو منزل وارد
نار گشته از موبدات حسن اتفاق آید که علی مراد ی در سمت
کورکش که بالکای فیل پیوسته است درینطور کوبی پنهان گشته چندی
از رخسار لیس لعل آب بهر سو فطره زن و عرق ریخته تاب بودند که بیا
از کوه که در جمعی از غازیان که شکام بستجوی او بودند و در گشته دور
یا کوه و بیابان و جمعی دیگر گرفته خدمت افدس آوردند پس فرمان قهرمان
فخر بقیع دست و کندل حسیم او صادر گشته دور در صحرائی استی
دست و پا میزد تا جان بقای بطن او اوارم سپرد و قلبی که از این
که در زوایای کوه ازین خطا کاری سر بر سر سنگ زدند با کما شتر
و اسنادهای روسای مختارانی که در رکاب ابلهون معتمد فلان و چایباری
بودند مورد عفو و عذر بود در احسنام و بدستور سایر طوایف خود را مورد
سکنای جام گشتند و بهیمه چینی و گوسفندان آسمان پیوند بختیار
بسر اسناب خورشید خرام خدیو کردند و سر بر گردید از انجا وارد گشته

زند و رود بار دوی مسعود پیوسته ریات لغت اما تر را بجای نصاب صفین
نهفت داده در پنجم جادی الاخر خاک اصفی را اینا بر مقدم اندس
سرمه هر ماه کردند چون بتنه و ندیر کشان بلوچ نیز منظم نظر الوز
بود بر محمد خان سیلکوبی سابق ارات و اسلمش خان سیلکوبی سابق
نقلی اسب در بلوچستان بمن و با تو بخانه و اسب و اسب کامل و روانه
ساخته و در پنجم ماه رجب از اصفهان از راه ربر قو و کرمان و پیا
کران کرک لوامی ببنی ستانی را بجانب قندهار و افراخته و در حوالی
سبستان مراد سلطان است بلوچ عالم در سبستان سبب که قتل مبدی
سیلکوبی سبستان معتمد بدگاه فلک افتد از او راند که بیاسار سید معتمد است
و جمال المذ در جنبی که موکب همایون از کوهستان بختیاری مسخر و وارد
حرکت کرد دید بعضی رسید که مبدی خان برای انتقام بعضی امور بجای نصاب
رفته بود مراد سلطان است بلوچ که در آن ولایت حکومت میسر از می داشت
نبار سابقه لغت ری که فیما بین او و مبدی خان بوده امری مانع را دست او بر

۱۳۵

مساخته مردم انولایت را که سبب می ورت لکزیه پیرزه زیانی و
و یاده بهای میباید بودند و جزو تحریک میورست کرده بهدی ترا و
بقیال ساپند از صد و این جرات که از امانی در بند امن زن انش
عصبت مذکور و زندگست سردار یک فرولو تو بهی باستی طوطی
ست و رایا یکتا سیروان یکتا و با فوجی از جزایر جیات پیرام کین روانه
و حکومت در بند را نیز به کج سلطان فرایولو عنایت و معترف نمودند
که سردار خان مرتکبن را بدست آورده تا دیوب کو شمال کامل داده و کفیل
سلطان را ممکن سازد و در اصفهان چند نفر از روسای در بند و اردو
سعی و معروض سده والا ساحت بعد از آنکه پمانه عمر بهدی بخان در دست
ایمانی در بند پرگشته بودند تا آنکه سافای این نرم و محاسن را منقصد
نرم بود از بسجی میباید گشته اند و ند که عاقبت کارگاه به سر
این خواه گشتن و احضار و احضار شعله باز خواست و در جیان
دست مراد این را بر قفا خواهد بست قرار کرده یا جوفان اوسمی

قنطاریق نوسل سبند یعنی هم که کینه یارک فلو در بند مستحق گشته و
 جمعی از اهل در بند که در حق او نه گناه داشتند بجهت او بودند
 این را از فلو ارک بنابرین فلو عدم روانه مراد سلطان را بر سر که
 سرمایه فتنه بود که فتنه در بند دارند و فغان اهل یون خطاب با کسی فرزند از
 سوخت وقت اعلیٰ صدور یافت که جمعی را که نوسل با وحشیته اند معین ساخته
 نزد سرداران روانه نماید او کسی بر وفق فغان عمل کرده سردار است
 با بقیه است که گوید که دست هر کس آن افتاد بودند بر سر باز از دست
 از پای در آورده احب دالت را طعمه کلاب ساخته و جمعی را که تالاسیه
 سستی بودند بکیم والا کو یا بنده بعلوه حد بدستیر و آن فرستاده طایفه
 صور را از شیر و آن یحیی ابیطایفه آورده در فلو در بند گشتی و کشف سلطان
 در امر حکومت ممکن دادند و مراد سلطان را میقتد بر بار کیم برادر فرستاده
 که مستأله در روز و روز و به نغمه بر آستان سلیم کند است و بعد از
 ورود کو که کیتی استان بستان حرم محرم و بنه و انزوق را

نقش

۱۳۵

سبر کردی امام وردی یک فرملو که در آن اوان لئون و لفظ رت
و اقبال از سیستان را بهت افراز توای همایون فال گشته از راه
دلخک دلا رام روانه و در سجد هم ماه سوال خارج فلو کرکت را مقرب
خیم سیمبر حشام ساخته افغانه امکانات از در فلواری در آمده
تو بچکان و زبانی نژاد است دست با شماره همایون تو بهایی کوه توان را
از تو یخی نه مای والا با طراف فلو گشته رعد او و اوصافه نیا رساختند
ز زرد در بنیان فرار و بروج حصار انداخته فلوکین از بیم جان
بر دامن اسبستان او بچینه فلو را سپردند و از آنجا بکلب علی بنی رفتند
ولد با بعلی یک را سپرداری هزاره جات و زمینه او را مامور جمعی از
سکریان را از نه بستر فلو لبست نعتین و تو چانه و اسب در روانه و در
بست و یکم ماه نه بود که موصوف از آب پیر منند عبور نمود و چون سب
موسم رستان صحرا خالی از حلف و بکلی غلات را حسین غلبه شمران
وقت تقویم گشته و نمه ترا آتش زده تلف کرده بود بپند از کشتک نمود

عازم شاه گشتند که دو آب اهل اردو رفته از هزاره قات غله و
 حمل داخل کریم نوری ناسند و باین شهر حسین علیّه کوه و
 میدان جلالت کرد و در زده روز در امکان سفر کو کیه غروستان
 گشت از این کنه را ز عذاب محازی هزار بار با وی مضرب خیم در
 عصبیلی گردید و در آن شب غلبه با فوجی گزینست بزرگ جلالت را بفرم
 سنجون جلالت زین کرده از کد زگاه آب بنزد سبیل
 بهاری بر سر اردوی طفر سقا رانده در حوالی مسکر نوزی اثر
 سور شکاری هجوم در انداخت طلبه در آن خنجر گذار که ماسته مکرمان
 از عین بیداری در اطراف اردو بنه و کسان در کف صف
 بر صف پیوسته لبان بدایم فواشر طرقة المعینی از کهنانی نظره بسته
 بودند باین در او یکجه جمعی را باین هلاک انداخت و بقیه فایب
 و حاکم جانب قندار فرار اختیار کردند اگر چه آن شب در حوالی اردو
 کهنان یو یاقی و سویی ملینست اما صبحگاهان که بجه خورشید برده از رو

۱۳۶

کار سب برداشت معلوم شد که حبش علم بود پس آیات فطریات
از امکان در اینتر از اند و چون اختر سال بود و ایامی طغیان داشت
سرور بلند اختر طلب مبعراست کرد و خرام را در لجه سعی شناسا و ساخت
بسیار نای مدس برافراحت از بهار کوکران دو کسری قند مار کرد
سید کرده آن شکر انجم حساب باینه واسباب سالما از آب گذرسته
و از حب کوه لکی که کبی سب قلم بر فرازان واقع است آغاز عبور
کرده اگر به قوب قلم به سب شکر طغرا اثر میرسد اما ضد بوثر با جناب
جناب رعد و برق نو بهای رعدای رباب انگاشته بدون اینکه
چینی بر چین صفوف فوج خو کوثر و یا موجی درین بحر جهان
اتوب و خار ظاهر سود در کمال شوکت و افتد از گذر دست در سمت
شرقی قلم یا فراشتن بارگاه عربستان پایه از زمین را پر استمان
رسایند در بیان و قابل بیان یک مصلحت بق سال هزار عدد و
چهل و نه بر می معش بنویسای الی بیله است شب یکنه نوزدهم

از بعد از اطعام بعد از انقضای بچاه و مفت و فیه داور فاور مقام و
شرعی استناب یعنی آفتاب بر تخت زمره افام فلک قرار گرفت و
جنود فواری رومی بمحاصره دار الفوار حسن و اعظم فلو کلشن برداشت
و از منته و ساعات پسین و دیر انوب سلب رسیده افوار چاک و
سیم فروردین فاتح قلات عتیقه و فیه تون سکونه کشته عرصه چهار
از هجوم نادر و ریاضین شهر صفاحات حکیم قد یو رسیده اردر مجلس
خلد کواکین نوز و زری در کمال فریر و زری نزدیک یافته ایزم سبتو شال
از ضیقهای روز سرخ و سفید کله از استخوان بلاد عیسی کشته سران
و سرکردگان لشکر از جامه فانه سرشار بخلوت های کرانه ایدار است
بکر سته روز دیگر ستم عینیان او ش رکه بحر خجی با سستی کوی
شکر فر و زری اثر سر فر و زری داشت با فوجی از یالک سواران
حکیم جو تیا حن قلات مامور ساخته سیم اثری از فلقه فر و زری و خراورد
که حسین علم از رقتن غازیان بجانب قلات خبردار گشته به کام به

سیدال را با جیای برادر ثور از جوانان نامی افغان ستیاق است
روان کرده خدیو بی مال بی الهوز پاری فلک سزارا کلنجه حسیم رکاب
استن ساخته سوار و با جی از ایران کینه خواجه عازم البغا گشته از
سهر صفا عبور از اتفاقات زمر اینک مستم علی خان تاخت
کامل کرده پی با سببان و فراول و کینیان چند اول در دامن کوهی
بار نزول کسود سیدال نیز ستیاق و ارد و چون عازبان را از
اندیشه حرم عاری و خواب غفلت را بر لبان طاری دیده بود
مقبضه اینک علی العفلت بر لبان تازد و نظم خمین است از آن
هم اندازد در کین کین بخود سری برداخت متعارن آن طلسم
را بت طفرانیت استکار گشته افغانه آسک استرا کردند دیران
مقابله لبان مراکب خاک نوزد استن سم را باد رفتار و ستیار
از آنکزه عرصه نیغ ابدار ساخته جمعی از افغانه تدار من کوه
مفرق گشته بقیه با سیدال خود را انقلاب رسانیده محض جینند

صد یونان دار منظر و کامای عطف عنان میوه افتد از سر موده اسیر
 مذکور را که این خبر آورده بود موسوم به سول و دامان امان او را
 بریز و لغو و حصول ساختند و در هشتم ذی حجه از مکان مذکور حرکت
 گواهی مسنوره کرده در مکان موسوم به سبزم ستر که با قفل بنا در ۱۳۷۰
 است شهر دارد ست در وان غر و ستانرا ابر و جم انجان افزا حنید
 در مکان نریت شستن می ری رای رزین و پند سی طبع سقا
 فرین و سیوه شکر علی رت رفیع و بازار و چهار سودا ب عینا
 و حمامات و ریالات و ساجد و مهنه خانه طرح افکنند و آب
 نوزک را که در ریافت ابروی کوتروست نیم برده بان جاری
 ساختند بنایان جایک دست که از اطراف ممالک محروسه در
 مسکه طوار جمع آورده بودند دست و بار دوی اتمام بازیره
 آغاز کردند در اندک روزی قلعه مذکور در کمال متانت و
 استحکام صورت اتمام یافت و اینست و عمارات امنو صنف بر و صنف

دل شستن سمت انجام پذیرفته بهر معمول فلک سال که سوادان طغنه بر
غزه بیضا بی شهر نوال بر د بصره لهور بر آمده ماسه ماه از بکوفی
طاق اکنش غازی آفاق گشت و نیا در اباد موسوم گردید در سب
بخدمت ماه مد نور انشرف سلطان که در عهد سلاطین سلف حکومت علم
بیدران او احصا ص داشت از قلمه و از وجیه سایی در بار
سیر افتد ارگشته منظور نظارت شد و متعاقب از معروض شده
والا گشت که فوجی از علجه نعیم دسبند کبار از عذاب بر آمده اند
جمعی از دلیران بد فم ایشان نام زد گشته طومار جرات بسیار بران
لال سیف اندر آباب بالیدند خون چنبره روز بایشان داده شده
بود که سایه قدم جرات از قلمه بیرون کرده بود که رزم گذارند بعد از
و قوم این شکست دیگر سر از کربان تحمل در نیا ورده سبیر دار
مناست حصار بخود داری برداشته پیش سمت نلید و الا می صره
قلمه فته مار مقصور گشته در اطراف انقلبه فوجی سپهر مانده

نفاصد ریم فرسخ قلمه جات محکم که دایره محیط آنها شش صفت
و شش میانه ترتیب داده هر قلمه فوجی مامور و در هر صده قدم بر می
استوار اعداد و بهر راجح جمعی بهیچگی بگراست نامزد گشتند و
تانی الحال چون یادگان افغان در ظلمت شب میوزان آذنی
از میان برجهای میگذشتند مابین هر دو بروج دو بروج دیگر انباشته
را در راه با کلبه بر فلکیان میسر و دساختند و هر یک از این که به فصل
دانه غله مانند دانه غله سر بر نمی آوراند مستحقان بروج این
به آتش شیر چون خوشه از پای در می آوراند در سیزدهم محرم
سنه ششم و ماه و الف عریضه از جانب مامورین و سرکردگان
به شجر قلمه لب بودند رسید که ثوب و قیاده لقبه سبز اقامه
انجام در استیمن در آمده قلمه را سپردند از موقف اعلی حاکم برای
صنید قلمه تعیین گشته لشکر فزونی اثر افاغنه قلمه را برگرفته وارد
در بار سپهر افتادار ستون چو در حیلک شتایف سیدال از حبس

صفا عیور کو کجہ مسنور او قلم مستد تو یجانی همراه بنود بکار او بنود اخت
بعد از مراجعت فوجی یا یو یجانی و استعداد به شجر صفا معین بنده
در چهاردهم ماه مذکور معروض واقفان عتبه علیا سند که ما مورسین ایجا
یست و تپهای کوه نوان و قیامه های استیلا برق خرمین جان
فلکیان ساخته در عرض یک روز قلمو رسد و افغانه ای را اسفینان
ر ساخته اند و جمعی از ابران بصیانت قلمو مذکور و یقینا سکر با نظر
ما مورسند و در آخر ماه محرم محرم و بنده و اعز و ف که در ماه
سوال از موکب لغت استمال جدا مانده چندی در سبستان و از این
مده در فراه توقف داشته بکمال قدس و اردار دوی معلی سند
چون سیدال که قبل ازین از قلمو ما بر آمده بود از صدمه دبران
مستقر فرار و غلبات کفر اختیار کرده بود یا محمد و لک حسین
و جمعی از دوسای افغان که در قلات پیمو دند فوجی از ابران
در صدمه و غارت سیر کردی امام وردی بک فر قلمو ناظر بهوات

به سحر فتنه بود با مورس خسته امام وردی بیک بعد از چند روز
 یورش و برچی را که در سستری فتنه واقع است تصرف و فتنه
 در ارک محض بستند مدت دو ماه بخود داری پرداختند چون
 دیدند که سیلاب مروران کوه البرز شکوه فرار دیران را از غار
 می آورد از باب استیمنان در آورده فتنه را تسلیم نمودند
 امام وردی بیک با ستاره اقدس جمعی از لشکریان را بی فتنه
 فتنه بخش کرده محمد ولد حسین علی را با سیدال و روسای اقطاع
 که در فتنه می بودند یار و یاری می نمودند چون سیدال به پیچی و
 در رتو صادرات از صفهان و برات ذکر یافت مرد و دست
 رسیده طلب بود یا ستاره والا دیده که بین او را از صدقه بر
 آورده نصیحت حال ولد حسین علی از روی اغراض پرداختند
 در بیان احوال بلوچستان و حال کار سر که در کان امکان
 است ذکر یافت که از صفهان به سر یحسان و اسلامیه غار البرز

بلوستان و یمن و با توپخانه و اسلحه و موزیه تینه انرا سرخان
ماسور ساخته بعد از آنکه ساحل قندهار متوار دوی غرو افتد ارکید
محمد علی بیگ سارلو بیلو نائب البیک افا سی یاسی را در نیم ذی حجه
یا جمعی به نینه طایفه شیرخان بلوچ و بلوچه سورانک که در مقام شورانگر
بودند یمن نموده ماسورین بدو و سرخی شورانک سپیده طایفه بلوچ
نیز از در و دست که مظلم و جمیع کرده با عساکر فروری مازغان شیر
کرده بقیصه تن است از او صد شیر نیز کشته اسیر و شتر بسیار و
بجبهه صبیح و کسب در آمده و بعد از استیصال الطایفه عازم تخته طایفه
شیرخان که مابین حالکی و لشکی بسکنی دارند کشته و یقی ر و طرف
صمیم بر سرانسان ریخته فوجی از ایشان با شیرخان سر کرده اینجا
از نیم نیز که در سنده قایم ساکن و ناکن ایشان را بموضع برب
و اسر در آورده حکم و الاغای ذیانت که محمد علی بیگ با ماسورین رفت
در حالق و جاران سب در آن بلوچ ملحق و بعد از انجام کار اینجا عازم

بنور ایک و شیر ملتی ت ان لوام بر دانه و در سیم ماه محرم ۱۱۸۱
 میر محمد خان و میر ابی ارد و لدان عتبه الله خان که حقیقت حال اخص و در
 و نسبت باین دولت ابد پیوند سابقا کاشنه کلک اجمال بسته
 و ارد در بار و کلام و مشیر و نواز نشات دیگر فرین افتخار کشته مجده
 امیر محبت خان را بر تپه ایالت بلوچستان سرافرازی و حکومت نور ایک
 مجرای سلطان پالی که به قدامت خدمت اصفاف داشت عنایت کشته
 با جمعی از غازیان قاسور کردید که به محافظت قلم و صنایع غلات قوس
 بر دوز و دو سه هزار نفوز فرقه کاکری و نرینی جمعیت کرده آمدند
 علوم قوسیم را محصور و از بیطرف بنز فوجی مجاورت محراب سلطان
 و دفع انرا مامور کشته جماعه انرا ر راه قرار نمودند اگر چه سردار
 مصدر کار بی که در ایام سرداری شده اند این بود که قلمه جانی را
 به بنات حصار استهزاه انت یو رست برده بخوزه تصرف در آورد
 اما چون شیر محمد خان که سردار بزرگ بود بر دکم عقل زیاده سر نیاس

۱۱۸۱

و سیره را بی محرم بود بحضرت لیاچ از اسلمش خان جدا گشته بر سر خا
 زلفت و غار زبان بدست کوه بر نهادن خط نامک انداخت جمعی از
 لشکر یازدهی استکی و بی از و فکی منف دواب و اسباب است
 بر طرف ساخت بندافستح علی بن جرجی باستی و محمد علی بیگ و فلو
 نایب انکس اقامی باستی بکلم والا بکایاری رفته بهر محمد خان را
 کردن زده سرا و را با فستو نهایی مذکور به بر بار معلی او رفته در
 ذکر استغیر ولایت بلخ و وصول عسکر به خولان از غزه رسید
 سابقاً صورت تخریب پذیرفت که سائراده کامکار رضای علی مندر
 از موقف اعلی مامور به بنده علی مردان خان عالم اند خود که در اردن کوم
 عزیز قی بیگ داده خواجه و باغی افش ریه ای از باب استماع در آمده
 بود که دید بعد از آنکه ساخت قندمار متوالویه نفرت ستار شده
 سائراده بنزد خراسان نه ارکب تو بخانه و استعدا دا انجام حتم
 بود از باد غلبه ستوده اند خود گشت خون ولایت اند خود که معظم علی

۱۶۵

بلخ بود سکناي ایل ایشان را حشمت داشت برود و گو کبه مسعود
 ستانزاده بدو که منزلی ایشان را بنا بسم دایتن حاکم اند خود را
 گرفته دست او بر اعتدال ساخته با استقبال موکب بر دایتن کلید قلعه را
 سپردند سیرخان نیز حوین طایفه طلبا برودند در شام بیلی
 از باب اطاعت در آمده رسم القیاد بی آوردند ستانزاده بعد از نظام
 امور انواریت علم دایتن را با چند نفر از روسای آن طایفه روانه
 در بار فلک مدار ساخته خود مشوره ایچمه بسته امانی ایچا نیز شرط
 منومیت بفرستاد رسائیده در غره ربيع الاول سینه و اخلاق را با فوجی
 از لشکریان ستر ستر بلخ بکند استند در ستر ستر ستر ستر ستر ستر
 که سز و نادر بی علم بر طارم یارم زد و با گو کبه حشمت و استقامت
 تمام را بیت بجانب بلخ افزائید طلیعه ابوالحسن خان واری بلخ نیز
 در یک ستر ستر ستر از نمایان باغات ظاهر گشت چون مستانزاده
 جمعیت موز و هنرهای عیش در سر راه مانع عبور بود ستانزاده

۱۲۸

افواج

افواج مسوز را دهنه پاده کرده در میان آن نهرها شکسته
و باغات مراکم بستان را نیز مستول ساختن و بیرون روی بر تافته
سیلابی بر وجه و حصار بر آمده بدافعه برداشته و بر آن سیر طاعت برد
کشته و متعاقب آن قدم بر قدم بر فراز حصار گذاشته و دستهای
حضم افکنی بازیده بسیاری از اوز بکشد و بکشد از شهر بند استی و
در واره تصرف کرده ابو الحسن روسای یحیی بارک کھنیز حنینه و بخور
و ماری برداشته و از بنظر نیز فرمان یزدیران حکم ستانزاده یونیا
قلو کوب و قناره را بارک کشته بسیار روز رخت از قلن میخس
حصار و آتش فروز خرمن تیات و قرار کندی بودند تا آنکه
قلعک را با بکلیه سلب و توان کشته باب استنمان گشوده و ابلی
و تمامی سادات و قضات و اکابر و انالی از روی اعتدال و جبهه سیاه
در بارستانزاده و انبار کشته قرین عفو و بخشایش و یکی سران
و سرکردگان اوز بکشد و طوائف بچ و توانم نیز فوجی بموکب عالی

بوسه مستول نواز شست و جمعی از خوابین که بعد از شست و آبی
بجای اول و ناحت سقا هفتا مایور گشته بودند اکثر محال را بلب و اسیر
ساحت چهار ستادمان و فلقه را بکجه لفر و شتر در آورده اند
قدما ر نیز که در لب سر سنجی بلخ واقعه است مد و بدست ن اینست
اوزده غله و قهر سیاه طغز کناه در صد و انقاد در آمده انولایت
صیمنه ملک محروسه گردید و روز هفتم ریم الثاني انسال حشبه قال
یا بار از جانب ستاره داده کامکار و اردیختر فتح بلخ را موعود ص عاکفن
مستطال ناحت اگر چه ستاره داده خزان غلامه و استیای حیوان که به
سر کار عظیم البان اولاین و سزاوار با سده هرا ده است لیکن در
ازاری این سنخ نمایان و و الف چهل هزار نادر می نقد که با صلاح
معارف هزار دوازده تومان باشد به سیصد دست طاعت و
و چند اس اسب کلل یازین و براق غلامه زاده عا
لوار ساد است که و نادر خدمت هر یک از نران و سر کار

۱۶۸

سپاه عطا نماید که او ضاعه بنم از منظم کرده و از وقت وافر سرانجام نمود
نه از کات بلیقه بعل و زده بگو بکنی را عرض نماید ستاره داده با انتظار
جواب بفرستاده بنم را فی الحکم انتقام داده از آب اموریه کند منت
و از راه فرستی دید هر چند که بعد از جمعیت شکر گرفت از ترز باده
زده و زده برار کس نبود و اما بخواهی استل بحر و عن الاسد ستاره داد
بدت حضم را در برابر انقوج نصرت استمال مانند فوج غرات در حنیب
ستاره بیز نیز چنگال دانسته بهوران بگوشتش پرداخت یاد سپاه بخارا
مغلوب و جمعی کثیر از لشکر مقتول گشت بیست هزاره بقیه شکر
قلعه سگدوک که در نزدیکی سرسنگی واقع است در سر راه سپاه نصرت
بنا بود در این تعصبات افراخته از یارها جانب طرم پور است انداخته
بقهر و علیه بر قلعه مستولی سده ایلی ایجا را عرصه شمشیر و شمشیر
را بکلیت شکر در آوردند لیکن بیایان چو و سگدوک از روسای لشکر بود
در اثنای پورس بفرز کلو و در این استی نمود از اتفاقات در میان

۱۹۹

۱۵۵
او ان که از کار فوسنی فراغت رویداده بود شخصی از استیقای فتنه
جو اورنگ از جوی روان جانست طموسسته خود را عفتل بداد
خواد رسایند او را بر حم کاری از بای در آورد حاضران فی العوز
با و در او یکم در بمانی باره باره متع خود خور او آره دیار بستی
ساخته خون این عمن خبر بولای دار حواء یعنی در آورد در رسید
فرمان بمایون خطاب بپناه افرا سبب جابه و یاز او برزگان
ترکستان غرور و دپافت مستور بایکله چون آن سلطنت مات و
در شمس جیکر فان و دوم خاندان و ترکمان است متفرست که سیاه
زاده بکار ابا بیزد اخته رزا بجا که در عالم ابدی مکن او بر سنده
سلطنت موروثی منظور نظر اقدس بیست چند نفر از روسا
اند بار را برای نیای کار و استقران مملکت روانه در بار ستم
اقتدر نماید و ستر حکم بمایون شاه زاده مرقوم شده که مستور عطف را
برای سیاه والا عله ارسال داشته خود معاودت به پنج نموده یا شتاف

و ان نظام المملکت پر داند هرگاه انان لي نوزان راه فرمان يا قد رم
استمال و ادعان بمودند فبنوا المراد و الا تبا سيه الهي از دست خود
فقد کوستمال خوانند يا فتيس استبراده حکم مجايون را غني الحال
براي حماه و الا باه ارسال و ترک محاصره شستمي نموده از رود امويه
عبور و راحت بلج را مفر کوه منصور ساخت اما حقيقت حال ز سيند اور
ايکه قبل از بن مرقوم کلک و قابيع لکاستد کرد رصين و رود کوه
مسعود سرداري ز سيند اور و هزاره جات کلک سيلخان کوشه
احمد لوعنايت کشته يا نو بخانه و استعداد تمام او و اروا نه سنانند
و متارانه مدت نه ماه مجاصره فلهه يزد اخه کماري سحت و در و آخر
کار ايکه مفعه نيائي بورش کند استه از افغانه نفاق انديش را که در
سکرا و بود بند نزد خود طلبه استيه باليان مهند و معهود نمود که
که رفته افغانه را که مستحق بر وجه بود بند يا خود همداستان سازد
که در حين بورش بر وجه و در واره راه مشرف و بند انجاء

۱۵۱

سخت

باین بیان رفته قلعه را جزا و یکی را در وقت معهود آماده
 کار ساخته بعد از آنکه غازیان از بیرون در سبب بمن بفرم فاکه گیری
 دامن حلاوت بر میان زده و سیر بیجاکی بر رو کشیده با فدا ممتور
 بجایب ملتو دویدند هر یک خود را بدقت چندان کلور جان سوزیدند
 مخافت نقد گیرسته و جمعی از قشون و خربک لکزیه و زده از حرکت بی
 هنگام عقب نشین شدند اسرار را در ازای این سوی حرم و مقصود
 عزم معزول بدگاه مغلی علی بن محمد بن خون تادیبی که در مزاح حسن
 حکم خوب چنین داشت برو جاری ساختند و دیوان قلی بیگ را
 علم ریاستی با اتفاق باریک سلطان توبجی یاستی بان خدمت
 نامزد و اسباب لغت کردن و کوب و آلات پورست روانه ساخته
 مامورین از روی عید و جهید مکنند لغت و بردن بسمه برداخته و
 در دم سوال آنال حبه مال نذاخان افغان که از جانب حسن
 علمه بگوشت زمینه در مصوب بودند امان در کوشش غازیان رسا

۱۵۲

و که خود را بوزم اسپهان بیایم سر بر فلک میان فرستاده قلعه را تسلیم
سر کر دکان نموده بموجب حکم بایون با افغانه که مستحقاً مختار بودند
بالتفاق یار یک سلطان بدرگاه معلی شانت و از زبان و مال خنیش
یافتند و چون افغانه قندهار چند سال بود که در جمع در جمع زخیره و تنه
اسباب قلعه را میگوشتند بکثرت از قوه و عدت خود و متانت
مکان مستظهر گشته نسبت بدیوار اطمینان داده در بنای حصار قلعه را
کمترین داشتند تا مدت محاصره دو کامل استمداد یافت در نیمه سوال
عزیمت یوئس در خاطر اندکس یافته اولاً جمع از سر باز داشتند
منازک جلالت بیشتر بر جهای خارج قلعه که در محیط تصرف افغانه
می بود مامور گشته یک راه بخوزه صند در آوردند و از آن بگذریم
عظیمی که در قرار تیر رافع و افق و قوه و قوه از افغانه یا چند ثوب و
مستحق آن برج بودند از آن نیز تیر تیر الی مسخر کرده تمامی
مستحقان را زنده بدست آوردند و بعد از آن بیشتر برج سنگی

بر دامنند و آن برج در جانب شمالی قلعه درست چهل زینه
در قلعه کوه بسیار بلند بی و اقامت است که بعلیه شکار ترف و دارد
دیگران بکلمه مالون دامن جلالت بر میان زده بپای مردی غم بلند
آن برج را با چهار ده برج دیگر که از بروج فلک افزون و در فراز آن
کوه سپهر نمون طعنه زن جرم نیلگون بود و سیصد نواز از فاخته قدر
اند از بجای فطرت آنها اقدام داشتند پوشش برده بقرق بکند اقدار
بجای فطرت سنجر آن قرار گرفتند و فاخته بر بروج تمامی بمعرض قتل
و بپوشش آمدند و قمارهای نعیان دمان و توپهای کوه توان را
که کلوم هر یک نوزین هفت و هشت من بود از چنان راهی صعب
که بپاده را بخواه از آن سبب نیست ممکن سوزده بجای تقبل بالا
کشیده بر متعلکین بر برج مشهور زهرج داده که در جانب غربی قلعه شکار
بجای است و استندالمتی خفلی محال اندیش ازین امر غریب بر وادی جبر
و شکنجی سرگردانست و هر کس از راه تنگ صفای ریخ و خم و آن کوه

۱۵۴

سپهر

سیه شکوه آسمان توام را برای البعین دیده یا خواهد داشت یا لا
بدون توپهای کمره مانند رز چنان مکان که عتقی فلک سبز دهم از تصور
قاف فلو است بر بند مسوط نیفا در مر باد ستایی و چنین حکمی البته ثانی
حکم ایی خواهد بود الفصه از بیم سنگی توپها و قناره را بر حال قلعه
منظم خوابی و نمود ما است و ایجرت ساخته یک سوله ای و ده را
از صورت تحسیمی انداخته و بعد از آنکه بنیان قرار ترزل پذیرفت
چون جماعه کجتری که استخفاظ آن سمت اقدام دانسته مکرر و طلب
مستحق اذن بورس بر بند از طایفه مذکور و اگر در حجت مکرر و افعی
ابدالی از هر کدام سبده نفوذ در شب نشینه نسبت دوم ذی مقدمه با
کایون هیای کارگشته سلام طلوع فجر بحاجت آن برج بورس بودند
چون افغانه شمس از وقت مطلع و هیای و فاعه بودند و در وقت
از دو اطلبان معقول و مجروح کشته عروج بر شرفات قصر مقصود میکردند
سین و باره یوزم بورس مصمم گشته ذکر و سبب نوبت

مطابق سال سعادت اقبال سنه هزار و صد و پنجاه و شش بحری بنو علی علیه

سال و سلم یکه تهرستان سیاه و سفید بیانی و ایام شهر ذی قعدة

الحرام رده ماه طلوع از غره لیج بوسه نوز و کارانی رسید یعنی در

سلج ماه مذکور بعد از انقضای سنه شصت و کسری و دوازدهمین سنه

بهر روز جمعه سنه و کتی استان اثناب بندر طلعت را سحر و دارا

بهار از انبیر وجود مسور ساخته بهرج محل در اند در حواسی آن محفل

بنمونشکل فراخور روسای شکر و کبرای معسک و امرای نادر و خط

کامکار از چاه خانه بخت نرسا مانند رزین کلان انجم و اختر نور

بسا سان توایت و سیار خلعت های طلا باف و ابیه ز ناری بدو

آراسته نوبت کتابی اقبال ابد مدارک سنه در همان روز نیز و ز بهر

بهرش غلغله فند ما بر دراخته و چون کتباری و اول و بهله و اول

کاری شاخته بازالت نوابین امر مامور و سیه چهار هزار نفر

از دلمران خوشنود و سر بازان عرصه کمر و دانه را شتاب کرده در سنه ویم

156

ذی قعدة

و بچه همراه برده در اطراف قلعه در میوه‌های تنگ و زوایای کوه
و حقایق بای کویه حصار در کین گذاشته و خود را تیب در جانب برج تهن
در پناه کوه در طاس که از نظر قلعه بای سوز بود یا نظر در صبح و غیره
در غیرت روز نور و زور شکست و صل بهوستان دل فروز بود بوقت
فرمودند روز بعد که دویم ماه مذکور بود در اول ظهر که اعدای عسکر دین
بزرگال را دم آخر و اسیرین بود باز نظر را او را استقامت از پیر
پیشتر کرده کشت از جانب برج دوه سورن انداخته سوزش پور شد
و گفتند چون سببه آن کشت طایفه مختاری بعلق داشتند آن گروه را
بخت باری کرده قدم بر فراز سلم مقصود گذاشته برج تصرف کردند
و از آنجا بکشت برج چهار برج هجوم آوردند تا مستحفظان آنجا بخود می‌پرداختند
نه یزق استقل در امکان افزایند افاغنه سه مرتبه بهشت بخوجی بجای
چهار برج متهاجم گشته لازمه خیر کی سفیدیم رسانیدند اما چون فوج هجوم
از خرابی چاه و قلعه بکشتن زمین و سوزان حصار از آن حصار می‌توانم

برسم کومک بدیران قلمه کبر میرسد بر و غوائی بفرم از چهره دستی
فایده سر کوب یلغی یافته بر و سبب فتنه بهادران لغت فزین بر کرد
کین بودند از اطراف قلمه و زاورده پای عکس از مضمون
که ز میت یافته بود کجبار قلمه صعود و عروج و ضبط در واره بر و
کرده قلمه را بلیله پشیم آوردند حسین علمه چون راه چاره را سد و
سببه و دست نه میرا سبب شد دید با فلینی افاعنه و صفت حسبه و
موی از زمان خود را بر گرفته بهینتون که در حالت جنونی که قلمه در و
کوه و قلمه است که بخت و بقیه آلفایه و ذکور و انانایه و خیره و
کمند تقه بر سبب با سببه و الا تو تیار که در بالای کوه در و
حصار و قلمه بود بهینتون سببه از ان اوارمای رعد خرو و سبب
راس دولت و مضمون فقر توکت اورا با داخار از خواب کران
عقلش خوابی خوابی سبب در کرد روز دیگر که خورد سببه همان
فر و زار سببه لیل برده احباب در آمد بر گرفت زینت نام

158

خواب

تو ابرو و ریش خود را که عاقله رو بود با چند نفر از سرکردگان علی بر سر
ایستاد که با صطلاح اصفهان عبارت از دخیل یا سنجیدگست اندر سرساز
فرمان امان از موفق عفو احسان خبر نو زمان حاصل کردید روز بعد
ما ولدان محمود اقوم و ایتام خود در تمامی روسای افغانه آن
منشور بجات رانج تارک امتیاز سرمایه اطمینان و استیضاح ساخته
در بارگاه ازین قباب که در خارج دروازه بابادی مخصوص ششمین تخت
در روه عیون استرسه بودند شربت یا هوس بر بلند و بنوید جان
خسبی و مرحمت بهره مند گشت و بهت بحر خاصیت و ابله نظر قبول نام
بال و عتایم ملکیان که از سواد اندست محاسبان بیرون بودند مفیده
بجای آنها بدیران جاسپار عتایم و کسین غلیم را یا اولاد و اقربا و
بی عمام و مالی که مالک بودند روانه مازندران و سکنی ایستاد
را قولایت مقرر ساخته و چون ذوالفقار خان را با احمد خان برادر
ساقا از مرات فرار کرده بودند و نزد حسرت علی در قندهار محمد

بید است در روز نسیم قلمو البیتان یتر از بحس بجات یافته و
 بد ارالان حضرت ظل الهی تو سل حسینه بعد از محبت سیکر فانی و
 البت زاینر فامور ملکندران و از مایات دیوانی و به معنیت بقدر کفایت
 و در وجه هر یک میسر نمودند طایفه غلج بنشیند و در وجه می باشد که
 یک که ده موسوم به یونکی و مستحق و کسین و فرقه دیگر توجی و مسنوب و
 با شرف سلطان بودند چون اسیر بنی که سابق ذکر یافت در آخر از کوه
 سجادت سفینه بسته درید و رود موکب و الا بقیده مار سیر از روز
 خدمت عهد یو کاکار سزده بود حکومت ایل توجی را علیا و ده فلات
 با و تقویض و قلمو متد مار که سمت غربی آن در فرزند کوه ملکی می باشد
 در نخست اساس و نعلیت بنالکه رحن رویار امصار بود حکم و لایه و پیران
 با خاک نیره و یکسان ساخته همان مادر اباد را دار الملک و منور حکومت
 حکام ساخته و چون عهد کرده بودند که من بعد از ایل اسلام اهدی را
 گرفتار قند اسارت زندامر والا ملک رقاب تمامی اسرای قلمو

بیهال اهلایجان اصدار یافت ایالت انولایت را بعد الغنی خان
م ابدالی که سارک طریق افلاص و رزی و خدمت سکالی بود بر محنت
بکرتک و نسبت و زبند از ریز از روسای ابدالی حکام معین
جمع از جوانان کار آمد علمیه را سان بدیده انتخاب و ملازم رکاب
ماخته تا در آباد و توابع را سکنی ایمل ابدالی که در نیتا پور
باقی محال خراسان توطن داشتند اختصاص داده مقرود آستند
ابدالی کو حده آمده در امکان توقف علمیه یوکنی بجای آستین رفت
در نیتا پور سکنی نمایند و آنچه را در سب و چهارم ماه مذکور
در عتبات کزرا بنده روانه مکان مقرر خستند **دیوان ورود**
ایلیات بادشاه کزرا بنده روم بالتفاق سفاری این دولت
ایده پوند بر بار سلسلی سابقا کست تحریر یافت که بعد از
و اتمه شورایی کبری صحیحی معانی عبدالباقی خان زبکنه بالتفاق
در دودنه التماس صدور ملا غلام که ملا شمس از دربار آستان چاه

بهمراهی علی باش سفارت روانه دولت علیه عثمانیه شده بودند
از طرف فرین استر پادشاه سکندر شاه روم و از اعراف و احترام
نسبت باین مرعی و مبدول و مصطفی باستانی و ابی موصل که
از روزهای معتبر اند دولت بود با اتفاق غنیمت استدی صبر و
فاطمی و فیل احمدی قاضی اروند و بایجیگری همین و به جهت سوار
ایند و آن ارزاه بغداد و اردا صغیران شده از سمت کرمان تا موردی
فلک در استند و در روز نوزدهم محرم سنه ۱۰۱۵ و الف که نجاه
در روز نوزدهم شده بود سوارای دولتی و اردنادر آباد بعد از دو
روز بار بار به نگاه حضور آمدن شده اسبان کوه نوان مازنی را
و به ایامی یعنی که پادشاه و الا جاده روم به پشت طووس مایون
صحرای مصطفی باستانی و سواره بود از نظر اوزکندست و سیم میخا
و سفارشات زیانی مورد الطاف یا عطا شده تا کورک همورا می پازین
و اوراق و ساز و طلا و سیرازی حاصل نموده زیاده بر معمول سلف

بیاد شده و الا طایفه همان جواب باین را عاده مذکور ساخته بودند
و ارباب کار مستند ما را که آفاخته اند بار سبب کامل آغاز فرموده بودند
ذبحی از غازیان برای شش روزه و نیمی از طایفه بی بی قلات
مین نامزد گشته اما تا کجیات محل اندک نظریه و سستی قدم که مابین
رو ایران تحقق دارد از حد ملکیت تجاوز نموده و سامان
بیت را از دست انداز چو دشتن محفوظ مراعات طالب رعایا
مالی اندوخت ابد بود را مرعی و ملحوظ دانسته باشند سرگردان
شکر مصور منزل کمانک چهار قسمی کلمات را تا متناهی کوشش
تا جبهه تا خنجر و از اینجا بایستک مرا بجهت چنان اول انداخته قمر بن برار
افاخته علیه را که در آن نواحی بودند معروض بتم سلاک ساخته
و اسیب بسیار از ایالت بدست آورده شمه سبب غریب
طالب قمر از اینجا بدور طلال این حال معلوم میگردد که از دولت
به کور کابنه کسی سیر راه مامور و مامور محمود و مرور انقود است

عازبان نیا بر آنکه مامور بنود که از مقام سوز و گداز
کندارند در اینجا مکت و یکو کی را بر صفت کفان عینه ملافت رسانند
بعد از وصول این خبر محمد خان نرگزار برسم سفارت برای
علت حلف و عده لعین و دریا زردیم ماه محرم سال قبل برسم جایار
از راه سند روانه یادمند فرمودند و صفی اساری در باب لایب
کابل و غزنین بکار رفت اما مرگد مو بصد و ریوست که زیاده
بر چهل روز در آن ولایت مکت نکرد و روز جواب و حشر کافان
حک و بر خدیو بخت کسور رسد محمد خان وارد بند و ابلاغ نامه
اما چون کرده باد ساه و الا جاه از جواب بجای ایل و در محض ساختن
بنی تحافل نموده رحمت الفراف نداد چون یک سال کامل
از رفتن محمد خان منقضی شد در اوایل محرم سنه یک هزار
یکصد و پنجاه و یک بعد از ششم فبدر فرمان موکد و خطاب و
محمد خان غرضه در یافت که به وصول حکم است در محض است برسد

بر نحو تالی که از دولت عتبه علیه نور کاینه صادر شده باشد بر من رسیده
و حکم بپایون را مصحوب است نفوذ دارد بکایا بی از راه سند روانه
ساخته پس غنیمت و حرکت است بکویستان غنیمت و کامل و
در خاطر افتد پس نصیب یافته در عرصة ماه صفر که ایچمان روم را حرم
در روانه اتمزد و بوم سر بودند یرجم البویه طوطی از بجای غنیمت
در تراز یافته از حرم محوز که در ملک ایران و سید شمس است
بورو منزل قریب است پس سرخی غنیمت را مقرر کوه منصور ساخته
از اینجا تا مراده لفراده مرز را به تنبیه افغانه غور سنج و بایمان
در سر بودند و با سرخان نامی که حاکم غنیمت بود از طغتنه
آمد موکب بپایون معلوب و شش گشته فرار و مفقات علی و رور
بنین بلبی قافله لارچر و نیاز بایک ششهای لایق روی
دید واری بدربار عاجز نواز آمده مشمول عنایت فی کوردن
شدند و کوه والا از منزل قریب است را بیت تو به بجای غنیمت

افراخته در بست و دویم ماه ماهیچ علامت جهان است را که آفتاب
نور از آن میگرد و قیامت است عزتین ساختند و در چنین حرکت
موجب لغت ستار از قندمار فوجی از افواج طوف فرین به شبنم
وایی کنند بی دوا می ساکن و او طالع است ن رایان مال کسم نور
دیوانی سلک طریق نافرمانی سده بودند ما مور کشته اینم را
یعرض و الایس بند حکم محکم بعرضه و ربوست که اسارا مطلق العنان
ساخته فوجی از انجانه را برای ملاقات رکاب طغیاستاب حاضر
نمایند و بیچنان افراخته و برار جات کوهستانات غزین هر یک
که کسب شای گردن افراخته بودند بزرگی باز و می سوکت قاهره
از پادشاه هر یک که با بی ده افتاد کند است قسرها از عفو خود
سز از بند نواز گشت و از انجا نوا می توبه بجایند در الملک کامل
افراخته اعوه و امالی کامل در دوشتری طریق استقبال نموده
در ابرک لغت عتیقه کوسی و نم لغت فاخره برای سرف در بر گرفته

رحمت انصاف یافتند و بعد از مراجعت این جمعی از افاضه و
سیایان کمال زجاده انقیاد و نیکو و نزره خان و رحیم ادفان
کو توالت قلم در بنای خصار نادانی در آمده بعلیه داری برداشته روز
شنبه سیوم رابع الاول که ششمانه گشتان ملک بایون ششمانه والار
بجوای قلم بینه جمعی از ملکیتان از ورستیر پای طبادت بیرون
کذا شسته آغاز معافه کردند طمان ششمانه حوین مامور بکلیات بودند
بحال استان یزد اخه نصیب ادفان کردند و در صحن
احمال اردوی الحکومه در ده و ملک نیم فرسخی بمشتر می تهر نمود
بگو بجه جهان گشت پیر بعد از سه روز وارد استان گشته و استان
گشته روز و شنبه پنجم ماه مذکور بمقام سیر سواد شهر و درک
بجانب کوه سیاه سنگ آتشفشان طایفه یار بهوای زور شش و
باز دحام تمام الوقت در رکاب اقدس حاضر نمودند آنجا سه سواره
فرمودند که مامورین بجانب آنجا اسب برانگیخته و با شش شرمای

آخته باشند در آتو بخت نایابی فلقه ششانی بهار و زهرم بلند
عدو برفت کسور به شجر فلقه کمر بسته اطراف راسته بهر محور بسته
و از بکسور حکم بهایون نویسی فلقه کوپ را بر سوزان کوه بسته
برج مشهور عقیقین را که هم پرواز شتر طایر و هم استخوان عقیق
ازین چک چرخ دایره است بدست نویسی روق آنرا نموده زلزله
و از یکجا است ایر میطر قیاره را بر حال فلکیان صاعقه یار نموده
زلزله دینان تیات برج چهار و اساس قرار فلکیان انداخته
چند روز اهل فلقه خون موی آتش زده میان سوله سوز و سوز
بر خویش سجده چون تایت و نواز از از خود منسوب دیدند
روز دوشنبه دوازدهم ماه بهرامی کاروان حج و نوازانی
وارد و در بار سپهر منبایی و پزبان نادانی اهل ملک یا مغل
الستفهامنا اعتراف بعصو رنا زمانه کرده فلقه را سپردند به یکجا
«بقی از شکار نظر کردند زانند خزان و حقایق و فاضل»

که در آن

که در ارک فلک می نمود بی بود بصیظ سرکار فاصه تعلق پذیرفت لفرانسه
رزاکه از سابق ان منزل قزایام به تینه مسرتان صحت و بامیان
و عوز بند ما مورکسته بود بنمردا زرا به تینه و قلعیات است زرافه
و آنجا را بخوزه اطاعت در آورده در لب و چهارم ماه مذکور از راه
باریک کار سیر اندوز تقییل بسط حد نو کما کت معارن آن
و البقی محمد خان بواسطت فاصد ملخوظ نظر فرخنده مقابله
منیمن انکه از دولت کور کاینه او را بخوابید بندونه رحمت
اصدی از لب اولان دیوان بجایاری معین نامه و بهائین باد
والا جاه نگارش یافت مسفر بر این مضمون که قبل ازین علم دایان
و بعد از و محمد علیخان سفارت روانه در بار فلک اقتدار سیر
و در خصوص سدره فرار اثرار با نشانه و الاثیر اسفار و از جاس
آنحضرت نیز محمد انطرب عمل اتمه بود نیابر وعده آن باد ساه دینی
که کوکبه عروفاه وارد فتنه مارکسته بعد از آنکه حلق وعده عمل

محرمانه

بود و ظاهر است ایلمی برای تجدید امر مذکره روانه ساختیم یکسان متجاوز
شد که او را نگاه داشته بجواب نامه نیز داختم نه اولاد را
باب وعده کردن و تانیاً حلف وعده بعمل آوردن و علاوه آن ایلمی
بر غلات قانون سلف یک سال نگاه داشتن و جواب مکتوب یعقوب
مذ استن همانا ناستی از مخفی گفت و یکا مکنی و منافی انکار و کسی
و یکا مکنی خوار بود بعد از تسبیح و تسبیح فتنه مار چون دهن و مصور
که انوار فاعنه یا بران صد و ریافته بود زیاده بران در محاکمه و
بند و سندان و اقامه شده متظنون آن بود که البته بتنبه از غایب مصری
قدس ساری میباشد و این دولت را بسوا خواهد یکد یکد میداستند
و منسوبه منینه اینجا استیم مردم عزیزین از باب ادب در آمده مستمول نواز
شدند اما دای کابل قطع نظر از یکد سبب نزول رایات جهان
کس را در آن حوالی معتمد ستارند در عالم انجا دو و لیسین بلوار زم
گذارد و اعانه که شد در سعادت بر رویا خست است

۱۲۱
اتفاق و اظهار اسم اتفاق و ستفاق کردند چون این معنی منافی طریقه
ادب و بارسداری حرمت موبد ظو کوب بود از راه یکا یکی که بین
الحضرتین تحقق داشت در مقام تادیب از لطیفه در اندیم تانی الحال
که بزه گاهی فایده نیاز روی اعبد واری بدربار سعادت طراز آوردند
ایستاد تا بر یکدیگر فاطرات باد ساه دنی جابه مورد عفو و استمول
احسان ساخته مقرر شد مودیم که از معروض حال و مالی است این
مکر دو ما را از مبادی حال الی الان سواری شیه افاعنه منظور می
شوده باز بهماندوستی با منظور نظر میباشد و چنانچه در مذکور و
با چند نفوذ اعیان کابل در دست و ششم ماه روانه ساه جهان آباد
ساخته که لیاول بوساطت نامه همایون فال و کابل همان بر تان مقال
حقیقت حال را مفهوم باد ساه بسمان حاصل سازند بعد در کابل
حاکم آملک است از نامه و پست و در راجع ساخته لیاول که بجای
بیرفت و در میر عکس نام افغان در عرض راه بغل رسیده

چون این معنی باعث الهتاب بایره عصب آن والا جناب گشت
عازم تنبیه حاکم حلال آباد دست نذیرتون محصول غله انولایت کفایت
بحال سیاه لغت بیاه نمیکند ایند افوجی از افواج مصوره را می فطنت
قلعه دارک مامور ساخته در دوازدهم شهر ربیع الثانی بهر آب
یزدانی عازم کوشستان مایار یک کارو برادر و صافی که موضع خاصه
خیز و مکان معمور بر آب و علف و ساکن طایفه افغان بودند
کوشان سرکنان آن ناحیه را به عمل آورده و نیم نوسه در غله و زیتونه
رسند افاغنه اینست نقل جبال محض حسیه دیگران رزم از ما حکم والا
کوه نوزد و دست یماکنه شقاق و ساکن این را پای مردی
علاوت لکه کوب و کشتن را بهمنور و سکون ساخته آطایفه بعد از
خود را که فدا تر مهالک سبک این ساخته و صدقات افوج و شقاق
خویش را استغرق لطافت اندر یای آسین موج دیدند بخودی خود
نزدیک کف از راه لکه لکه کشتن سکر از طایفه افغان

قس حبه بنار عافیت و ساحل امنیت پیوستند بملکی سرگردان و ادب
 آن طایفه با سواد و علم محمد و له میان جو و اقوام ادب گناه
 شتافتند در خدمت کرباب اندک را حلقه داشتند و ادب و خدمت
 جمع بقرب بندگی این آستان اشیاء آزادی رسانیدند و دست و دوز
 در آن مکان پایه سر نیز چهره کرباب نیزم سپهر پندش ایوان ماه مهر
 گشته در ششم حمادی الوداد و حبه بجانب کدک در فنی آب و هوا
 دوزخ ^{غنه} نرفت نرفت صفا طفت بهر آستان حبت نیز دامن آختند افا
 آن سرزمین نیز جمیت کرده و فوله با سگمام اسکن و داری پذیرفتند
 دیران لغت نشان بمرادش بهر سفاقی ایشان عازم شده آن
 طایفه چون دست دکه را در زیر پا می این تور غازیان یکسان دید
 طالب امان گشته ادب ایشان دارد بار ملک و دار و ایشان و
 مشول غفر خود جهان شدند و افواخ بمر احوال که حاور به تنبیه
 بهر ارجان بودند خدمت مرچ علیه الامام جمع از ادلا و آن طایفه
 را در سبب غلامان انتظام داده در لب دشتیم ماه فرورد
 داد و در راه عروج گشتند و از آن مکان جمع لفظ غنه جلال
 آباد که مانع رفتن کابلیان شده بود فرار و باقی انالی آن دیار

طریق اطاعت فخر پیوده روز پنجشنبه سوم جمادی الآخر تقدیم
استقبال پیش آمده قلم را تبهرن دادند و چون دلیر عبک
پیش از دست در فرار کوه احداث ستفاقتا محکم کرده حبیب
عظیم از مردان کمال و لیران کارزار فرام آورده اسان
آنها را بخوارم اسباب خود داری استقام داده بود غازیان
دست دست بقناقتا که ادب بسته آن بیایا قوی
اسان را بدستاری به نیجه شکست قاهره دویم
شکسته قهر در حال ایشان را غرضه بکاک و زمان
ایشان را با همیشه و توان دلیر عبک اسیر قهر آن
ساخته بدگاه حله آوردند بعد از ضبط در لطمه
آن دواچی بهار سفلی که پنجم شمس جلال آباد

۱۷۶

۱۷۷
و گفته است بچن اراکی قدم منور درین اثر رسک بیمار و سر کل
از مبین ازان بواهی رازیب کوش دستار در کار ساختند در بیان
و رودخانه براده رضا فلی مرزا به بیمارستانی و سر فزاری به بیمار
بنابرت و اراکی ابرار و چون درینوقت که ایات حضرت ایات
عازم هندوستان و سفر عظیمی است هر پیش نهادیمت فغان کیتی
ستان بود خیال نصیب یقین بلی از سر زندان فرزانه کامکار و
و سبب ترا دکان ازاده نامدار که بار اراکی فرمان روایی ممالک ایران
از خاطر افند میگذاشتند از کابل امرهایون بنفاد دوست که
رضا فلی مرزا که اکبر و ارشد او در آن اوقات بر سر حکمرانی
بلج کلتن داشت و لامیت بلم زاید در فغان اوقات ر بیلک سبکی
برات و حسن فغان بیات حاکم پیشین بود سپرده فوجی از غازیان را
بمجا فطت امجا کشته و مخالفان ولایت را مینویسد که از راه
و بامیان وارد آمد و می حضرت سود چون بعد از وصول خبر منجم

که هنوز موکب همایون در نادر آباد لطف داشت لیا ترا ده امرو
ناقصه بود که در این است که افواج نصرت سواران کار رزم و
پیکار باشند موزه قندهار گشته اموران ناحیه را منظم سازد و بنزد
انقلاب را فانی از اعداد و عاری و از قندهار و در جوده
افتد از و استند او در آورده در انسانی آخال امر همایون لیا ترا
و اصل گشته چگونگی را موصوفی توایم سیر سیر مدار و مجده حکم
مبارک با حضور او عزاداری یافت ستانده آمده بود بدین دختند
روز در طریق امتثال گشته بعد از ورود بکابل سینه و اغوش را در کار
گذاشته در شب و چهارم رجب المرجب وارد خدمت خدیو کا مکار
گشت روز دیگر حضرت ظل الهی ملاحظه عکس کردیم که در رکاب ستانده
بود پیر دختنه تا چند روز آنجا عتیر رسم آن از نظرات بسان
سیکده شدند چون ایستاد باری از این در سفر بزم مبعوض استقامت
در آنجا ایستاد باری از این در سفر بزم مبعوض استقامت

دارای ایران و اختیار غزل و صفت سبک بیکان و زمان زمان
ست براده کامکار نقویق و روز جمعه غره سخنان بعد از ظهر بدست
بارک تارک او و ستان براده نصرانه مرزا را بر تارک سر بلند می داده
عزیز فرمودند که در عهد ستان برادگی حیو را سمیت چپ زده بعد از آنکه
دستایی بهر یک از اولاد که حکم قضای تعلق گیرد حیو را به دستور
رک بطرف راست بزنند و روز یکشنبه سیم ماه رضا قلی مرزا حمزه
سوکت ستان روانه ایران ساختند و روز دیگر لوای جهان گشایی
ل آباد بهشت یافته و دریم از طلال آباد که سینه پنجاب شرفی
با صد نیم سربانی قیاب بارگاه عز و جاه بر او چهره ماه او را
انجاد و از ده هزار تن از پلان قبل تن سیر افکن رسم می نمود
را کردید که دو منزل سیر را بت افزای سوکوت و فریاد
شهر از کس بتر بپنجاه کشتی موکب بمالون اختصاص یافتند

از دولت علیه کورکانه صوبه داری کابل و بانی ناصرخان بود
بعد از ششمر غزنوی و کابل باذن بمانیون عازم شاهیجهان آباد شدند
که انجمن ملک از حوزه لغرف کورکانه بدرفته ناصرخان در صد و دویست و
سلک حمیت را مستلک خانه مستول خود داری شده در جینی که
رجیان کابل باذن بمانیون عازم شاهیجهان آباد شدند مستور حیات
موفق اقبال در باب روان کردن ایتان بکسم ناصرخان غر
صد و ریاست ناصرخان بکلا حفظ پاس حقوق اند و دولت ابد پیوند
استمال بدو زمان بمانیون سبته در حضرت سلطنت کورکانه بمر و به
جنابی در مساحت یک ستر کردن آتش حکم یراحت و عیال و این
معنی است هزار نفر افغانه خبر و میثا در را در نواحی حیر و
واجبانه داده بجا فطرت در بند استتعال و در زید در دوازدهم
که منزل موسوم بر کاب مضرب سرادقات ابرام آوناد و بجره طاب
مست و اعز و فوق را در تنوکت لغز الله مرزا در امکان گذارسته

۱۸۱
م
حرف عمر از راه استوار پیروی که کوه بسیار بلند و راه
صعب بس دشوار بود با قوچ از غازیان جرار و دیران تیره
که از سبای و جرده به تنیه ناصر خان ایلقا رو صبح روز دیگر
دو ساعت از روز که سیر فرسجی راه طی کرده از پیرایه سیر و
انجام رسیده ناصر خان از آمدن طلسمه مجنون خبردار گشته تنیه حاکم
بر خاست و صفوف لشکر است پیش از آن کسبه جلوریز قلایب
ریمه و در طرفه ایمنی ایشان را پراکنده ساخته جمع کثیری غنچه
و ناصر خان و لشکر یانش از وسای بندیه زنده دستگیر گشته بقیع
راه فرار سیر گشته و تمامی از دو سبب ناصر خان و جمعی از قحط
بجوزه صید در آمده بودند روز که آن مکان مبر کو کعبه فرود آمدند
و از قریب نیز بموید الا پوست مشویه و روان ملک دلت و
ترتیب فرار از پیرنوما به ایوب طغریه ارستگ که فرمودند و سایر
افراد مروج سیم و لاد و در از آن فرود آمدند

یار و نده که در البرز کوه سکنی دارند بنا بر آنکه ساکنان آن است
و استنات و چنگل بر درخت و راه های بسیار سخت است
سنتها رجا و مکان بعضی اوقات از درنا فرمانی دارند و طبع
بر استنات سیه سالار از ریایان حکم و الا عازم بنده است
لاست سیف در حیات غازیان سایه برد از سستی اهل شفا
ساکنان آن از افکرتور و نردیران اخراج گشته معلوم است
بنا بر حال جمعی از آن که فواز کوه را بزمین گاه و فراگاه مسکنی
بن ساخته بودند از اطراف آغاز نمک و وسعت کوه رزم را و
بر آن کارزارها سنگ کرده ابراسیم خان حکم قضایه و کلور
نشد پس وین عظیم و مصوری از بن قضیه بر سوزیه سباز
ملوکانه راه انداده امیر اصلاخان فرملور را به ایالت اذربایجان
سیف خان بخاری را که سردار کوهستان بود سپاری اذربایجان
و فوار کوه را به امیر اصلاخان فرملور را به ایالت اذربایجان

۱۸۵

سایت آن خانه

آن طایفه و محافل آن نواحی پرداخته منظر الفرات موکب مسعودین
 و در یازدهم ماه فرخنده فرجام صیام برجم اعلام حضرت انجام بجانب
 شام جهان آباد ایتر از یافته امرایون بفرصد و رفون سده کرد و در
 راحه شین سینه افواج قاهره چند روز فوجیج ماندن چهل کجوم
 روی بجه از آن کسب کنکشان همان گشتند که کیم مسعود نیز مسافرت عبور
 کرده اگر چه نا حال معلوم دور و نزدیک گشتند که در بسم موسم از رود قانها
 بجانب بدون گشتی و سفینه عبور مسیرت با باده نمونی قایده افعال
 حشر وی در هر یک ازین رود قانهای بجانب بدون گشتی و سفینه
 عبور مسیرت عبور کرده اگر چه نا حال و معبر پیدا کرد غده سواره و باده
 و دواب اسباب سالاماتون و مصئون از آب گشتند هم گشت
 از آن کس از سگاه لاهور در انظر آب سیر کردی قلندر خان قلعه
 گاه اسرار مامن عافیت ساخته تا بیت خود دارای افرات خود
 موکب مایون بدافته است آن پرداخته در اساس فاسد

جسر بصر
 بیل

18

کار سبیل بی امان کرده گوئیم و الا نیز متفاوت از آب گشته در است
و در لفظ سر اوقات سپهر نمود گشت مفارن آن فوج کثیر از حیوان
هندیه سپرد که زیستند از ادبیه نکر سلسله جمعیت را انقضای داده
و گریه خان ناظم صوبه لاهور می آمدند در ملک یورش کرد و بی لاهور
دیده فراوان گشته فحش بین کار به سپهر و از وزیران میایدان نیز
بیا نرا کند استنه پیوسته مکرر می که با مقتضای مقتضای طلقه و ام
گمندی بران زمانی یافتند بعد از روز و روز و روز و روز و روز و روز
که باغ سادان مغیر گوئیم عز و جاه کردیدند ذکر با خان چون محاربه
و با فوج منصور از قبیل محاربه طلقه نوزید کجاست خان و کجاست
خود را طلب امان بدربار عز و شان فرستاده خود نیز روز و روز
بجه ساسی استان فلک بنیان خانه گشته سبیل لک رویه روی
نختر قیل کوه پیکر با نقش و پدید ایای دیگر بر شکست
اینه و از مضرمت و انقضای مضرمت

۱۸۵
فاخره سزوانی و اسب نازی نژاد یازین زارین و کمر خنجر و کمر صمغ و
عنایت و نواز شایسته دیگر در باره دو سبزه دل و ایالت لاسور بدستور
باد محول و سوکول کشته خزانین خان ناظم صوبه شیراز که مردم شیره
از حکومت او کناره گیر و ادبی اطاعت نمودند و سران در لاسور توقف
داشت باز یایالت آن ملک سزوان ساخته روانه انولایت و ناصر خان صوبه
که از حمله کرقران و در رکاب نصرت قران بود مجدداً بصوبه دزیری کابل
وین و سر بلندی یافت و فوج را بقس فرمودند که بجا فطرت جبر و
کشتنهای پنجاب برداشته مترددین را روانه ارد و غلظ قرین نمایند
در بیان و قوه خنک سلطان فیما بین هندو کمپنی استان و حضرت محمد شاه
بادشاه هندوستان و کیفیت شیر شاه جهان آباد و
ست یحیای آب ایام بخت بیند بعد از آنکه دارالشکست
لاسور بحیط شیر در آمده بعضی اسناد کان پایه سرگردون نظر
در سید که حضرت محمد شاه بادشاه و آقا شاه هندوستان از

۱۸
مستغول جمع اواری سپاه و عازم مقابله موبل حضرت پناه است حضرت
علیه السلام باز سرچی بیاد سماء و الا جاه هستند نوشتن باین مضمون که
ذاب همایون که ترکما هم و از حضرت بنزد دوم ترکماینه و از سلسله علیه کوک
ند مراست دور کوز خاطر بود تیار آنکه از غنای نسبت پند و ستان
بر ان بی اعتمادی واقع شده بود منظور خاطر ما آنکه البته بنیت از ظاهر
در عین طبع اینها اند و لست خواهد بود باین عقیده ابلجیان مرستاده
در عین سدره الطایفه اظهار نمودیم و شما مستعدید باز بنویسید
ایلمی یاد آور می کرده باین جواب راستینیم و تانی الحال که خلاف آن
و محمد خان را روانه کردیم یک سال او را نگه داشته بجا بپنداختند از فرمان
در یافت می سود جسمی در سر زمین اند و لست ربه لطف دو ایمنه آن
و الا جاه را باین امور مکلف می دارند و الا حضرت را معضای
نکونه مواد مقایفه نخواهد بود اعیان اند و لست در اراده خود
درست نمایند و در استوارند

بعد از آنکه خود از نای کرده ضرب دست حمزه مسعود را در پا بند ایستاد
مگر راه سلامت پیش گیرند مگر جهان کسب باز اگر عفو ده یوانه و
در باره البت نعمل آید بنا بر خواست آنحضرت خواهد بود بعد از روان
کردن تن نوشته مگر جهان کسب از رزمه است و ستم سوال از لایه
نهیست و از بود فانی زلف و عبور روز دوشنبه هفتم ذی قعدة
وارد سرهند و از اینجا سیر حد تحقیق میست که محمد شاه با دشمنان
بهرادر دنا می دویند از زیر خنجر فیل جلی و سه هزار اعراده توپ از قندهار
برق آتک و اسباب رزم و آلات جنگ وارد می شوند بکرمان
بج مشرعی شاه جهان آباد چون رودخانه فیض علیمر دشت آنرا بستاند
ساری ختم از حریف کرمان روان و اطراف دیگر است بکمال بوسه
است در امکان حصن و قورخانه متین تربیت داده توپخانه
کارا محیط لشکر ساخته بغرم مقابله توقف دارد و بوی بحال
نقار سپاه خون استام را بفرز اولی پیش فرستاده اند که

187

۱۸۸
در ساه رفته دست بردی زده کفایت احوال او نموده بگوئی را بعض
بعد از روانه ساختن این موکب ذی شان در کسب بنشینم
پیرمند حرکت و وارد منزل برای خوابه دوازده کوهی و چهار بنه
در مقصود انباده است کوهی که تا کرمان سی کوهی مسافت داشت
م محترم و بنده و غرق را سیر کردی متعلق خان افتاد جرجی با سنی
چیز از سر کردگان در ایام گذشته روزی بنشیند هم از انباده حرکت
نموده کوه را طی کرده ساه آباد را محل نزول اردوی غفر بنده
اولان تمام بنشیند بجای اردوی باد ساه ذی جاه محمد ساه
فوق کتب بسیار یکی در کوته کمان بنشیند بهم دلیری بر سر نو
ی را قتل و جده ثور از نه دستگیر کرد سیرای اعظم آباد
بی نهایت بر بنده توقف و بیت جوی باز درم دو ساعت از شب
به ثور از فراوان دارد و کفار این را کهنه و الا آوردند که کف
نواز ساه ذی ساه را در ساه کوهی در کوه

۱۸۰
بقراولان اعلام فرمودند که در بمانسترا الوقت و جمعی از یک تازان مباد
نشان در انجوائی از روی خرم و تیات یواولی بردارند تا که مال سر
فرسختی مسافت و چهار کرده آن تمام جنگل مستطیر بکراه بار یک و دو کرده دیگر
فی الجوه خالی از بیست و در امشش بموار بود سر کردگان شربا نرا از او دست
کرده از جانب شرقی و غربی اردوی محمد ساه و سر تادند که هر یک سمت خود را
ملاحظه و جا و مکان نزول و بموار ری زمین و کیفیت جنگل و میدان تحک را
شخصی داده در سرای اعظم آباد بخرموبک و الا رسانند و در مسکن
و از دم راهات جهان گشتا شاه آباد مسوود پانی یک سیر شده کردی
وزر سینه سیر دیم سلکام صبح از منزل مذکور انشان سالن حضرت
تول بمایون لیا ترا ده لفرالنه مرزا تقوی و جمعی از خواص را سید
زین جناب بمای لوی انشان سبای ستانرا ده ساخته خود یا فوج
از دلاوران را یک عت و نیم از روز گذشته دارد سرای اعظم آباد
شدند و از آنجا مستند شد و از آنجا

بودند عالم انبیا با امامی آن مکان باشکام قلمه و رباط مغرور شده
سیرت بی پروا است بکلمه والا تو بجهنم انجاء سببه یکی ایشان
از هم جان طالب امان گشته و دو پایوس بایون سر طبعه شده
و از انجا سر کردگان قراول باد و خورشید با تران بروقی و زمان حاضر
گشته مجید و هر یک سر و زنده که از اردوی باد ساق و الا جاده محمد ساه
بدست آورده بودند بنظر اقدس رسانیدند و از گرفتاران بزیالی لوازم
از دست ریحان آمده بودند بوضع است که ساه والا جاده محمد ساه
از دست بود و فتنه اولان با بدامتن حصار کمال گشته و
بها مکنان را که محکم است ماکن عافیت ساحت ستر با ستر
آنها که ملاحظه است شری و غریبی اردوی او کرده بودند و
بعضی رسا میزدند که بر دو طرف است و زمین سطح که ساه
که لغت است و قابل میدان حکایت باشد نیست چو بزرگ
ساده والا جاده محمد ساه میرفت در زیانی نیست که ماکن

دارم

استیجا ر بعل انده بو صوم نیویست که ساه والا چاه محمد ساه از دست برد
و اولان پادشاه من محمد کرناال کشیده می ملکمان را که محکم است مامن
عاقبت ساختند سر با شرا آنها که ملا خط مسکت سر و غری اردوی او کرده
بودند بوج من رسانیدند که هر دو طرف شایسته است و زمین مسطح که شایسته
رفول کو کبریت است و قابل میدان حکایت نیست جو بر اینک
باردوی ساه والا چاه محمد ساه میرفت در بانی بیت که مابین کرناال
و ساه جهان آباد و اقله است در میدان وسیع عرصه بهواری در آن
نصب کو کبریت و زی و رفع رایات عاییات عالم افزوز نموده اند
محمد ساه پادشاه فیگاه معیلا انده بخت بردارند والا از نماز راه راست
به سمت ساه جهان آباد افزوزند موبک بمایون روز چهارشنبه
چهارم قبل از طلوع فجر از منزل مذکور حرکت و ورود خانه مینقص
شده در دو سر سخی اردوی پادشاه دنی چاه محمد ساه حاکم
لها و میر قبا و تو چانه بنظر می آید و نمودار بود پادشاهی

را صبار فغان ساخته به سرگاه البان نظر تحقیق انداخته بمقرر
دولت بازگشتند هنگام تمام بزم رسیدند به بان الملك سعادت
که صوبه دار چند مملکت و معظم امراي هند و گنجان بود با سی هزار
نفر قشون و توپخانه و اسلحه ادغام بغرم امداد ساه ذریعہ محمد ساه
وارد پانی پت شده فی الفور جمعی از سپاه طوقیناه مقابله نمودند
اگرچه با یکدیگر فاصله نیم فرسخ گشت اما طواف اردوی محمد ساه
نزدیکه چولا گاه سپاه نصرت گشت بود که از کوشش و کناره سرورند
برفته می لورند اما بار فوجی را با تپ بر سر کرا و بر ستادند
صبح روز شنبه یازدهم از این منزل حرکت و چون رودخانه منقطع
بیتاه جهان آباد جاریست با دریای چین یک فرسخی و نیم فاصله دارد
صبح که کوکبه جیایکیری آغاز بهفت کرده قشون نصرت نمون را سه قول
دادند تا برادره مرزا افرام را بنین فرمودند که از جانب شمالی
جای کنای انده راست قرار فرزند ستره بار گستر

۱۹
ما بین رودخانه فیض جن تا سیر بکران کردن لیسر ساخته یا جمعی
برای ملاحظه جای بودت و موضع حکایت عازم اردوبی باد ساه
والا جاه محمد ساه در عرض راه فرادلانیکه سیر بر سر راه برمان الملک
سعاد خان مامور شده بودند و اردو و خراوردند که سعادت خان در نیمه
از سیر ایه خود را بار دوی میبلی ساه والا جاه محمد ساه رسیده
و فرادلان به تعقیب او رسیده بسیاری از کسان را شنباب و
سیر و غارت نمودند پس آنحضرت نیز از محاذات مسکو ساه
والا جاه محمد ساه گذشته تشریف اردوبی ساه والا جاه بهاصل
یک فرسخ میدان مسطح بود برای تزلزل اختیار بر وفق امر انداخت
فرمانه مزارا با قول بیاوت ملحق و در موضع نصب لوا ای قرار
در انتهای آنحال سعادت خان برمان الملک آگاه میشد که تشریف
چینود منصور بنه اورا تاراج کردند و حوصله غیرتش این معنی را بر تاراج
از راه غرور امانده حکایت کنند و از آن سیر لاری

و با صیقلی ن سر دار قشونهای باد سابی و جمعی از خواصین عهد با عا
او ازهای برانده و قشونهای خود را دستگیر کرده با توهای
سنگین و احتشام رگین میفاید برداشته و باد ساه
والا چاه نیز با نظام الملک که صاحب تدبیر و مدبر کار و صاحب اختیار
و مرد حلیک از موده اق سغال و ناظم هفت صوبه ممالک دکن و اعظم
امرا جی اندولت و راضی حلیک از روز سوز و قمر الدین خان وزیر الملک
و بعد از خواصین و صوبه داران و حمیت از حد زیاده افزون و قتلان
و تویخانه و اسباب و آستانه بیرون آمده لیست بقور خانه خود ستویه
صفوف و نظم از باب سیوف کردند و از دحام و حمیت ایشان و
بجای بود که از نیم فسر بنظمی آنده بود کسور فزونی که از روستا
چنین روزی بودند فی القور جمعی را بصیقل ن سر دار و بی بمانون مقرر
کردند سر و برار اسسته درج و معفر ساخته استی که دون خرام سوار
از مسته صدای

کتابخانه

کشته تو بیای کوه توان که میدان حکمت مستحکم است فغانی برق آ
نی شد در تخت تو ای ستاره و آینه بار کنده استند و راست است
بوسه بفرم المومنین سبزه لاله در عرصه از نگاه افراشته و خ
بار فوارم لعلت قرین و مبار از آن عرصه کین و تو بیای جلوه شود
میدان حکمت و عازم معرکه رزم وارد گشته است ز بس غدا
تو کب پیکران بود سرانگشت کواکب خون چکان بود بر خون
رفت از سجده صف کشیده مره بر هم زدن از حکمت دیده
از آتش بی مردی سیاهی عیار خرمن مه کا و مایه بی فلک
ندانکه دامن در گشایدی سر اجم بنوک نزه دندی غریب
دین اولاد بر جرم بستیم انداخت و پرچم رایات کلک
ند ساخت سپهر را شفق کون ساخت خشت جو چمن و
شریف مانده جرم فتنه جو لیون را بگری پراخته میا رزان

سرما بی دیران مانند کوی در خم چو کان توایم سسم اسپان عکاس
وز و کس سرکنان مات جباب و دریا پیچیدن سرگردان بگردان
که سوار فلک میسند چایک سواری از مرکب سستی بیاده میساختند
و بر از دمای توبی که دمان آتش فشان میسند دیربانه ستر برق
سستی خشک تری سوخت الفقه از اندای طهر تا الفقهی عصر
چهار پنج ساعت نایره حرب و آتش طعن و ضرب استغاث سیف و
دیران استغاثی و حشم افکنی استغاث است تا ایکن سعادت استغاث
سند بر تافته چکبار بجایب انزاع استغاث بر مان الکک و نار و
برادر زاده او که در بودم قبل فرار داشتند بمان نحو با او با
و ایضا خود زنده گرفتار و فاند و ران سیه لار که مدار سلطنت
هندوستان بود زخم دار کشته یک سیر او با منظر فغان برادرش
مغلول و میان عا سوره فغان و لد بیکر شش بقید اسار در آمده خود
دیگر بخت آن زخم که کاری داشت در گذشت و ا صلیحان

۱۹
سردار مستون بادشاهی بایسته داد خان افغان و یادگار خان و
و میر حسن خان کوکله و شرف خان و اعتبار خان و عاقل کلین
و علی احمد خان که از امرای معتبر بودند تا سرپ صد نفر از خوانین
و عظامی دیگر و سنی هزار نفر از لشکرمان ایشان عرضه نمودند
زیر آنکه بکشتند و جمعی کتیر زنده ماندند که قاری بودند
و محمد ساه بادشاه والا چاه با نظام الملک و قمر الدین خان و وزیر اعظم
چون قریب بار دوی خودستویه صفوف و اعلامی اعلام و
صوت نموده بودند پس بر خویشین بازگشته دست بیدار بخش زدند و
سجده و درویشان کوه سپید و توپخانه بادشاهی امرایکه بوجه خجسته بودند
تا غنایم بسیار و انبیه ششمار بکشتن و نانوایان و عورتان
همه آن حکم از وجود سپاه هند قالی و یاج کشتگان مستون کردند
بعد از وقوع این فتنه نمایان خون بادشاه والا چاه محمد ساه اطرا
خود را بموطل و توپخانه اسلحام داده بودند و کرد و کرد

رویه را اذن بفرستاده از چهار طرف بمحاصره اردو و امور خسته
به شدید راه فراری نمودند بنده بر دایم چون کار باده ساه ذبیح
محمد ساه با صفا در سینه روز ششم علم سلطنت از خود کرده و
سروری از سر بر گرفته با خوانین و امرا و یاستنها رقام وارد
درگاه سپهر ختام گردید در حینکه باده ساه ذبیحاه عازم دارالامان و
مصور افروز بن بود بر اعانت نسبت یابی که فیما بین حضرتین کفایت
از جانب حضرت علی الله ساه نهاده بفرستاده مرزا آقا قاجارم اردو می بایست
با استقبال آن باده ساه فرخنده حاصل ستافته بکلام و رود به نگاه
مسعود آنحضرت نیز تا برون حرم مبارک راه و رسم اعزاز نموده از آنجا
روستایکری حنین بهمانی بود بکمال آند به باز محمد باده ساه ذبیحاه بعد از نظر
مسیر خود مراجعت کرد اما افواج مسنونه بهمان نیم دست از محاصره
بیازنداشتند محمد ساه باده ساه والا جاده روز تانی بامرا بیکه داشت و
تو کوم باده ساه علم اردو می طرف سقار و قلم حفر با سید

حضرت آن خاندان دالابار خیه نشین بادشاه داله جله دسرا برده محرم
محترم بابجه مامور گردیده همه جله در حال حکم لغت اثر قمریافته
عبدالباقی خان دازا عاظم امرا بد بابجه مامور گردیده همه جاسم ای
اکمال آن پادشاه داله جله نموده باشند بد لازم معانداری د
شهر الطخند گنگری بر داند دازا بنار دوز میجینه مهره ذالحجه رایت
جهانگیری بجانب دلیک نشین همچنان آید شتبار دار و هفت کوزه
دوز چهارشنبه منقش ماه بارخ شعله ماه منقش کلبه مهره جله کشته
دوز دیگر در انجا توقف و حضرت محمد شاه بر اندازک لازم
معافی مرخص شده بنیت ردا نه شتبار گردیده دوز حبه نیم از بارخ
مردور سواره د غازیان از امتدات بارخ تا ادب دسترا
خاص پادشاهی انداختند و قلعه را که از متدشات طبع پادشاه
عدالت بنیان شتبار همچنان د دارا الخلافت سلاطین د
اداری می نمودستان بود و قلعه دولت ست ختم محمد شاه
را محمد شاه رانیز در میان همان قلعه جاک داده و دوز
درد و کلبه اقداس خباب محمد شاه سفره افتادگی در

۱۰۰
بزم ضیافت گسترده خدیو جهان دار بود القضا^ت مجلس بدیو^{تی}
آنحضرت بر داخه فرمودند که موافق عهد^تیه در ادل^ت قمر^ت ار^ت یا^ت

سلطنت نمودن باز بجناب پادشاه تعلق دارد
آنچه شرط اعداد در رسم و داد است بمقتضای رابطه^ت کافی
در باره دولت گامی نمایی و باید آمد که شاه سر اسم^ت کرم^ت بم
تظلم و تقسیم تقدیم رسانیده بشکریه این عا^تطفت^ت که تان^ت
بخشی را علاوه بر^ت جان بخشی یافت و ایرد خزان^تی دان^ت شده
پادشاهی و دخایر سلاطین سلف را که در دستگاه

سلطنت و چو^ت چو^ت مفضل^ت بمهر من عرض در آورده بر رسم نیاز
نیاز را نیاز کرد هر چند که سمت^ت کان خاصیت^ت بمر^ت و ال
خدیو بهیال نظر اعتنا بران^ت کفر خزان^تی که جمیع^ت فغان^ت
سلطنت رد^ت زمین با عنتر^ت از ا^ت عشار^ت آن برابری
نمیکرد^ت بگفته^ت و امان نیاز مندی از انجا در چیده^ت فاما
برابر^ت مبالغه پادشاه دلا^ت حابه^ت آئین^ت این^ت حتم^ت

بند بر قبولی گشته سمته ان امین ضبط خزانین بهوات لیس فرمودند در
بیان و قیام قوی **یک مطایب سال فرخته فال سبزه را و یکصد**
و بیست و یک سیر بی بنو سب یک سینه دهم دیکم
که نوز و زعید الصبی معارفن اتفاق افتاده بود جز و زرین و ستر
سقفه دفع قنیه شش از غلوه سیرای حوت سیرای خاص عمل خرامید
چینود سلطان دی که بودند علیه هجوم سکر بیا رعبرت زده بر جانی خویش
خسک ماند در حریف فار کبابه رستان جتا را سبابشی خود افزون نمود
در گرفت یعنی کلهای استین و دواتر نهاد سر و روی ز قاعه را و روز
روز سه سینه طرف عصر منزل باد ساه و الا جابه را بقدر قوم سمیت المشاب
ر شک بین اشرف ساخته و سام از و زهره و رکن رکن فتنه
عجب بخت و فتنش طرقت بر این بخت بعضیل این اجمال الکر در شیب
کیشینه یا زدم بدون اینکه از جانب ساه و الا جابه محمد ساه و الا
طرف معارف نزدیک و افق سوز و لونه قنیه و علفه از

251

جمع از عوام و اویا بش در میان شهر باطل اردویر کاش کرده به بعضی
از مضمون که در اصل شهر نزول نموده بودند و او یکنه در اسم
دست درازی کوتاهی نموده چندت از سکر ایرانی به تیغ نافرمانی و خنجر
نارانی و یکنه قربانی ساخته خون ایشان را خنجر خنجر و خنجر است
معموده سر بجه دیگر برآید بهمان ششی رکنین کرده از جای سر فیلانی نه شبی
رفته فیلان را مغرور گشته حکم و الا صادر شد که جمعی از ابران سردار و
و محلات مانند حیل بجوم که با سیان محلات مدارات فلک اند تا صبحگاه
بیده از خواب بسته سوار و تائب قدم بایستند و فلک دارند که اصدی از
مازیان باز به منجم خود را بی سر و پا کنند و او ابدایچه مغرور کرد و
عل نمایند بلام طلوعه آفتاب که فرمان بفرانود صبح هر از دل بدر کرد
فصل انتقام تیغ از نیام بر کشید و خد بو خور کشید از سر کین حور
اسکس نه سخی از اسنه با جیره برافروخته و عارضن تا نیاک بر
حسن و بهما را با بهشت خستید و صورت

سکین سویران جهان بی و خنجر که از آن نیزه وار و پیرام صولت
کیوان انار ماله بدر ز کجای لاله انار کشیده مسجد میان بازار را بقدم
افه کس سجود خاص و عام ساختند و در امکان نبد از محقق ایستاد حرکت
دو سینه از کدام محله و از چه جاء صادر شده دیر از آن فوج فوج
به نیت آنکزه بعین و امر بقیل عام آن محلات فرمودند و سوار شدند و انوار
فرج اکبر در میان شهر پدید آمد فی العود در و دیوار عمارت را برین
نقش عانیها و سابقها گرفت و ساکن اصحاب شان صفی خانه
زیوریند رفت نیانهای دلکش بر درخت و تیراب خادانی عوام
و خراب افتاده و ذکور اناناسلها مانند زرماده ز بحر پستون
گرفتند سر اما سکه طعنه بر مصور حجت میزد و بعد به کج کاوی پلان
مصور یافت حوینهای که از حسیه ساری لطافت کوثر آب میخور و دوزخ
جوش خون شد بازار جواهریان و خرافان و راسته بازار و کا
بجار و در باب مکنت و نامی اسواق شهر بجز این

طاعنی و باغی چهار اسباب است خود سوختند و ازین دیوانگی مانند ستاره
 بید مجنون آویخته دارند و سبک است و بشیر بوده این شرارت دود از آنها
 و رود دمانها بر آید و سوز آه دهایی است و خسته و رود خشک و تر
 سر بر فلک کشیده حاصل از دروازه اجیمیری ایلی در سبک جامع
 محله دیگر صبیح و کیمر آه خفته است بر سینه از طلوع اعظم نیز تا زمان غروب
 زمانه این سوله بر سوز و شر به ثریا میرسد و در کند کوب میست
 در درب قتل و مین و اسر بقصری است به کام نام که نصف معمور است
 کوب حیو و قهر است حمل عوام برق خرم زنده کانی سی هزارین از
 بزرگ شهر شده بود اما ای ایجا در مقام استخوان با ذساة و الا جاه
 ساة بوساطت برهان الملك و قمر الدین خان در صد دستاغت
 استهباب آتش جالسوز خفیف باد سابی بزال عفو و خستش فرود
 در ای فتوت رای بر نیا کران در سوز و سرتست و
 در تمام سواد عالم را است

بموقع گزند جیسم بد از آرد و سناکن از خطیفه سپند سوخت و چون در شب
سورکش سپید نیاز چنان داناد فمر الدین خان و ساه نواز خان که از
اعاظم هند بودند بر سر فنی نه رفته در کتب قتل فیلان با سبی و بردن
فیلان مسمه در قارجم حصار شهر در جایکه مستحق گشته بودند عظیم الله
و خوداد خان که از اعیان دولت کورکانه بودند حکم والا مامور بکشتن
استان گشته مومی الله مارا با چهار صد نفر کوفته به ربار دولت مدار
حاضر کردند پس که موصیغ یا ساسنده و از وقایع بخت افروزانک
محدوده سرایده کورکانه بخت سائراده نصرالدین مرزا خطبه کرده سپیده
سیاب سوز و آزارش بر سر و بر پاخته کنار رود چمن می ذی ایوان
دیوان خاص را تا ماجر خان و تا بکیقه و بیای عشق را در سنگ و
روند روز و عزت شب قدر ساخته برد و روز فیلان کوه سیکر
و کادمای فیل منظر و شیران از در بهایت و ارنه های صحرای
صلابت کجک انداختند و در یکشنبه است و پنج ماه

به یوان شاه والا جاہ رفتہ بعد از الحاقی محاسب موافق آذاری است
آن سلسلہ علیہ حقان مردوارید و در زمین چو ابر شاہوارز پور قامت
شاہزادہ والا نیاز ساختہ چند قطعہ امارت شیر کلف و سہ ز بحر فنی
و پنج راس اسب با ساز مرصع برای شاہزادہ بہ سیکاہ جلو کشیدند
و سب دو شنبہ لب و تسمہ نازد و بوزخارنہ سعید و اقو سدا الحاکم
در عرض چند روز کہ ضابطہ خراین و بیوتات با بنام سقل مقرر متعوی
شدند حاصل کبیر کان و ظروف سیمین و زرین و اوانی و اسباب و
مرصع بجوایر مکن و اختیاس نفیست چند ان بصنط فلم دارند کہ محاسبان
او نام و دفتر نویسندگان اہتمام از خمر و احصای آن عاجز آمدند از انک
کحت طاووسی بود کہ کوز یکا و سبی و خزانه دفیانوسی و رونای
جوایر شاہوار از انجا بالست و در ایام سلاطین سلف بہد
کر و رونک و لودنہ ہزار و نہ عدد و لود و ہنر و یہ و نہ انہ کجاست

تصرف ترصیع آن سده بود و هم چنین لای غلطان و اما سبهای
 که نظیر آن در خزانه هر یک از سلاطین و ملوک سلف وجود داشته
 بمنزله دولت نادریه منتقل شد و از امرا و خوانین دولت و ایمان
 دولت در آن خلافت و در این و خود را می و صوبه داران ممالک را
 نیز کرده و لکبه با از نفوذ و جواهر و مرصع آلات و نقایس اسباب
 بر سنگ و بدیه بارگاه حضور ساخته و بعد از فوت سعادت خان
 محصل بصوبه او ده و لکبه و سینه داده و در ور و رویه که با نصیب
 ابرار یا صند نیر تومان یا سده یا فیضان کوه توان و اسباب
 بیکران از صوبه مذکور که متعلق سعادت خان بود بخزان و عاوه
 و در ایام توفیق از خراین این سلطنت و سبکس امر او صوبه داران
 و وزیر یک مساوی یا زده که وزیر و پیر کار بایون استخالف
 و از جواهر و خراین و اسباب کار خانه و انانته سلطنت مقداری خلیه
 فزون از حوصله تحریر و تالیف تر کار خیانت با دساره بی نظر کرده

در می طایفه میزور و می از مانی بر آن حمل رود

یا شد سیر کار با اساه و الا فاه که است باین وسیله ابواب مست
بر روی بیوتات عامه کور کاینه گشودند و در وسای مسکن که
مذمت شده بود بدین انعامات نمایان غازیان و ملازمان بفرزین
مسای می مواجب که از دیوان داشتند بخدمتکاران اردو و بیایون
از نفی شصت روید و صد روید بسم انعام مرحمت کردید از خاص
و عام اردوی سپهر احتشام و حوزد و بزرگ سوکب بفرست فرمایم فراخ
ریشه و طاش از خزینة خود و کجینة احسان هدیو بی جمال ادراک
بطی خرمی و در یافت بعضی چیل نموده حبیب و دامان امان را از و
مصول مالا مال ساخت و از بقای مرحمت انجام بهر یک از ولایت ایران
معرضد و یافت که مال و اجبات که بایران عموم به تحقیق مقور
در روز شنبه سیم ماه صفر بمکی امرا و خواصین دولت کابینه طایفه
تیر و کار مرصع و اسیان تازی نژاد عنایت و محال حسن و عالی
محمد ساه را طلب و بدست مبارک تارک او را

تاریخ

